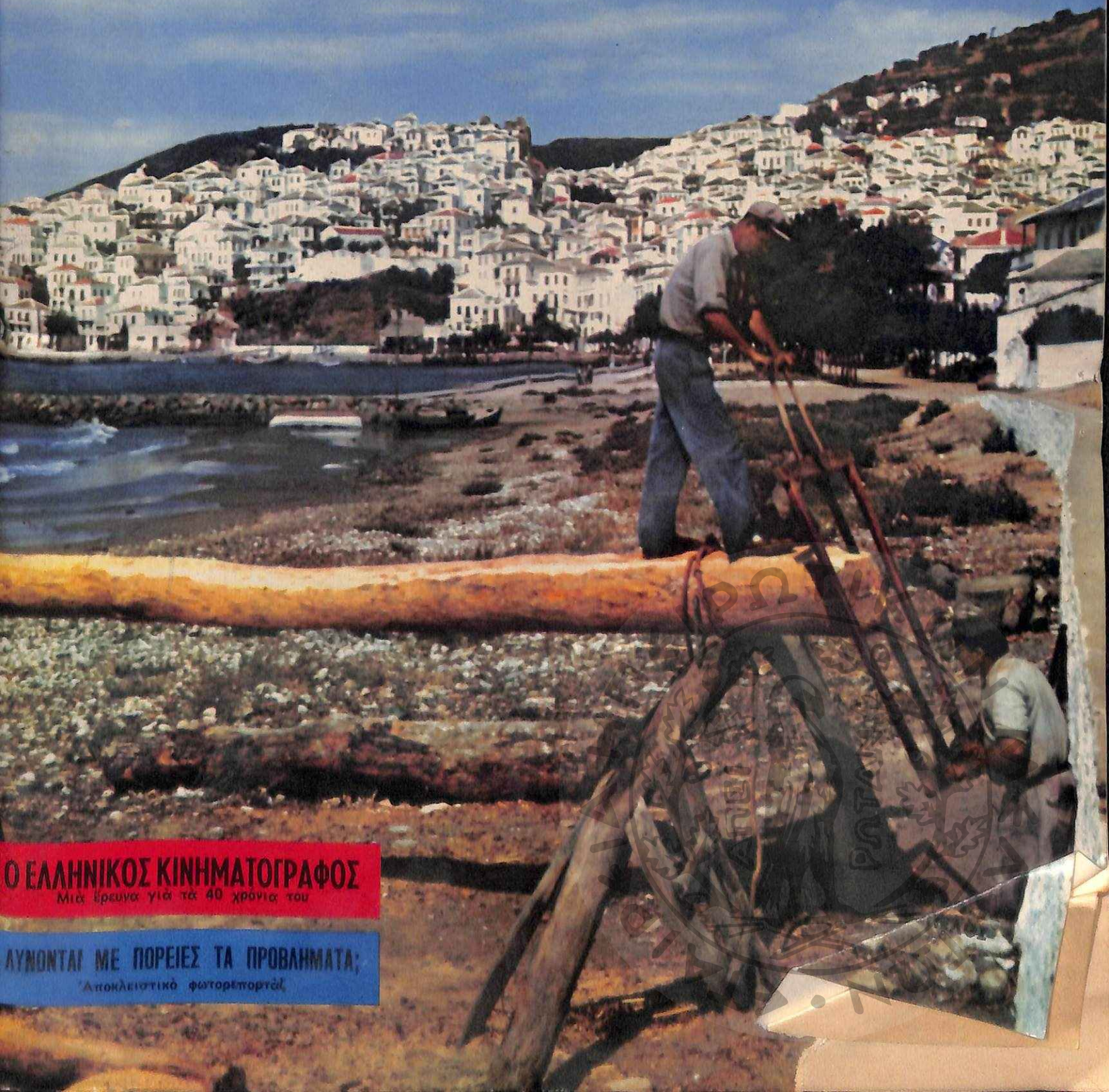

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 273 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1961 ΔΡ. 5

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Μία έρευνα για τα 40 χρόνια του

ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΡΕΙΕΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ;

Αποκλειστικό φωτορεπορτάζ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 273 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ ΣΤ' 13 ΙΑΝ/ΡΙΟΥ 1961

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλ. Έν. Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιόπουλος
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετησία δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Οι άναγνώστες μας γράφουν

Υπανόπνυτοι ή όχι

Ένω πλησιάζει προς την ολοκλήρωσή της ή μεγάλη έρευνα «Είμαστε υπανάπνυτοι ή ανέπτυγμένοι» εξακολουθεί πλούσια ή επιστολογραφία των άναγνώστών.

Σέ μακρό, άλλα έξαιρετικά ένδιαφέρον άρθρο, ο συνταξιούχος δικηγόρος κ. Κωνσ. Μεθενίτης ασχολείται στην άρχή με την ψυχολογική διερεύνηση του προβλήματος. Έν συνέχεια διαπιστώνει ότι «ο άτακτικός ροιζοδισμός μας δεν έχει έντελώς άποβλήθ. Διαφαίνεται στην δουλική συμπεριφορά μας άπέναντι εκείνων που είναι άνάξιοι, άλλα των οποίων έχομε άνάγκη, και στην κακή πολιτική μας άγωγή. Διεκτραγωδών κατόπιν τις οικονομικές συνθήκες σε άρισμένα έδαφικά διομερίσματα της χώρας και στον άγροτικό πληθυσμό, τονίζει ότι «ο νοσηρότερος Έλληνας, έντός της χώρας του, είναι ήμιανάπνυκτος». Δέν παραλείπει, όμως, να επιστήση την προσοχή στα παρήγορα σημεία και να φωτίσει άρισμένες βάσεις αίσιοδοξίας. Τα σημεία, όμως, αυτά προσκρούουν στην συγκρότηση του ελληνικού κράτους, που κατά των έπιστάλλοντα δέν είναι άπλως ήμιανάπνυκτος—όπως χαρακτηρίζει τον λαό—, άλλα «άθεραπεύτως υπανάπνυκτος».

Η άποψη Μαρκεζίνη

Τονίζοντας, σε έξ ίσου μακρά έπιστολή, ο κ. Δημήτριος Ζ. Θεσσαλονίκη, την πολλαπλή χρησιμότητα της έρευνας, στέκεται με ιδιαίτερη προσοχή στην άπάντηση του άρχηγού των Προοδευτικών κ. Μαρκεζίνη. «Η θεωρία του» — διερωτάται ο έπιστολογράφος — «σημαίνει άρνηση της δημοκρατίας; Η περίπτωση να πιστεύει ότι άνήκει ο ίδιος στην κατηγορίαν των μετριότητων, άποκλείεται. Και καταλήγει: «Απόρρ. να θεσπιάσω τον άρχηγό των Προοδευτικών ότι όσο θα υπάρχουν πολιτικοί με την σημερινή έννοια του όρου, θα είναι έξοχοι όταν θα βρίσκονται σε άρμονία με το πολι-

τικό κλίμα της έποχής και της χώρας τους και μετρίοτες όσο δέν θα έπιτυγχάνουν να προσαρμοσθούν σ' αυτό».

Η άλλη πλευρά

«Ομολογώ — τονίζει ο κ. Ιωάν. Άναγνώστικός — ότι το άρθρον του άρχηγού των Προοδευτικών περί του αν οι Έλληνες είναι ή όχι υπανάπνυτοι, μου άνεποίησε θαυμάτην έντύπωσιν διά την σοβαρότητα των όπέρ της Δημοκρατίας και της πολιτικής ώριμότητος των Έλλήνων έπιχειρημάτων. Άνεξάρτητος, όμως, της όρθότητος ή μη των άναπτυσσόμενων άπόψεων, νομίζω ότι δύο τινά πρέπει να συμβούν — ή ή Δημοκρατία και οι θεσμοί της να τροποποιηθούν, ώστε οι πολίται να προσφέρουν άναγκαστικώς εις τους άρίστους, άκόμη και εις όμαλές περιόδους, ή ο κ. Μαρκεζίνης να πείση τους Έλληνες ότι αυτή ή Δημοκρατία με τα προτερήματα και τα έλαττώματά της εδρίσκεται έν κινδύνω, ότι οι περιστάσεις είναι κρίσιμοι, ώστε να πεισθούν οι Έλληνες να άναδείξουν τον καλύτερον. Άλλως πολλά καλά θα κάμουν — τους το έξηγεί και δικαιολογεί ο ίδιος ο κ. Μαρκεζίνης — να ψηφίσουν τον μέτριον, πάντως όχι τον ίδιον».

Και ή μεταφυσική

«Η ικανότης των κυβερνήτων των διαφόρων χωρών κρίνεται πρωτίστως από την πίστιν αυτών προς το Θεόν και την άυταπάνησιν», γράφει ο κ. Γ. Κ. Σκούρας, έπί του προβλήματος της «πολιτικής υπανάπτυξης». «Ο Θεός, ο όποιος καθοδηγεί τις προσωπικότητες δια να μεγαλουργούν, αυτές κρίνει και περί της καταλληλότητας της χρησιμοποίησής των εις δεδομένη στιγμήν. Ο Τσάρτσοφ ήτο δυνατόν να είναι και ο κατατέλαστος της Ιστορίας άντι να είναι μεγάλη προσωπικότης, άντι της εύνοιας του Θεού κατά τον Β' Παγκόσμιον πόλεμον, όν έφεραν εις πέρας υπό την πνευματική καθοδήγησιν του Θεού...».

Ο υαλός υαφές είναι τέχνη
Ο υαλός υαφές είναι BRAVO

Τό γοργόν και χάριν έχει!
Απόλαυσις του πολυάσχολου
σημερινού άνδρώπου ο στιγμιαίος
άμερικάνικος καφές BRAVO.

BRAVO

ΕΤΑΙΡΙΑ ΚΑΦΕΩΝ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Ρούχα Χιονάτα!

Τα καθαρότερα ρούχα είναι πλυμένα με ROL. Γιατί μόνον το ROL αφαιρεί από το Ρούχο ό,τι έχει εισχωρήσει βαθειά μέσα στην ύφανση και του δίνει πραγματικά νέα όψη.

Χέρια Βελούδινα!

Τα ωραιότερα χέρια χρησιμοποιούν ROL με 07. Αυτή είναι η απόδειξη της ανωτερότητας του ROL. Γιατί το 07 ή αληθινή επαναστατική προσθήκη μέσα στο ROL έχει την ικανότητα να προφυλάσσει και τα άφροτερα χέρια.

ROL

ΤΟ ΑΛΛΙΤΕΡΟ ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

Πέραν τών λόγων

«Αν όλοι οι Έλληνες και οι Έλληνίδες διαβάσουν τα σχετικά δημοσιεύματα με προσοχή — γράφει ο κ. Γεώργιος Κίννας, Αθήνα, (άφου στην άρχη σημείωση με σχολαστική αγάπη προς το περιοδικό αρκετά σφάλματα και αδελφίες) — όπως ποτέ θα υπάρεθι ωφέλεια. Άν, όμως, μετά από αρκετή γκρίνια, θρούμε τα κοκώδη κείμενα και άφου προταθούν και ληφθούν τα σχετικά μέτρα τα άφησομε όλα και άναπαυθούμε ήσυχοι ότι έτελείωσε το καθήκον μας, ή έρευνα θα ήταν περιττή. Έχομε υποχρέωση να δοηθήσομε στη θελίωση της ελληνικής ζωής, καθένας στον τομέα του και στο μέτρο τών δυνάμεών του, ώστε να μη παραμείνωμε και μετά την έρευνα, όπως πάντα, αδιόρθωτοι έγωιστάι και παντογνώσται».

Ποιά είναι τα μέτρα;

«Βεβαίως παρηκολούθησα με ξεχωριστό ενδιαφέρον», γράφει ο κ. Ι. Α. Ζ., Πάτρα, «τους διακεκριμένους συζητητές στην έρευνά σας. Και άποτελεί τιμή για το περιοδικό σας ή προθυμία με την όποια άπήνησαν και ή από περιωπής έκθεσις τών άπάντων των. Νομίζω, όμως, ως ταπεινός, ότι μέσα στην προθυμία όλων να άποδεχθούν τον χαρακτηρισμό της ύπαναπτύκτου για την χώρα μας, υπάρχει μία προσπάθεια υπεκφυγής: Δέν διατυπώνονται με σαφήνεια τα μέτρα που, κατά την γνώμη τους, πρέπει να ληφθούν ώστε ή ύπανάπτυκτος έστω Έλλάς να άδνηθή εις την άνάπτυξιν. Όλοι τους είναι ήγετικές προσωπικότητες στην ελληνική δημόσια ζωή, άστε και όφειλουν να ξεύρουν τα μέτρα αυτά και ύποχρεούνται να τα άνακοινώνουν με παρησία».

Η συνθετοίης του προβλήματος

Ο κ. Ο. Γιαννίδης, Πειραιάς, γενικεύει εύρυτάτα το θέμα της άναπτύξεως. Στην έκτενή και διεξοδική έπιστολή του άναφέρει ότι το πρόβλημα του βαθμού άναπτύξεως μιάς χώρας δέν είναι συνάρτηση ενός μόνο παράγοντος, ήθικου, οικονομικού ή πολιτικού, αλλά το δυνατό άθροισμα ό-

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ από την Σκόπελο, τό όμορφο νησί του Αιγαίου, με τούς γαλήνιους και καλόκαρδους ανθρώπους. Φωτογραφία εξωφύλλου του κ. ANT. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΗ.

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
Γάμων
Βαπτίσεων
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΑΛΑΞΙΑ»

Κυκλοφορούν έντός του 'Ιανουαρίου νέες έκδόσεις «ΓΑΛΑΞΙΑ»:

«Λουκής Λάρας»

Του Δ. Βικέλα

Το περίφημο κλασικό ελληνικό μυθιστόρημα.

«Δοκίμια»

Του Περικλή Γιαννόπουλου

Ο πρώτος που έγραψε με έξαιρετη και δυναμική πέννα τις άνησυχίες μιάς γενεάς.

«Η Δίκη»

Του Φράντς Κάφκα

Το συναρπαστικό σύγχρονο έργο του μεγάλου συγγραφέα που άποτελεί ένα από τα φιλολογικά μνημεία της νέας γενεάς.

«Χαμένος όρίζων»

Του Τζέιμς Χίλτον

Το μυθιστόρημα που προσφέρει ένα από τα ωραιότερα όράματα εύτυχίας με το περίφημο «Σάγκρι-Λά», τον παράδεισο του Θιβέτ.

«Ένας Άμερικανός στη Βερόνα»

Του Ρ. Έμπραγιά

Αίσθηματικό, χιουμοριστικό άστυνομικό μυθιστόρημα γραμμένο με πνεύμα.

«Τό ντουέττο του θανάτου»

Της Χίλντα Λώρενς

Δυό έφιαλτικές Ιστορίες έγκλήματος και θανάτου.

«Φόνος στη Τζαμάικα»

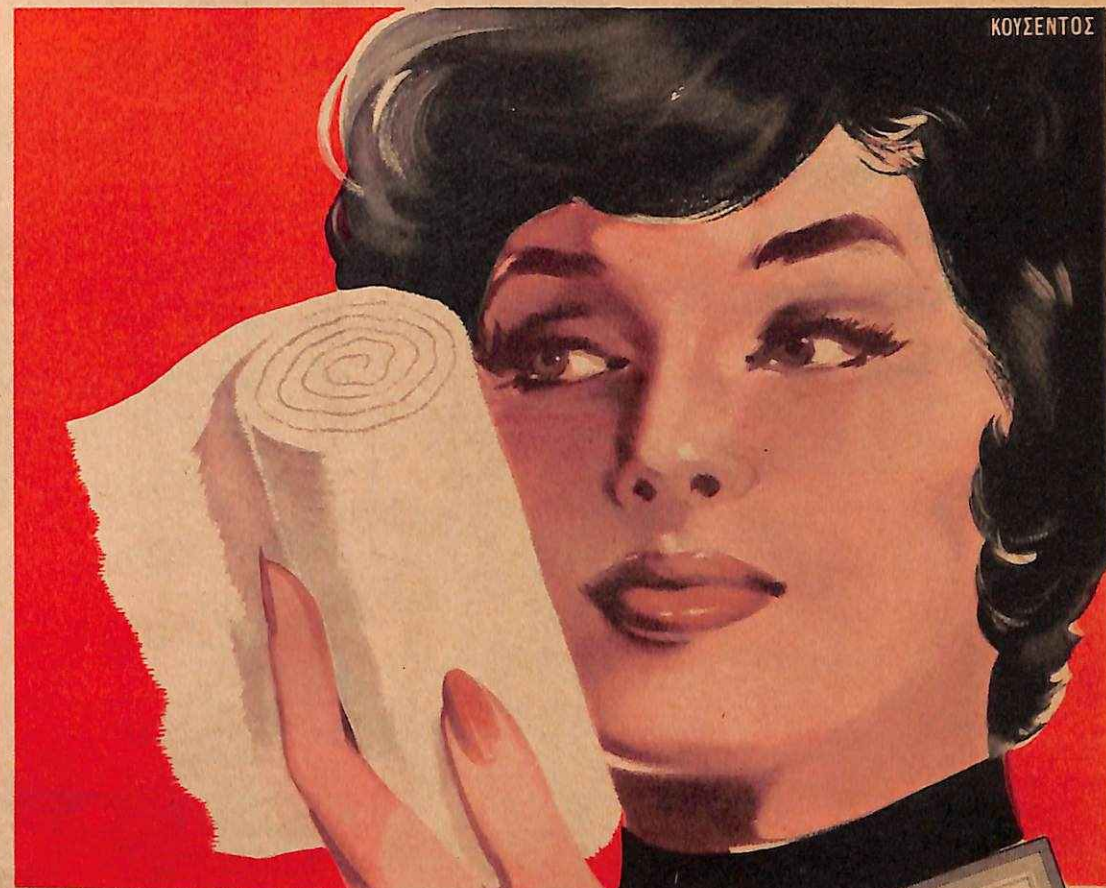
Του Μ. Έρμπερχαρτ

Μυστήριο και δράμα σε έξωτικό περιβάλλον.

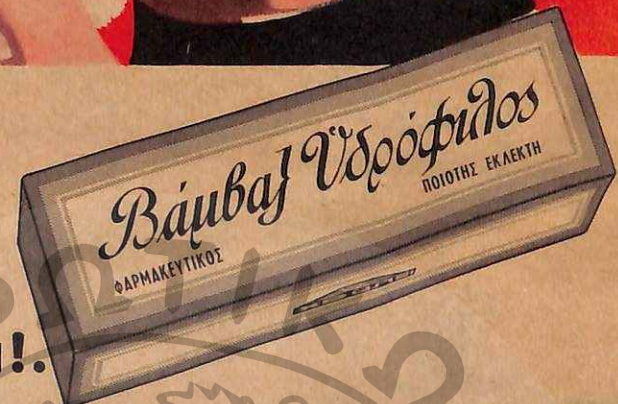
★

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ

«Η Πάπισσα 'Ιωάννα», του Έμμ. Ροϊδη. «Προβλήματα της έποχής μας», του Θ. Παπακωνσταντίνου. «Τό μηδέν και τό άπειρον», του Άρθ. Καίστλερ. «Ο αιώνας σύζυγος», του Ντοστογιέφσκυ. «Ψύχωσης», του Ρόμπερτ Μπλότς. «Ο ζωγράφος Ρενουάρ», του Άμπρουάξ Βολλάρ.

**Καθαρό!..
Κατάλευκο!..
Άπαλό σαν χάδι!.**

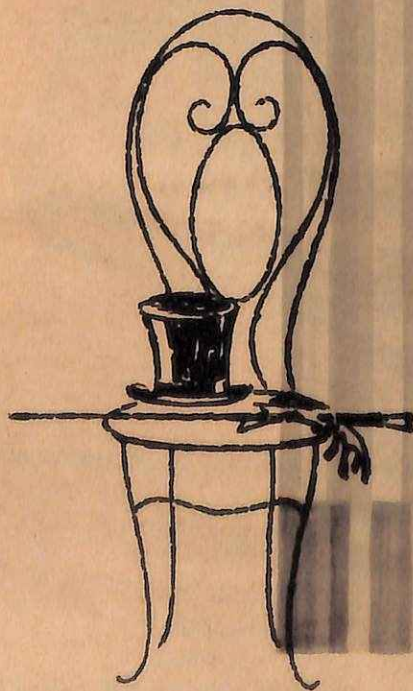

- Τό Βαμβάκι **BANDÉ-ΧΡΩΠΕΙ** από αυτόυσιο Έλληνικό βαμβάκι και σε πρακτική συσκευασία είναι τό έκλεκτότερο Φαρμακευτικό Βαμβάκι...
 - Στο σπίτι σας για κάθε λεπτή χρήσι...
 - Για την ύγιεινή περιποίηση του μωρού σας...
 - Για τό **DEMAQUILLAGE** του προσώπου σας...
- Χρησιμοποιείτε τό άπολύτως καθαρό, κατάλευκο, άπαλό σαν χάδι φαρμακευτικό Βαμβάκι **BANDÉ-ΧΡΩΠΕΙ**... Έπίσημονική πείρα 75 έτών άποτελεϊ άσφαλή έγγύησιν της άρίστης ποιότητας τών προϊόντων **ΧΡΩΠΕΙ**.

BANDÉ ΧΡΩΠΕΙ
ΥΔΡΟΦΙΛΟ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟ ΒΑΜΒΑΚΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Τὸ φῶς
μπαίνει διακριτικά
στὸ σπίτι σας
μέσα ἀπὸ βουαλάζ
STOFFELS

S7/2

Ἐλβετικά στόρ ἐξαιρετικῆς
ἀντοχῆς. Δὲν κιτρινίζουν καὶ
δὲν καίγονται ἀπὸ τὸν ἥλιο.
Ταιριάζουν σὲ κάθε σπίτι, σὲ
κάθε ἐπίπλωσι. STOFFELS,
τὸ ἀνώτερο ἐλβετικὸ βουα-
λάζ.

Ζητήστε ἐπιμόνως νὰ σᾶς
δείξουν στὴν οὐγία τὸ σή-
μα: «ΨΑΡΑΚΙ»

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

λων μαζὺ αὐτῶν καὶ πολλῶν ἄλλων.
«Εἶναι —λέγει ὁ ἐπιστολογράφος— ὁ
«ἑσθμὸς ποιότητος», κάτι σὰν τὸ «εἰ-
δικὸν ἑσθμὸν», τὸ ὁποῖον μπορεῖ ἑ-
θαίως νὰ μετρηθῇ, ἀν συγκριθῇ μὲ μιὰ
ὀρισμένη μονάδα, ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον
νὰ μεταβληθῇ, ἀν δὲν ἐπέλθουν οὐσί-
αι μεταβολῆς στὴ σύσταση τῆς ὅλης
του». Ἀκολουθῶς ὁ κ. Ο. Γ. ἀναφέρει
ὅτι στὴν μελέτῃ τοῦ ὅλου προβλήματος
πρέπει νὰ ληφθῇ ὡς μέτρον ὄχι μόνον
ἡ στατικὴ ὑπάρχουσα κατάσταση, ἀλλὰ
ὁ ρυθμὸς ἀναπτύξεως καὶ ὡς παρόν, ἀλ-
λὰ καὶ ὡς ἱστορικὸν παρελθόν, τὸ ὁ-
ποῖον συσσωρεύεται ἐνῶπιόν μας. Ἄς
μὴ διαφεύγῃ τὴν προσοχὴν οὐδενὸς
—συνεχίζει— ὅτι τὰ τετρακόσια χρόνια
βουλίας θαρρῶντες εἰς τοὺς ὅμους μας.
Ἡ περίοδος αὐτὴ καὶ ὡς ἀπόλυτος ἄρι-
σμός ὑπῆρξε ἀποφασιστικὴ, ἀλλὰ λαμ-
βάνει πολλαπλᾶς διαστάσεις, ὅταν
τοποθετηθῇ εἰς τὴν ἱστορίαν. Χάσαμε
ἀνεπιστρεπτί ὡς λαὸς τὴν μεγάλην ἐ-
ποχὴν τῆς Ἀναγεννήσεως, τοῦ Διαφω-
τισμοῦ, τοῦ ὁγίου ρομαντισμοῦ ποὺ
διεμόρφωσαν ὡς σύνθετα φαινόμενα
τὴν Εὐρώπην.

Ἡ ἀποστράγγις

Τὸ θέμα τῆς μεταναστεύσεως θίγει
στὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁ φοιτητῆς Α.Ζ., Ἀ-
θῆναι. «Σκεφθῆτε —γράφει— ὅτι κά-
θε χρόνο ἡ Ἑλλάς ὑφίσταται μιάν συ-
στηματικὴν καὶ ἐξαντλητικὴν ἀφαίμα-
ξιν. Πλέον τῶν 20.000 νέων ἐκπατρί-
ζονται διὰ ν' ἀναζητήσουν τύχην εἰς
τὸ ἐξωτερικόν. Οἱ 20.000 αὐτοὶ νέοι εἴ-
ναι μιὰ τακτικὴ ἐπὶ θυσία, ἡ ὁποία
ἀποστραγγίζει τὸ καλύτερον καὶ δυναμ-
ικότερον τμήμα τῆς νεολαίας μας. Οἱ
νέοι ποὺ φεύγουν ἐπιλέγονται ἀπὸ τὰς
ἀρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ εἶναι ἀπόλυτως
ὀγίεις, ἀρτιμελεῖς καὶ ἱκανοί. Γίνεται
δηλαδή μιὰ ἐπιλογή, ἀν ὄχι τίποτε ἄλ-
λο, τῶν βιολογικῶς ὑγιεινέστερων νέων». Τὴν
ἐνδειξὴν αὐτὴ καὶ τὴν συνέπειάν της
θίγει ἀκολούθως ὁ ἐπιστολογράφος μας
γιὰ νὰ φωτίσῃ μιὰ πλευρὰ τοῦ θέματος
τῆς ἐρευνῆς μας.

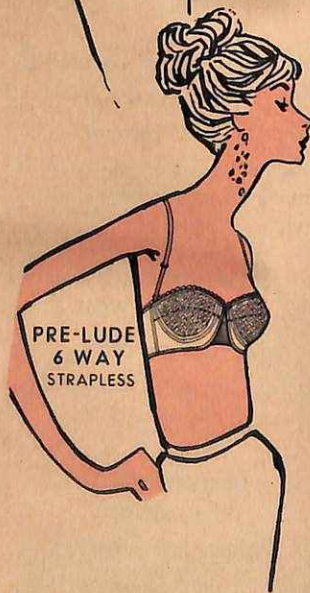
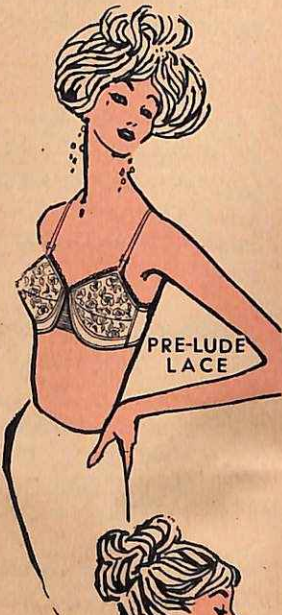
Ἡ παιδεία

Ὁ κ. Ι. Β. Χωριατέλλης, Μο-
ντιλιήνη, θεωρεῖ ὡς τὴν πλέον
οὐσιώδη πλευρὰν καὶ ὡς ἀρχὴν τοῦ
μύτου, στὸ θέμα τῆς ἀναπτύξεως, τὴν
Παίδειαν. «Ἐκεῖ πρέπει νὰ ἀνατρέξω-
μεν καὶ νὰ ἀναζητήσωμεν ἐν ἀρχῇ τὸ
ἔθος τοῦ κοινωνικοῦ μας ἐπιπέδου.
Αὐτὴ εἶναι ἐκεῖν, ἡ ὁποία θέτει τὰς
βάσεις εἰς μιάν χρηστὴν ἀπὸ πάσης
ἀπόψεως κοινωνίαν. Καὶ τὴν Ἑλλά-
δα, δυστυχῶς, ἀν ἐξαιρέσωμεν τὰ τε-
λευταία χρόνια, δὲν τὴν κολοκεύει καὶ
πολύ τὸ ποσοστὸν τῶν ἐγγραμμάτων
της», γράφει. «Τέλος, προσθέτει, ρόλον
εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀτό-
μου παίζουν καὶ αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς
ῥεῖας τοῦτο διαβίῃ. Δυστυχῶς, ἡ
σκληρὰ ἀλήθεια ἀποκαλύπτει πὺς τὸ
50% περίπου τῶν Ἑλλήνων ζοῦν ὑπὸ ἁ-
θλίας καὶ πρωτογόνους συνθήκας, ἀπο-
μεμακρυσμένοι τῶν πόλεων καὶ παρα-
μελημένοι. Ἐκεῖ συναντᾷ κανεὶς εἰς ὁ-

Μπορεῖτε νὰ
προσφέρετε
στὸν ἑαυτὸ σας
ἐνα "γυνῆσιο"

maidenform

ποὺ δίδει τὴν
νεανικὴ γραμμὴ

maidenform
MADE IN U.S.A.

ΠΡΩΤΕΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ

delta

ΦΩΚΙΩΝΟΣ 13

Μπομπονιέρης
ΓΑΜΩΝ
ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ
ΣΤὸ
Bébé Rose
ΕΡΜΟΥ 54 & 55
ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6-ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Γιὰ
μᾶς
δὲν
εἶσθε
ὁ
καθένας!

Εἶσθε ὁ διαλεχτὸς φίλος, ποὺ ἀπολαμ-
βάνει τὰς ἀνέσεις καὶ τὴν ἐπὶ πλέον
ταχύτητα τῶν ἀεριοδουμένων καὶ ποὺ
ἐπιπροσθέτως τὸν περιποιούμεθα ἐντε-
λῶς προσωπικά. Σὲ ὅλον τὸν κόσμον ἡ
Β.Ο.Α.Σ. φροντίζει γιὰ σᾶς!

καὶ στοιχίζει φθηνότερα
ἀπὸ ὅσο φαντάζεστε!

Συμβουλευθῆτε τὸν Πράκτορά σας ἢ ἀποταθῆτε στὰ γραφεῖα τῆς ΒΕΑ - Ἀμαλίας 2 καὶ Ὁδῶνος, τηλ. 22.521

B.O.A.C.

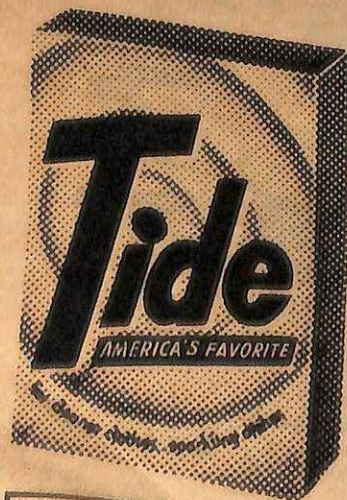
ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΡΟΒΑΔΙΣΜΑ
ΣΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΜΕ JETS

BRITISH OVERSEAS AIRWAYS CORPORATION

ΟΛΟΦΑΝΕΡΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!

- Τί μπουγάδα κατάσπρη και πεντακάδαρη! Πώς τὰ καταφέρνεις;
- Πλένω με σέτο TIDE.
- Χωρίς σαπούνη, χωρίς τίποτ' άλλο;
- Τίποτα! 'Απ' τόν καιρό πού πλένω με σέτο TIDE, τὰ ρούχα γίνονται με τὸ πρῶτο κιάλας χέρι πεντακάδαρη και μοσχομυρισμένα.
- Γιά δές ἐκεῖ τί εύκολία! Μήπως όμως τὸ TIDE εἶναι ἀκριβό;
- 'Ισα-ἴσα! Τὸ TIDE εἶναι τὸ πῶ συμπερτικό. Δοκιμάσέ το ἀπὸ σήμερα κιάλας.

ΣΚΕΤΟ **Tide**

ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ!

ΚΑΙ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ, ΠΩΣ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΤΟΥ TIDE ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ!

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

λον της τὸ μέγεθος και την ἔκτασιν κυριολεκτικῶς και πραγματικῶς την «μικρία», εἰς την ὁποίαν ἐάν θελήσῃ νὰ ἐμβαθύνῃ και ἀναζητήσῃ τὰ ἐπὶ μέρους αἰτία της, θὰ ἔλθῃ και πάλιν ἀντιμέτωπος τοῦ «Οἰκονομικοῦ» παράγοντος και τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀμβλείας, λόγω τῆς ἀδιαφορίας. Ὁ παράγων αὗτος εἶναι και τὸ κύριον αἴτιον τοῦ ψυχικοῦ μας συμπλέγματος κατωτέρωτος με τὰ ὅλα ἐξ αὐτοῦ ἀποτελέσματα.

Φονικά παιχνίδια

Δικαία ἡ ἀγανάκτησις και ἡ ἀπορία τοῦ ἀναγνώστου μας κ. Χ. Θεοδ., Παγκράτι, γιὰ την πληθώρα τῶν πολεμικῶν παιχνιδιῶν πού κατακλύζουν την ἀγορά και ἀποτελοῦν πρόκληση γιὰ τὰ παιδιὰ. «Καὶ δὲν ὀμιλῶ γιὰ τὰ μικρὰ τάνκς, τὰ φλογόβλια ἢ τοὺς πυραύλους, αὐτὰ ἴσως προσφέρουν μιὰ θεμιτὴ ἐποπτεία τῶν συγχρόνων πολεμικῶν μέσων. Ἐκείνο πού με κατέπληξε ἦταν μερικὰ αὐτόματα ὅπλα σὲ φυσικὸ μέγεθος, ἀπὸ αὐτὰ πού χρησιμ. ποιούνται συνήθως ἀπὸ τοὺς γκαγκστερς. Τὰ ἀπείσια αὐτὰ ὅπλα εἶναι ὅμοια με τὰ φυσικὰ πρότυπά των, με την μόνην διαφοράν ὅτι δὲν σκοτώνουν. Ὡστόσο ἡ ψυχολογικὴ ἐκπαίδευσις πού προσφέρουν και ἡ συγκίνηση πού προκαλοῦν στὰ παιδιὰ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ την πείρα τῆς δολοφονίας την ὁποία ἡ παιδικὴ φαντασία ζῇ ὀλόκληρον, ἔστω και ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀνθρώπινο θῦμα. Τὸ θῦμα, ὅμως, ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ και ἀσφαλῶς πολλοὶ μικροὶ χειρίζονται τῶν ὀπλῶν — και ἱσχυρίζονται κακοὶ γονεῖς των, πού τὰ ἀγοράζουν — θὰ ζοῦν ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ γεγονότος πού συνοδεύει την χρῆσιν τοῦ ὅπλου». Καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀναγνώστης ἐρωτᾷ: «Ἄφου ἡ πολιτεία ἐπεμβαίνει και ἀπαγορεύει ὠρισμένες διμάρσιες διασφύρες ἐκδηλώσεις — την προσβολὴν τῶν ἡθῶν, την προτροπὴν πρὸς τὸ ἐγκλημα κλπ. — διατί ἀφήνει νὰ πωλοῦνται ἐλευθέρως τὰ φοβερά αὐτὰ ὅπλα πού μόνο καταστροφὴν μποροῦν νὰ προκαλέσουν?»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

— Ἐκκίνησης ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως

Κατ' ἀρχὴν ἡ στάσις και ἡ σταθμεύσις τῶν ὀχημάτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰ δεινὰ μέρη τῆς δόου και πλησίον τοῦ ρεύθρου τοῦ πεζοδρομίου, ἐπ' ὅσον βεβαίως ἐν ὑπόχρ. ἀπαγορεύσεως. Στοις ἐρότους μονοκαρῆς κατευθύνσεως με τρεῖς τουλάχιστον λαρίδες κυκλοφορίας, δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ στάσις ἢ σταθμεύσις και εἰς τὰ βριστηνὸν μέρος τῆς δόου.

Ὅταν θέλετε νὰ ἐκκινήτε ἐκ στάσεως ἢ σταθμεύσεως ἢ θέλετε νὰ μπεῖτε στὴν ποταλέωσιν σας λαρίδα κυκλοφορίας, πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ὅτι μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ με ἀσφάλεια, χωρίς νὰ ἀνοσφύτε την κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων τῆς λαρίδος αὐτῆς ἀφοῦ δώσετε και τὸ ἀνάλογο σήμα.

Καθε ἀνωμαλία ἢ ἀτύχημα κατὰ την εἰσοδὸν στὴν ἄλλη λαρίδα, βαρύνει σὲς, διότι τὰ ἥδη ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς λαρίδος ὀχήματα ἔχουν προτεραιότητα.

στὸ

ΕΡΜΟΥ 54 & 55 - ΑΘΗΝΑΙ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' 6 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΓΑΛΑΞΙΑ»

Κυκλοφοροῦν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου νέες ἐκδόσεις «ΓΑΛΑΞΙΑ»:

«Λουκῆς Λάρας»

Τοῦ Δ. Βικέλα

Τὸ περίφημο κλασικὸ ἑλληνικὸ μυθιστόρημα.

«Δοκίμια»

Τοῦ Περικλῆ Γιαννινοῦ

Ὁ πρῶτος πού ἔγραψε με ἐξαιρετὴν και δυναμικὴν πέννα τίς ἀνησυχίες μιᾶς γενεᾶς.

«Ἡ Δίκη»

Τοῦ Φράντς Κάφκα

Τὸ συναρπαστικὸ σύγχρονο ἔργο τοῦ μεγάλου συγγραφέα πού ἀποτελεῖ ἓνα ἀπὸ τὰ φιλολογικὰ μνημεῖα τῆς νέας γενεᾶς.

«Χαμένος ὁρίζων»

Τοῦ Τζέιμς Χίλτον

Τὸ μυθιστόρημα πού προσφέρει ἓνα ἀπὸ τὰ ὠραιότερα δράματα εὐτυχίας με τὸ περίφημο «Σάγκρι-Λά», τὸν παρὰδεισο τοῦ Θιβέτ.

«Ἕνας Ἀμερικανὸς στὴ Βερόνα»

Τοῦ Ρ. Ἐμπραγιά

Αἰσθηματικὸ, χιουμοριστικὸ ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα γραμμένο με πνεῦμα.

«Τὸ ντουέττο τοῦ θανάτου»

Τῆς Χίλντα Λῶρενς

Δυὸ ἐφιαλτικὲς ἱστορίες ἐγκλήματος και θανάτου.

«Φόνος στὴ Τζαμάικα»

Τοῦ Μ. Ἑρμπερχαρτ

Μυστήριον και δράμα σὲ ἐξωτικό περιβάλλον.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ

«Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα», τοῦ Ἑμ. Ροῖδη. «Προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας», τοῦ Θ. Παπακωνσταντίνου. «Τὸ μὴδὲν και τὸ ἀπειρον», τοῦ Ἀρθ. Κάιστλερ. «Ὁ αἰώνιος σύζυγος», τοῦ Ντοστογιέφσκυ. «Ψύχωση», τοῦ Ρόμπερτ Μπλότς. «Ὁ ζωγράφος Ρενουάρ», τοῦ Ἀμπρουάζ Βολλάρ.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

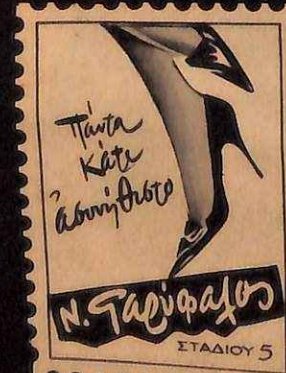
Εἶναι πραγματικὴ
ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ!

Εἶναι **ION**

Ὅταν τρῶτε σοκολάτα ἀμυγδαλοῦ ION, τότε διαπιστώνετε γιὰ τὸ καταναλωτικὸ κοινὸν τὴν προτίμησιν.

Η Συλλογή της Έφης

Δεν αρκεί μόνον μία καλή συνταγή....

BAKING POWDER ΓΙΩΤΗ

...χρειάζεται και το καλλίτερο υλικό για την επιτυχία του γλυκού σας

ΜΠΕΪΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ | ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΙΚΤΙΝΟΥ 3

Κρατήστε τους άνδρες δέσμιους της όμορφιάς σας

Φροντίστε για την όμορφη και την υγεία του δέρματός σας χρησιμοποιώντας τα μοναδικά καλλυντικά FLOWERS POLLEN διότι περιέχουν Lanocetine. Ξεκουράζουν, τονώνουν και ομορφαίνουν την επιδερμίδα.

FLOWERS POLLEN

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ ΕΙΔΙΚΗ ΚΡΕΜΑ ΓΙΑ ΡΥΤΙΔΕΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΑ

SOUCI Ο.Ε. ΑΡΑΔΟΥ 28-ΤΗΛ. 31.680-ΑΘΗΝΑΙ

Δύο θαύματα μαζί!!

ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ

Bubble Bath FAMAR

ΚΙ ΕΝΑ ΥΠΕΡΟΧΟ ΕΙΔΙΚΟ ΣΦΟΥΓΓΑΡΙ ΔΩΡΟΝ

Βουνα όλοκληρα μυρωμένοι κι ευεργετικού αφρού δα δημιουργηθούν από μία σταγόνα «Αφρόλουτρον» με το ειδικό σφουγγάρι ΔΩΡΟΝ. Έτσι δα έχετε το τελειότερο και το πιο οικονομικό καθημερινό ντους.

Το «Αφρόλουτρον» BUBBLE BATH οικονομικών μέγεθος για 12 λουτρά ή 45 ντους και το ειδικό σφουγγάρι ΔΩΡΟΝ

Για λίγες μόνον μέρες

Σε όλα τα Φαρμακεία και Αρωματοπωλεία στην ίδια τιμή των 45 δραχ.

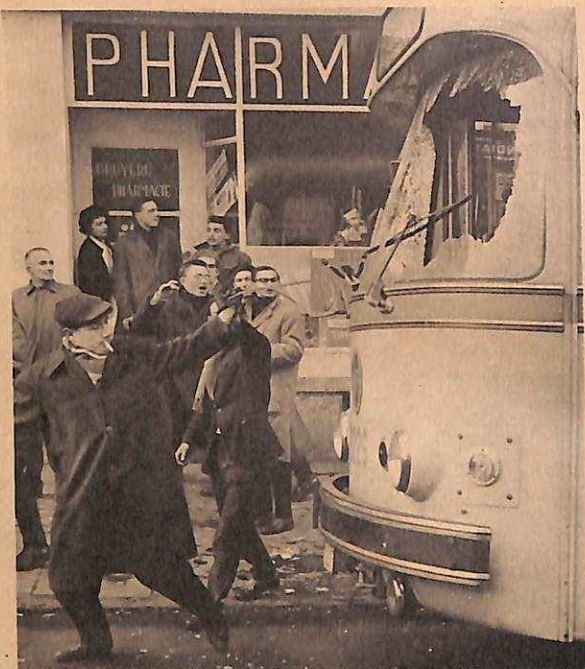
Για το λουτρό, το ντους, το λούσιμο

Γεν. Αντιπρόσωποι Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

Η αναταραχή στο Βέλγιο όδηγεί σε συγκρούσεις

Dalmas

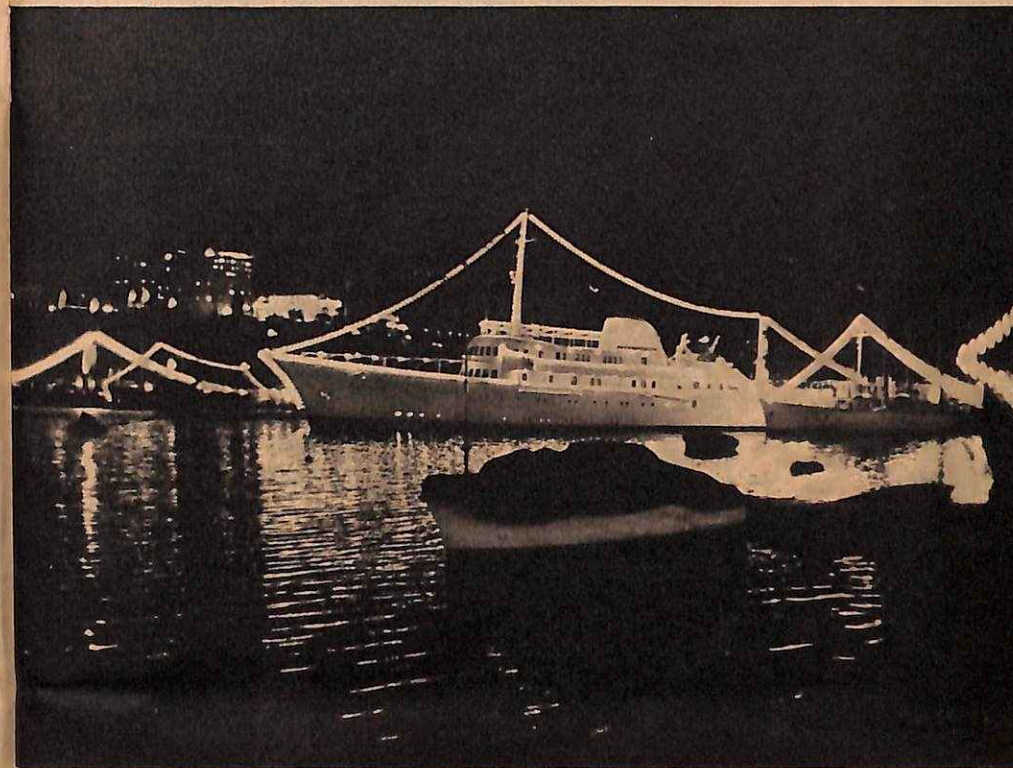
«Ο Έθκοενς στην άγκυρα», αναγράφει το όμοιομα του Βέλγου πρωθυπουργού, που ποδοπατούν (αριστερά) οι άρκετα καλοντυμένοι εργάτες των Βρυξελλών. Η πρόσπιση αυτής άκριδώς της κεκτημένης ευημερίας τους ώθησε ν' αντιδράσουν είςα στο νομοσχέδιο οικονομικών που εισηγείται η κυβέρνηση και που περικρίπτει επιδοτήσεις ανέργων, συντάξεις, Ισπική περίθαλψη κλπ., λόγω άφ' ενός της κρίσεως του άνθρακος και της δυσκολίας προσαρμογής της παραγωγής της χώρας στις απαιτήσεις της Κοιής 'Αγοράς, και άφ' ετέρου της άπωλείας του Κογκό. Οι έκδηλώσεις γρήγορα πήραν μαχητικό χαρακτήρα, οι άπτεργοι κατέστρεψαν όχηματα στους δρόμους της πρωτεύουσας (άνω), ύψωσαν επαναστατικές σημαίες, κατέστρεψαν βασιλικά έμβληματα. Τέλος προσετέθησαν οι χωριστικές τάσεις των Βαλλώνων, που άπειλούν την εθνική ενότητα. Με παραδειγματική ψυχραιμία (έναν μόνο νεκρό εκ παρεξηγήσεως) η άστυνομία άντιμετωπίζει την έκρυθμη κατάσταση. Έπιπτοι άστυνομικοί (κάτω) σε έπιφυλακή, στην κεντρικώτατη Λεωφόρο των Τοιμευτηρίων, όπου έβρισκεται άκμή άντητημένος ο διάσκαμος από τους βασιλικούς γάμους.

Άπροσδόκητη διακοπή

Γελαστοί επιστρέφουν στο άεροδρόμιο των Βρυξελλών οι νεόνυμφοι βασιλείς του Βελγίου. Όστόσο, τα γεγονότα που τους άνάγκασαν να διακόψουν το ταξίδι του μέλιτος είναι κάθε άλλο παρά ευχάριστα. Ός γνωστόν, η παρουσία του βασιλέως Μπωντουέν έκρίθη άπαραίτητη για ν' άποφευχθεί η αίματοχυσία λόγω της παραιτημένης άπεργίας και της γενικώτερης άναταραχής.

Dalmas

Dalmas

Τα τελευταία κοσμικά γεγονότα του έτους που έφυγε

Ένας έκπληκτικός καταρράκτης υπό την φωταγωγημένη θαλαμηγό του κ. Ωνάση, στο λιμάνι του Μόντε Κάρλο, τη νύχτα των Χριστουγέννων. Σύμφωνα με την παράδοση, «στάρ» και έκατομμυριοῦχοι δίνουν το ραντεβού τους στο πρώτο καζίνο του κόσμου, για νά χαιρετίσουν την Έλευση του Σωτήρος. Ο Έλληνας μεγαλοεφοδιστής και η συνοδός του Μαρία Κάλλας, άφου δείπνησαν στην «Χριστίνια», έκαναν το ρεβεγιόν τους στο «Σκώτς Κλάμπ». Άλλες έμφανίσεις της βραδυάς, ή ώραία 'Ιταλίδα «στάρ» Τζιάννα Μαρία Κανάλε και η συμπατριώτισσά της και όμότεχνη Σώλβια Κοσκινά, που συνωδεύονταν από τον παραγωγό Τζέμη Μπαρτολομέι.

Dalmas

Κυνήγι πρωτοτυπίας

Αυτήν την πολύ άσυνήθιστη κάρτα έλαβαν με την εύκαιρία των εορτών οι άναρτίβητοι φίλοι της 'Ελσας Μάξγουελ. Η διάσημη άρχικουσομπόλα, παρά τον σεβαστό αριθμό των έτών της και των κιλών της, κατάφερε νά ίσορροπήσει σε μιά μοτοσυκλέττα —με τη βοήθεια, βέβαια, ρωμολέου οδηγού— και νά γλιστρήσει μ' αυτήν πάνω στους πάγους.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μία σκηνή με τον Τσάρλυ Τσάπλιν και την Ντβόρα Νάταλ

ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ Ο νέος θρίαμβος του Σαρλώ

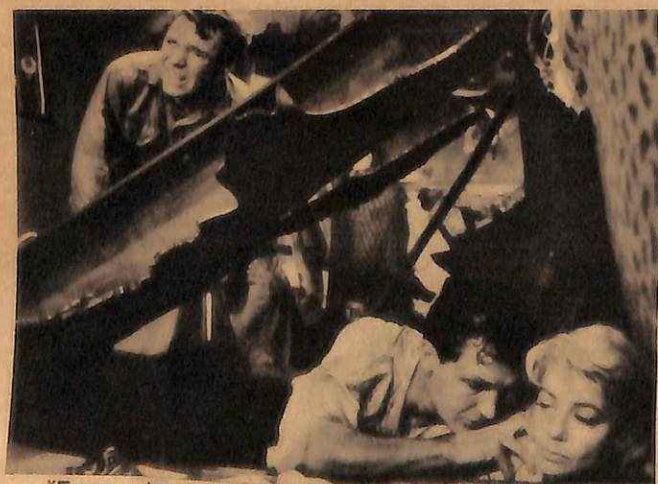
Κάθε πέντε χρόνια ο κόσμος περιμένει μ' ανυπομονησία τη νέα δημιουργία του βασιλιά του Γέλιου και της Χαράς, του θρυλικού ΣΑΡΛΩ (Τσάρλυ Τσάπλιν). Κάθε ταινία του είναι κ' ένας σταθμός στην ιστορία του κινηματογράφου.

Τώρα ο μάγος της όθνης, που σκorpίζει κλαίγοντας το γέλιο και γελώντας το δάκρυ, ξεπέρασε κυριολεκτικά τον εαυτό του στην τελευταία καταπληκτική υπερκωμωδία του ΕΝΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (A KING IN NEW YORK).

Ο πιο μεγάλος κωμικός του κόσμου είναι στις πιο μεγάλες δόξες του. Ο μεγάλος αναστάσιμος της ανθρώπινης ψυχής, που η κωμική του σάτιρα τον ώθησε στην έξορα, μας χαρίζει το μεγαλύτερο αριστούργημά του. Με τα ξεκαρδιστικά του κωμώματα και τις σπορταριστές γκάφες του, που κρύβουν τόσες δραματικές αλήθειες, σκorpίζει πλούσιο και ασυγκράτητο το γέλιο.

Μαζί με τον μεγάλο ΣΑΡΛΩ συμπρωταγωνιστούν η πάντοτε γοητευτική ΝΤΩΟΥΝ ΑΝΤΑΜΣ και ο μικρός γιός του ΜΑΪΚΕΛ ΤΣΑΠΛΙΝ.

Μεγάλοι και μικροί θα έχουν την ευκαιρία να χαρούν την απολαυστική αυτή ταινία από την Δευτέρα στους κινηματογράφους «ΠΑΛΛΑΣ», «ΑΤΤΙ-ΚΑ» και «ΙΛΙΣΙΑ».

Εντμοντ Όμπραϊν - Ράμπερτ Στάκ - Ντόροθυ Μαλόουν

ΤΑΞΙΔΙ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ

Καθηλωμένοι στις θέσεις σας επί δύο ώρες, θα ζήσετε την πιο καταπληκτική αγωνία. Αυτή τη φορά το Χόλλυγουντ μάς στέλνει μία ναυτική περιπέτεια κυριολεκτικά φασαγητική δραματικότητα.

Με καμμένη την άνοιξη θα παρακολουθήσετε 2.500 ανθρώπους να ζούν την φρενιτιώδη του πανικού!

Η κάθε σκηνή του συγκλονιστικού αυτού έγχρωμου κολοσσού είναι αληθινή ως το τελευταίο λεπτό.

Η «ΜΕΤΡΟ ΓΚΟΛΝΤΟΥ-ΙΝ ΜΑΓΕΡ» αγόρασε ένα ολόκληρο υπερωκεάνιο, το πασίγνωστο «ΙΛ ΝΤΕ ΦΡΙΑΝΣ», 55.000 τόννων και εξόδευσε 2.000.000 δολάρια για να το ευθισει και να αποδώσει έτσι ολοζώντανες και αθροιστικές τις πιο ξεσάλλες σκηνές τρέμου και αγωνίας.

Στην κολοσσιαία αυτή δημιουργία πρωταγωνιστούν σε τέσσερες συγκλονιστικές ρόλους ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΤΑΚ, η ΝΤΟΡΟΘΥ ΜΑΛΟΟΥΝ, ο ΤΖΩΡΤΖ ΣΙΑΝΤΕΡΣ και ο ΕΝΤΜΟΝΤ ΟΜΠΡΑΪΝ.

Το «ΤΑΞΙΔΙ ΧΩΡΙΣ ΓΥΡΙΣΜΟ» (THE LAST VOYAGE) προβάλλεται από την Δευτέρα στους κινηματογράφους «ΟΡΦΕΥΣ» και «ΑΘΗΝΑ».

Έπανάστασι στην μόδα με
τά ΝΕΑ χρώματα MAX FACTOR

ΔΙΑΔΗΜ

Café Espresso!

ΚΡΑΓΙΟΝ ΣΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον ο Max Factor μπορούσε να δημιουργήσει χρώματα του καφέ σε νέες μοντέρνες αποχρώσεις που είναι αφάνταστα κολακευτικές, γοητευτικές, πρωτότυπες.

Τό καφετί ζεσταίνει το κόκκινο, αλλάζει το πινκ σε πορτοκαλί, σάς δίδει μία ολόκληρη ποικιλία αποχρώσεων που θα τονίσουν την γοητεία σας.

MAX FACTOR
HOLLYWOOD

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ: ΑΤΕΠ Α.Ε. - ΤΗΛ. 493-130 & 492-038

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΗΜΙΣΥ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Είς τὸ λυκόφως τοῦ δυτικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τὸ κοσμοϊστορικώτερον ἴσως φαινόμενον τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 20οῦ αἰῶνος εἶναι ὁ ραγδαῖος μαρμασμός τοῦ δυτικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ ὁ δυναμισμός τὸν ὁποῖον παρουσιάζει ἕνας νέος ἰδιότυπος ἱμπεριαλισμός, ποῦ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωση καὶ τὴν Κομμουνιστικὴν Κίνα. Ἐλάχιστοι πλέον εἶναι αἱ ἀποικίαι, αἱ ὁποῖαι παραμένουν εἰς χεῖρας τῶν ἀστικῶν κρατῶν, ἐνῶ σειρὰ νέων ἐθνῶν ἐμφανίζεται εἰς τὸ προσκήνιον μετὰ δυνάμει ἀλματα καὶ μετὰ προβλήματα τεράστια, ποῦ θ' ἀσκήσουν ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ κόσμου κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη.

Τὸ φαινόμενον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ εἶναι παλαιόν. Αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι μέχρις ὠρισμένου βαθμοῦ, ἡ Μακεδονία τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔπειτα, καὶ ἡ Ρώμη βραδύτερον, ἀποτελοῦν εὐγλωττα παραδείγματα ἱμπεριαλιστικοῦ ἐπεκτατισμοῦ, ἀνεξαρτήτως τῆς γενικωτέρας συμβολῆς τῶν εἰς τὴν πρόδον τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ καθαυτὸ, ὅμως, ἱμπεριαλισμός καὶ ἡ ἀποικιοκρατία εἶναι γεννήματα τῶν νεωτέρων χρόνων — ἀπὸ τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ ἐντεύθεν. Γύρω ἀπὸ τὰ 1500 οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐπενήσαν ἢ υἱοθέτησαν διάφορα μέσα, τὰ ὁποῖα ἐπέτρεψαν εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν ὁπῶς ἐπιβάλλουν τὴν δυνάμιν τῶν πέραν τῶν θαλασσῶν κατὰ τρόπον πολὺ ἀποτελεσματικώτερον ἀπὸ πρὶν. Ἡ χρῆσις τῆς πυρίτιδος εἰς τὸν πόλεμον, ἡ ἐφεύρεσις τῆς τυπογραφίας, ἡ ναυπήγησις περισσότερων ἀνθεκτικῶν σκαφῶν, αἱ πρόοδοι εἰς τὰς ἐπιστήμας τῆς ναυσιπλοΐας, τῆς γεωγραφίας καὶ τῆς ἀστρονομίας, διάφοροι βελτιώσεις εἰς τὴν ὁδοποιΐαν, τὴν κατασκευὴν ὀχημάτων καὶ τὴν ὀχυρωματικὴν καὶ ἢ υἱοθέτησις νέων τραπεζικῶν καὶ ἐμπορικῶν μεθόδων — ὅλα αὐτὰ μετέβαλαν ριζικῶς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ μὴ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου. Καὶ ὅταν οἱ ἐπιχειρηματικοὶ ἔμποροι τῆς Μεσογείου ἀνεζήτησαν νέους δρόμους πρὸς τὰς Ἰνδίας, διὰ νὰ εἰσάγουν εὐφρόνιμα καὶ νὰ πωλοῦν μετὰ μεγαλύτερα κέρδη τὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς, εὗρκαν καὶ πλοῖα καὶ θαλασσοπόρους ἱκανοὺς νὰ ἐπιχειρήσουν αὐτὸ πῶς ἦτο προηγουμένως ἀδύνατον: νὰ περιπλεύσουν τὴν Ἀφρικὴν, νὰ διασχίσουν τὸν Ἀτλαντικόν, νὰ ἀκολουθήσουν μακρινὰς θαλασσίας ὁδοὺς καὶ τελικῶς νὰ περιπλεύσουν τὴν ὑδρόγειον.

Οἱ ἡγήται τῶν κρατῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀντέληφθησαν ταχέως τὰς δυνατότητας αὐξήσεως τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος καὶ τοῦ πλοῦτος, τὰς ὁποίας θὰ ἐδημιούργουν βοηθούτες τοὺς ἐμπόρους εἰς τὴν ἀναζήτησιν τοῦ κέρδους καὶ τοὺς θαλασσοπόρους καὶ ἐξερευνητὰς εἰς τὴν ἐπιδίωξιν περιπετειῶν, φήμης καὶ πλοῦτος. Ὁργάνωσαν, λοιπόν, ἐταίριας, ἐπιοργανμάτισαν ἐξερευνητικὰ καὶ ἐναυπήγησαν σκάφη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Καὶ ὅταν οἱ νέγροι, οἱ Ἰνδοί, οἱ Ἀραβες, οἱ νησιῶται τῆς Νοτίου Θαλάσσης ἢ οἱ Ἰνδιάνοι τῆς Ἀμερικῆς προέβαλλαν ἀντίστασιν, οἱ Εὐρωπαῖοι πρίγκιπες ἐστειλαν ἐναντίον τῶν πολεμιστῶν διὰ νὰ τοὺς φέρουν τὰς εὐλογίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, νὰ τοὺς σώσουν ἀπὸ τὸν πειρασμὸν ἀρπάζοντας τὰ πλοῦτη τῶν καὶ νὰ τοὺς ἐξοντώσουν ἀκόμη διὰ νὰ δυνηθῶν εἰς τὰς νεοκατακτηθείσας περιοχὰς ἀπετελεῖ πλέον ἀπαραίτητον μέτρον διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ ἀποικισμοῦ, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς οικονομικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Κάθε κράτος προσεπάθει νὰ μονοπωλήσῃ, ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπηκόων του, ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερας ἀπὸ τὰς νέας εὐκαιρίας. Τὰ μέσα ἀμύνης τὰ προσετὰ εἰς τὰ θύματα τῶν φιλοδοξιών αὐτῶν δὲν ἐπεδέχοντο καμμίαν σύγκρισιν μετὰ τὰ μέσα ποῦ διέθεταν οἱ κατακτηταί. Ἐτσι, οἱ μὴ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ ἐκατέρωθεν τελικῶς καὶ νῦν μεγάλοι ἀποικισμοὶ αὐτοκρατορίας ἰδρύθησαν ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα διέθεταν θαλασσοπόρους, σκάφη, ναυτικὴν δυνάμιν καὶ ἄμεσον διέξοδον πρὸς τὰς ὠκεανίους λεωφόρους.

Κατὰ τὴν «ρομαντικὴν» αὐτὴν φάσιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐπεκτατισμοῦ — τοὺς «κονκισταδόρες», τοὺς λεηλατήτας, τοὺς πειρατὰς καὶ τοὺς ἐπιονιέρηδες — ἐκείνοι ποῦ ἐσημείωσαν τὴν μεγαλύτεραν ἐπιτυχίαν ὡς ἱδρυταὶ αὐτοκρατοριῶν ὑπῆρξαν κατὰ σειράν οἱ τοχοδίακται τῆς Πορτογαλίας, τῆς Ἰσπανίας, τῆς Ὀλλανδίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Καὶ κάθε νέα ἀνερχομένη δύναμις προσεπάθει ν' ἀρπάξῃ τὰς κατακτήσεις τῶν προκατόχων. Μεταξὺ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ δευτέρου ἡμίσεος τοῦ 18ου αἰῶνος μεγάλοι περιοχαὶ ἐκερδήθησαν καὶ ἐχάθησαν, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ κληρονομήσουν τὸ σημαντικώτερον τμήμα τοῦ μὴ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἢ Ἰσπανία καὶ ἢ Βρετανία. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἐπομένου αἰῶνος, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀμερικανικῶν ἀποικιῶν τῆς Βρετανίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλίας ἀπετέλεσε πεδῖον ἐπιτυχῶν ἐξεγέρσεων καὶ πολέμων ἀνεξαρτησίας. Ἡ τσαρική Ρωσία συνέχισε τὴν ἐπέκτα-

σίν τῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς βορρᾶν. Ὁ νέος γίγας τοῦ Ἀτλαντικοῦ — αἱ Ἰνδιάνοι Πολιτεῖαι — ἐξηπλώθη διὰ ξηρᾶς ἀπὸ τὸν ἕνα ὠκεανὸν μέχρι τοῦ ἄλλου. Μετὰ τὴν ἐπέλευσιν ὅμως τοῦ λυκόφωτος τῆς ἐμποροκρατίας καὶ τοῦ λυκαυγοῦ τῆς «βιομηχανοκρατίας» αἱ εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἤρχισαν νὰ ἐπιδεικνύουν μικρότερον ἀπὸ πρὶν ἐνδιαφέρον διὰ κτήσεις πέραν τῶν θαλασσῶν.

Κατόπιν, μετὰ ἐκπληκτικὴν ταχύτητα, αἱ παλαιαὶ ἀποικιστικαὶ δυνάμεις μετὰ τῆς Ἰταλίας, τῆς Γερμανίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας ἐπεδόθησαν εἰς νέαν ἐξόρμησιν. Οἱ καθυστερημένοι λαοὶ ἦσαν τώρα πολὺ ὀλιγώτερον εἰς θέσιν ν' ἀντισταθῶν εἰς τοὺς ἰδρυτὰς αὐτοκρατοριῶν, ποῦ διέθεταν ἀπρόοπτα, βωρικήτα, πυροβολικόν, μηχανήματα, κεφάλαια ἐπιζητούμενα ἐνέδυσιν, ἀρτίαν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν καὶ συντονισμόν τῆς δράσεως τῶν διπλωματῶν τῶν, τῶν τραπεζιτῶν, τῶν ἱεραποστόλων, τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Ἡ κατάληψις τῆς Τυνησίας (1881) καὶ τῆς Ἰνδοκίνας (1884) ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐγκαινίασεν τὴν νέαν ἱμπεριαλιστικὴν ἐξόρμησιν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας, ἐντὸς τριῶν δεκαετηρίδων, αἱ μεγάλαὶ δυνάμεις ἐξηπάτησαν δι' ἑαυτὰς περισσότερα ἀπὸ ὅσα εἶχαν ὀνειρευθῇ ὁ Κολόμβος καὶ ὁ Κορτές, ὁ Σαμπλαῖν καὶ ὁ Λα Σάλ, ὁ Χάτσον καὶ ὁ Ντράινκ.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ λευκὰ ἔθνη ἔστρεψαν ἐναντίον ἀλλήλων τὰ ὅπλα τῶν καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὰς ἀλληλοεξοντώσεις τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἢ Βρετανικὴ Αὐτοκρατορία (ποῦ ἀπὸ τοῦ 1926 ἀνωμάσθη ἐπίσημως «Κοινοπολιτεία») ἐπεξετάθη ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐνὸς τεστάρτου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς, ἢ Γαλλία ἐπέτυχε νὰ ἐλέγξῃ τὴν δευτέραν κατ' ἔκτασιν ἀποικιακὴν αὐτοκρατορίαν, ἢ Γερμανία ἀπώλεσε τὰς ἀποικίας τῆς πρὸς ὄφελος τοῦ νικητοῦ τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου καὶ ἢ Ἰταλία καὶ ἢ Ἰαπωνία ὅλας τὰς ἰδικὰς τῶν συνετεῖα τῆς ἐκβάσεως τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου. Καὶ ἀπὸ τῆς λήξεώς του καὶ ἐντεύθεν — ἐντὸς ἑνὸς δεκαπενταετίας — ἡ ἀποικιοκρατία τῆς Δύσεως ὑπέστη ραγδαίαν συρρίκνωσιν, ὥστε σήμερον νὰ εἶναι ἐλάχιστοι αἱ περιοχαὶ ποῦ παραμένουν ἀκόμη ὑπὸ ἀποικιακὸν καθεστὸς.

Μόλις θελήσῃ κανεὶς ν' ἀναζητήσῃ τοὺς ἀποποῦς, οἱ ὁποῖοι ἐξυμνηθήθησαν ἀπὸ τὴν πρακτικὴν τῆς ἰδρύσεως αὐτοκρατοριῶν, ἀνακύπτουν πολυπλοκα προβλήματα ἐρμηνείας καὶ ἐκτιμήσεως, τὰ ὁποῖα συνήθως λύονται μετὰ εὐκόλες «φόρμουλες», ποῦ περιλαμβάνουν ἡμισαυθῆσαι, ἀλλὰ δὲν ἐξηγοῦν τὸν ἱμπεριαλισμὸν ἐξ ὁλοκλήρου. Οἱ «φόρμουλες» ποῦ ἔχουν τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν εἶναι: «ὑπερπληθυσμὸς ἀναζητῆσις ἀγορῶν», ἢ ἀποστολὴ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου, «ἐπένδυσις κεφαλαίων», ἐκμετάλλευσις τῶν ὑποδουλωμένων λαῶν καὶ ἢ μονοπωλιακὴ φάσις τοῦ καπιταλισμοῦ. Ἐκαστὴ ἐξ αὐτῶν ὑπογραμμίζει ἕνα μόνον στοιχεῖον εἰς τὴν ἐξελικτικὴν πορείαν τῆς διανομῆς τοῦ κόσμου ἐκ μέρους τῶν ἐθνικῶν κρατῶν τῆς Δύσεως. Ἐκαστὴ ἐξ αὐτῶν προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσῃ ὁλόκληρον αὐτὴν τὴν ἐξελικτικὴν πορείαν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ μοναδικοῦ τούτου στοιχείου, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ταυτοχρόνως ὡς ἀπόδειξις ἐκείνης ὑποθέσεως ἡμῶν καὶ ἐξηγήσις τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ βασισμένη ἐκείνης ὑποθέσεως ἡμῶν ν' ἀποδείξῃ πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς δι' ἐπιμελὺς ἐπιλογὴν τῶν μαρτυριῶν. Ἐξ ἴσου ὅμως ἡμῶν ν' ἀποδείξῃ καὶ τὸ ἀδύνατον τῆς διὰ συνδυασμοῦ τῶν ἀντικειμένων μαρτυριῶν. Τὸ θέμα εἶναι ὅσον πολὺπλοκόν, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατον ἡ ἀντιμετώπισις του μετὰ μίαν δογματικὴν διαθεσίαν. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τί ἐγένετο τὸν ἱμπεριαλισμὸν καὶ τὴν ἀποικιοκρατίαν εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ μόνον ἀφοῦ γίνῃ ὁ ἀπολογισμὸς τῶν κερμάτων καὶ τῶν ζημιῶν εἰς κάθε τομέα δραστηριότητος — καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι ὀλίγοι — καὶ συνδυασθῶν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα. Ἐξαντλητικὴ ἔρευνα ἀποβαίνει ἀδύνατον μετὰ τὸ πρόβλημα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἀπαιτεῖ κάθε θέματος σχετιζομένου μετὰ τὸ πρόβλημα καὶ σκοπὸν καὶ ἐξηγήσις τῶν ἀποτελεσμάτων. Καὶ πάλιν μερικὰ ἀπὸ τὰ κακά καὶ τὰ καλὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ θὰ παραμείνουν ἀσάφιστα καὶ ἢ τελικὴ κρίσις θὰ εἶναι μάλλον ὑποκειμενικὴ παρά ἐπιστημονικὴ, διότι δὲν ὑπάρχει καμμία ἐπιστημονικὴ πλάστιγς, ποῦ νὰ ἐνυλίσκῃ σκάφη μετὰ σχολεία, πρῶτος ὕλας μετὰ πολέμους, κέρδη μετὰ πατριωτισμὸν καὶ πολιτισμὸν μετὰ κοινωνισμόν. Τὸ βέβαιον, πάντως, εἶναι ὅτι ἐνδεχομένως εἰς τὸ λυκόφως τοῦ δυτικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ἐνῶ ἔχει διαμορφωθῇ ἕνας νέος ἀπειλητικὸς δι' ὁλόκληρον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἱμπεριαλισμός, ὁποῖος μάλιστα καὶ μετὰ «ἰδεολογίαν»: ὁ κομμουνισμός.

Handwritten signature and date.

ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ;

Ένα σπουδαστικό αίτημα δημιούργησε μια πορεία: η πορεία 518 χιλιομέτρα απ' την Θεσσαλονίκη ως την Αθήνα — κύμα συμπάθειας των απλών ανθρώπων για τους πεζοπόρους, 100 σπουδαστές της Σχολής Ύπομηχανικών. Αίτημα: ο χαρακτηρισμός των Σχολών Ύπομηχανικών ως Ανωτέρων, μαζί με την υπενθύμιση ότι μία κυβερνητική υπόσχεση έκκρεμαί γι' αυτό. Μετά από 17 ημέρες η πορεία άνεστάλη. Τα πάνω διαμαρτυρίας συνεπύχθησαν, οι πεζοπόροι στάθηκαν στη Θήβα, η έκστρατευτική ατμόσφαιρα παρεχώρησε την θέση της στην διπλωματία: άρχισαν οι συνεννοήσεις. Το πρόβλημα κ' η διαμάχη αναλύονται στις σελίδες που ακολουθούν, μαζί με το φωτορεπορτάζ της πρωτότυπης διαμαρτυρίας.

Σ τὸ τέρμα τοῦ μακροτάτου δρόμου πίστεψαν

ὅτι θὰ συναντοῦσαν τὸ ἔπαθλο «άνωτέρα»...

Σ τὸ δρόμο ποὺ ἐνώνει τὴ Θεσσαλονίκη μὲ τὴν Ἀθήνα:

Τὸ Β.Β.Σ. ἔστειλε συνεργεῖο τηλεοράσεως.

Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας διαπραγματεύσας καὶ μεταφορικά μέσα.

Ὁ τύπος ἀπεσταλμένων.

Οἱ ἀρχεὶ παρατηρητῆς.

Οἱ χωρικοὶ τὴν φιλοξενία τους.

Οἱ ἐμποροὶ καὶ οἱ βιομήχανοι δι-αφημιστικά δωρά.

Στὴ μέση τῆς ἀσφαλτικῆς κορδέ-λας, ποὺ ἐνώνει τὴν Ἀθήνα μὲ τὴ Θεσσαλονίκη:

Καμμία ἑκατοστὴ σπουδασταὶ ἀμφισβητούμενου τίτλου καὶ ἐκπαι-δευτικῆς στάθμης—πεζοποροῦν (γι' αὐτὸ) σὲ ἐνδειχθὲς διαμαρτυρίας.

Στὴν ἀφετηρία καὶ στὸ τέρμα, πο-λεμικὴ ἀτύφωρα.

Στὴν πρωτεύουσα συμβούλια τῶν ἀρμόδιων.

Στὴ Θεσσαλονικὴ πικρία τῶν κη-δεμόνων, ποὺ ἀπειλοῦσαν συνοδοι-πορία μὲ τὰ παιδιά τους.

Ἀντίπαλοι, οἱ πεζοποροῦν-τες (σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν Θεσσαλονίκης) ἀπὸ τὴ μιά μεριά. Τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, οἱ διπλωματοῦχοι, οἱ σπουδασταὶ καὶ ἡ πρυτανεία τοῦ Ε.Μ. Πολυτε-χνείου, καθὼς καὶ τὸ τεχνικὸ Ἐπι-μελητήριο, ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Κατηγορίες γιὰ ἀσυνέπεια ἐκτο-ξεύουν οἱ πεζοποροὶ σπουδασταὶ, ἀλ-λά καὶ οἱ διπλωματοῦχοι τοῦ κλά-δου, κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας, γιὰτὶ δὲν δέχθηκε νὰ χαρακτηρισθοῦν οἱ Σχολεῖς τους ὡς «άνωτερας» ἐκ-παιδευτικῆς στάθμης, ὅπως ὁ ἴδιος τις χαρακτηρίζει σὲ ἐπιστολὴ τοῦ στίς 5 Ἰανουαρίου καὶ σὲ ἀγρόρευση τοῦ στίς 3 Φεβρουαρίου τοῦ 1960. Οἱ πεζοποροῦντες, ἀφίνον-τας τὸν ἀρμόδιο ὑπουργό, παραλαμ-βάνουν τὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο, γιὰ νὰ τοὺς προσάψουν τὴν κατηγορία ὅτι ἡ στάση τους ἀποδίδει τὴν κα-τάργηση τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανι-κῶν, στὴν ἐξαφάνιση τοῦ ὑπομηχα-νικοῦ καὶ στὴν ἀποκλειστικὴ νομὴ τοῦ χώρου τοῦ τεχνικοῦ.

Παράλογη...

Ἀντίθετα, οἱ διπλωματοῦχοι τε-χνικοί, οἱ σπουδασταὶ καὶ ἡ ἴδια ἡ πρυτανεία τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου χαρακτηρίζουν ὡς παράλογη, «τύ-ποις καὶ οὐσίᾳ», τὴν ἀπαίτηση νὰ χαρακτηρισθοῦν «άνωτερας» οἱ Σχο-λεῖς Ὑπομηχανικῶν καὶ τονίζουν ὅτι ἂν αὐτὸ πραγματοποιηθῇ θὰ ἔχῃ ὡς μόνον ἀποτέλεσμα «τὴν ὀπισθοδρό-μηση τῆς χώρας εἰς τὸν ἐπιστημο-νικὸν τομέα». Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας, ποὺ κατηγορήθηκε ὅτι ἐ-πεδίωξε τὴ δημιουργία νέας βαθμίδος μεταξὺ μέσης καὶ ἀνωτάτης ἐκπαι-δεύσεως, ἀρνήθηκε τὴν ὑπαρξὴ τέ-τιας προθέσεως καὶ, σὲ δηλώσεις του, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας τόνι-σε ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κατατα-χθοῦν οἱ Σχολεῖς Ὑπομηχανικῶν στὴν ἀνωτέρα ἐκπαίδευση, ὑποσχέθηκε ὁ-μως ἰδιαίτερη βαθμολογικὴ καὶ μι-σθολογικὴ ἐξέλιξη στοὺς ὑπομηχανι-κοὺς ποὺ θὰ ἔμπαιναν στὶς δημόσιες ὑπηρεσίες.

Ἀπαντώντας καὶ πάλι στὶς «πα-ρηγορητικὰς» αὐτὲς δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ Παιδείας, οἱ ὑπομηχανι-κοὶ τὶς χαρακτηρίσαν ὡς ἐμπαικτι-

κὲς καὶ παραπλανητικὲς γιὰ τὸν κλά-δο τους. Τόνισαν καὶ πάλι ὅτι ἀναι-ρεῖ τὰ ὅσα εἶπε στὴ Βουλὴ περὶ τε-χνικῶν σχολῶν ἀνωτέρας στάθμης καὶ ὑπογράμμισαν τὴν ἀπόφασή τους νὰ κηρύξουν πανελλαδικὴ ἀπεργία καὶ νὰ ἀποσχόντων ἀπὸ τὰ ἐκτελούμενα τεχνικὰ ἔργα.

Ἡ παιδεία ταλαιπωρεῖται συχνὰ στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ σήμερον μ' ἕναν ἀπὸ τοὺς κλά-δους τῆς «εὐεκόστης»—στὸ μεγαλυτε-ρό της μέρος— τεχνικῆς ἐκπαίδευ-σεως: Τὶς Σχολεῖς Ὑπομηχανικῶν. Καὶ στὴν ταλαιπωρία τῆς παιδείας—ποὺ ἐκπλήσσει μερικὲς φορές μὲ τὴν ἔλλειψη προγράμματος σ' ὅτι ἔ-χει... προγραμματίσει— προσετέθη τὴν καὶ ἡ ταλαιπωρία τῶν παιδευ-ομένων, ποὺ πῆραν κυριολεκτικὰ... τοὺς δρόμους! Τουλάχιστον ἀπὸ τὶς 16 ὡς τὶς 31 Δεκεμβρίου 1960, αὐτὴ τὴν εἰκόνα ἔδιναν οἱ σπουδα-σταὶ τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν Θεσσαλονίκης, ποὺ ξεκίνησαν ἀπὸ τὴ μακεδονικὴ πρωτεύουσα γιὰ τὴν Ἀ-θήνα, μὲ τὰ πόδια, γιὰ νὰ διαμαρ-τυρηθοῦν καὶ νὰ υπογραμμίσουν τὴν ἀντίθεσή τους πρὸς ὅτι—κατ' αὐ-τοὺς—ἀπεργάζονται εἰς βάρος τους οἱ διπλωματοῦχοι τοῦ Ε. Μ. Πολυτε-χνείου τεχνικοὶ καὶ τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας.

Τὸ ὁδοιπορικὸ

Ἄν χρειάζεται πολὺς κόπος γιὰ νὰ διατρέξῃ κανεὶς τὸ ὁδοιπορικὸ ποὺ δημοσιεύεται ἀμέσως μετὰ καὶ ποὺ ἀντιπροσωπεύει ὄχι μόνον 16 ἡ-μέρες κόπων, ἀλλὰ καὶ 16 ἡμέρες ἀμετακίνητης ἐμμονῆς, ἀσυνήθιστου, γιὰ Ἕλληνας, πείσματος, πρωτοφα-νοῦς ἢ τουλάχιστον σπάνιας, γιὰ τὰ δικά μας χαρακτηριστικὰ μέτρα, συστηματικῆς πειθαρχίας καὶ ἐπιμο-νῆς σ' ἕνα σκοπὸ.

Μόνον μιά δικαιολογία ὑπάρχει γιὰ δὴ αὐτὰ: Τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τοῦ ἐπάθλου... Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πο-ρεία ὁργανώθηκε μὲ προσοχή, μὲ πείσμα, μὲ φανατισμό, μὲ αὐστηρό-τητα, μὲ ἀπόλυτη πειθαρχία. Μερι-κὲς σπουδαστρίδες, ποὺ ἀκολούθησαν στὴν ἀρχὴ τὴν φάλαγγα, στάλθηκαν τελικὰ καὶ πάλι στὰ σπίτια τους καὶ ἡ πορεία, ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ διε-κόπη ἐν ἀναμονῇ τῶν διαπραγμα-τεύσεων, εἶχε τὴν ἀκόλουθη χρονικὴ καὶ χιλιόμετρικη ἐξέλιξη:

Ἀλλὰ γιὰτί αὐτοὶ οἱ νέοι ἄνθρω-ποι διαμαρτυροῦνται τόσο ἐντονα; Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ τοὺς θερμαίνει τόσο; Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ προκαλεῖ τόσο ἐν-τυπωσιακὰ τὴν ἀγανάκτησή τους; Καὶ ἀπὸ τὴν ἀντίθετη μεριά. Γιατί οἱ διπλωματοῦχοι τεχνικοὶ καὶ οἱ σπουδασταὶ τοῦ Πολυτεχνείου ἀνέ-δρασαν ἀκαριαία καὶ ζωηρά; Τί εἶ-ναι αὐτὸ ποὺ τοὺς συνήγειρε καὶ τοὺς ὡδήγησε ὡς τὴ δηλώση ὅτι θὰ χρη-σιμοποιήσουν καὶ αὐτοὶ ὁμοία μὲ τοὺς ὑπομηχανικοὺς μέσα γιὰ νὰ ἀν-τιταχθοῦν στὶς ἐπιδιώξεις τῶν τελευ-ταίων;

Μιά ἄμεση ἀπάντηση εἶναι δύσ-κολη καὶ παρακινδυνευμένη. Μιά ἀ-ναδρομὴ στὴν προϊστορία καὶ στὴν ἐξέλιξη τοῦ θέματος ἴσως ὡδήγησῃ τὸν ἀναγνώστη σὲ μερικὰ θετικά συμπεράσματα.

Ἐπιχειρήματα

Ἡ διαπίστωση ὅτι ἡ τεχνικὴ ἐκ-παίδευση δὲν ἱκανοποιοῦσε τὶς σύγ-χρονες ἀνάγκες μὲ τὸν τρόπο ποὺ παρήχεται, ὡδήγησε στὴν ψήφιση δυὸ νόμων, τοῦ 3.791 καὶ τοῦ 3.793 τοῦ 1959. Μὲ τὸν πρῶτο ἀπὸ τοὺς δυὸ νόμους πραγματοποιήθηκε κλιμάκω-ση τῆς τεχνικῆς παιδείας σὲ τέσσε-ρις βαθμίδες, ποὺ ἀνταπεκρίνοντο—κατὰ τοὺς ὑπομηχανικοὺς—τέλεια στὴν ὑπάρχουσα ἐντὲ φάκτος διαίρε-ση τῶν κατηγοριῶν τῶν τεχνικῶν στὴ χώρα μας, ἀλλὰ καὶ στὴ διαίρεση τοῦ ἴδιου κλάδου σὲ ἄλλες περισσό-τερο προηγουμένες χώρες. Ἔτσι, κατὰ τοὺς ὑπομηχανικοὺς, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Ἀνώτατες Σχολεῖς τοῦ Ε. Μ. Πολυ-τεχνείου, ποὺ παρέχουν ἀνώτατη τε-χνικὴ ἐκπαίδευση στοὺς διπλωμα-τούχους μηχανικοὺς, θεσπίσθηκαν ἄ-κόμη τρεῖς βαθμίδες τεχνικῆς ἐκπαι-δεύσεως: Οἱ Σχολεῖς Τεχνιτῶν, οἱ Σχολεῖς Ἐργοδηγῶν καὶ οἱ Σχολεῖς Ὑπομηχανικῶν. Βάσει τοῦ νόμου, λοιπόν, παρατηροῦν οἱ ὑπομηχανικοὶ, ἔχουμε διαίρεση τῆς τεχνικῆς παι-δείας σὲ τέσσερις βαθμίδες: Τὴν Κατώτερη (Σχολεῖς Τεχνιτῶν), τὴν Μέση (Σχολεῖς Ἐργοδηγῶν), τὴν Ἀ-νώτερη (Σχολεῖς Ὑπομηχανικῶν) καὶ τὴν Ἀνώτατη (Σχολεῖς Ε.Μ.Π.). Γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἀπόψεις τους αὐ-τές, οἱ ὑπομηχανικοὶ χρησιμοποιοῦν δηλώσεις κυβερνητικῶν παραγόντων πάνω στὸ θέμα.

Ἀναφέρουν λοιπὸν ὅτι ὁ πρωθυ-πουργὸς ἐνεκρίθηκε στὶς 12 Ἰου-νίου 1959: «Ἀνώτερα τεχνικά στε-λέχη θὰ καταρτίζονται αἱ δύο ἰδρυόμε-ναι εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονικὴν Τεχνικαὶ Σχολαὶ Ἀνωτέρας βα-θμίδος».

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως εἶπε στὴ Βουλὴ στίς 30 Ἰανουαρίου 1959: «...Ἐδὼ πρόκειται περὶ δυὸ Σχολῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔμπειροι νὰ ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσως. Εἶναι Ἀνώτερα Σχολαί... Πρόκειται περὶ Πολυτε-χνειῶν, ὡς μὴ εἰπωμεν μικρῶν, δι-οτι καὶ αὐτὰ εἶναι μεγάλα καὶ σπου-δαῖα, πάντως Πολυτεχνειῶν τὰ ὁποῖα ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν Ἀνωτέραν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκπαί-δευσιν».

Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπουργὸς Παιδείας φέρει τὴν δηλώσεως εἰς δύο περιπτώ-σεις: α) «Αἱ Τεχνικαὶ Σχολαὶ εἶναι, Κατώτεραι, Μέσαι, Ἀνώτεραι καὶ Ἀνώταται» καὶ β) «Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἰδρύθησαν πλείους Τεχνικαὶ Σχολαὶ μέσης στάθμης, αἱ Σχολαὶ Ἐργοδηγῶν—Τεχνιτῶν Βοη-

θῶν, καὶ σχολαὶ ἀνωτέρας στάθμης, αἱ Σχολαὶ Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης».

Τέλος καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειο-ψηφίας στὴ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσως, βουλευ-τῆς κ. Μίχας, προκύπτει ὅτι εἶπε στὴ Βουλὴ τὰ ἀκόλουθα, στίς 3 Φε-βρουαρίου 1960: «Συγκεκριμένως διὰ τοῦ άρθρου 1 προβλέπεται ἰδρυ-σις εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονικὴν δυὸ Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν, αἱ ὁ-ποῖαι ἐξακριβώθησαν ὡς ἄνω-τέραι».

Οἱ ὑπογραμμίσεις στὴ λέξη Ἀ-νωτέρα—πρόερχονται ἀπὸ τὸν γράφοντα. Ὅλοι ὅσοι μίλησαν πρέ-πει νὰ σημειωθῇ, δὲν παρέλειψαν νὰ ἐπεξηγήσουν τὴ θέση τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν στὴν ἱεράρχηση τῆς τεχνικῆς ἐκπαίδευσως. Κατὰ τοὺς ὑπομηχανικοὺς, μάλιστα, προκύπτει νομικὴ καὶ ἠθικὴ δέσμευση «διὰ τὴν οἰοῦν ἐπικύρωσιν τοῦ Διατάγματος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδευτικῆς βαθμί-δος τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν». Ἀκόμα οἱ ὑπομηχανικοὶ ἀπορρί-πτουν σὰν ἀβάσιμον τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι ἡ κατάταξη τῶν Σχολῶν Ὑπομη-χανικῶν θὰ ἐπιφέρει σύγχυση μεταξὺ ὑπομηχανικῶν καὶ μηχανικῶν καὶ προσθέτουν ὅτι ἡ ἀνωτέρα βαθμὶς τῶν σχολῶν αὐτῶν δὲν πρόκειται νὰ ἐπηρεάσῃ τὸν κύκλο ἀρμοδιότητος μεταξὺ μηχανικῶν καὶ ὑπομηχανικῶν ἀφοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἡ κειμέ-νη νομοθεσία εἶναι εἰς βάρος τῶν ὑ-πομηχανικῶν, περιορίζει τὴν κατηγο-ρία αὐτὴ τεχνικῶν σὲ πόλεις κάτω τῶν ἑκατομμυρίων κατοίκων.

Ἰσχυρισμοὶ

Φυσικά, οἱ ὑπομηχανικοὶ καὶ οἱ πεζοποροὶ σπουδασταὶ τῶν δυὸ Σχο-λῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης δὲν ἀρκοῦνται σ' αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴ θέση τους καὶ τὶς ἐνέργειές τους. Προσθέτουν ὅτι καὶ τὸ Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριο, μὲ τὴν ἐπιτροπὴ τοῦ γιὰ τὴν τεχνικὴ ἐκπαίδευση καὶ τὸ νομοσχέδιο ποὺ ἡ ἴδια πρότεινε, εἶχε εἰσηγηθῇ ἀπὸ τὸ 1948: «Ἡ τεχνικὴ παιδεία δια-κρίνεται εἰς κατώτεραν, μέσην, ἀνω-τέραν καὶ ἀνωτάτην, αἰτιολογούσε δὲ τὴν σχετικὴ εἰσήγηση μὲ τὴν «ἐντὲ φάκτος» ὑπάρχουσα διαίρεση τῆς τε-χνικῆς μας παιδείας σὲ τέσσερις βα-θμίδες.

Ἀκόμη οἱ ὑπομηχανικοὶ δὲν δι-στάζουν νὰ ποῦν:

«Ἡ ὅλη ὁμὰς κατὰ προγραμμα-τισμὸν ἀσκούμενη καταφορὰ κατὰ τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς διὰ μεταλλαγῆς τοῦ σκοποῦ τῶν καταργήσεως αὐτῶν, μο-ναδικὸν σκοπὸν ἔχουν τὴν ἐξαφάνισιν παντός ἑτέρου τεχνικοῦ, πρὸς ἀπο-κλειστικὴν νομὴν τοῦ χώρου τοῦ τε-χνικοῦ παρὰ τῶν διπλωματούχων μη-χανικῶν, ἰδίᾳ δὲ παρὰ τῶν πολιτι-κῶν μηχανικῶν, καὶ πρὸς διασφάλι-σιν τῶν ὑψηλῶν ἀποδοχῶν των.

»Οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ μειώσεως τῆς Τεχνικῆς Ἐπιστήμης, περὶ ἡμιμα-θείας καὶ ἡμιεπιστημονισμοῦ δὲν ἔχουν θέσιν ἐν προκειμένῳ διότι οἱ ὑπομη-χανικοὶ εἶναι τέλειοι εἰς τὸ εἶδος τῶν καὶ ἀνταποκρίνονται πλήρως εἰς ὁ-ρισμένην κλίμακα κοινωνικῶν καὶ οἰ-κονομικῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, εἶ-ναι δὲ γενικῶς ἀνεγνωρισμένη ἡ ἱ-καυότης καὶ ἡ μεγίστη ὑπηρεσία τὴν ὁποῖαν προσφέρει ὁ ὑπομηχανικός εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν τεχνικῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπαίθρου ἰδίᾳ χώρας.

»Εκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπιχειροῦν νὰ εἰσαγάγουν τὴν ἡμιμάθειαν εἶναι ἀ-

ΜΑΚΡΥΣ. ΑΤΕΛΕΙΩΤΟΣ, ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΣ ΞΑΝΘΙΓΕΤΑΙ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥΣ. ΑΛΛΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΜΜΟΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΕΖΟΠΟΡΟΥΝΤΩΝ

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΜΕΡΑ τῆς κοπιαστικῆς πορείας τέλειωσε. Τώρα, ἕνας πρόχειρος καταλι-σμός γιὰ διανυκτέρευση στὸ δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ φιλόξενου χωριοῦ, ὅπου στάθηκαν.

ΣΤΙΓΜΗ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ. Ἐνα τσιγάρο ἐν ἡμικατακλίσει—ἔστω καὶ στὰ ξύλα τοῦ θρανίου— καὶ τὰ πόδια ἐλεύθερα...

Η ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

«ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, σώσε μας από την κλίκα Βογιατζή - Κορωναίου». Στόχος των πεζοπορούντων -όπως ανέγραφε και ένα από τα πανώ που ύψωσαν κατά την πορεία τους- ο υπουργός της Παιδείας κ. Βογιατζής και ο Γενικός Διευθυντής της Έπαγγελματικής Εκπαίδευσης του υπουργείου της Παιδείας κ. Κορωναίος

ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΡΕΙΕΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ;

Η πορεία ήταν επίπονη και πεισματώδης
(άραγε το ίδιο είναι κ' η επίδοση στη μελέτη;)

κριδώς οι αντιπαράτασσομένοι εις τας Σχολάς. Υπομηχανικών οι όποιοι άφου κατά μοναδικήν εξαίρεσιν καθιέρωσαν έν τη χώρα μας τό υπομηχανικός, πρὸς μείωσιν τοῦ κύρους τοῦ μηχανικοῦ τούτου, εισηγούνται καί επιδιώκουν νά επιβάλουν διά τας Σχολάς αὐτάς προγράμματα διδασκίας ὅλης χαμηλοῦ επιπέδου, εὐρισκόμενα εις κραυγαλέαν ἀντίθεσιν καί μέ τὰ προσόντα εἰσαγωγῆς εις τας Σχολάς Υπομηχανικῶν καί πρὸς τας σημερινάς τεχνικὰς ἀπαιτήσεις. Αὐτές εἶναι οἱ ἀπόψεις τῶν υπομηχανικῶν, έν συντομίᾳ, καί τὰ ἴδια ἀκριβῶς ὑποστηρίζουν καί οἱ πεζοποροὶ σπουδασταὶ τῶν Σχολῶν Υπομηχανικῶν.

Ἡ ἄλλη πλευρά

Μέ ὅσα ὁμως παραθέτουν οἱ υπομηχανικοὶ, ἔρχονται οἱ διπλωματούχοι μηχανικοὶ Ε.Μ.Π., τό ἴδιο τό Πολυτεχνεῖο, τό Τεχνικὸ Ἐπιμελητήριον καί οἱ ἀρμόδιοι γιά τήν τεχνική ἐκπαίδευση νά ἀντιπαράταξουν τὰ δικὰ τους ἐπιχειρήματα. Καί πρῶτα ἀπ' ὅλα ὁ πρῦτανος τοῦ Ε.Μ.Π., κ. Α. Παπάς, δήλωσε στίς 23 Δεκεμβρίου ὅτι εἶναι πρόδηλον ὅτι ὑπάρχει σέ πολλοὺς ἐπικίνδυνον σύγχυση ὡς πρὸς τίς ἐννοίες, ὡς πρὸς τήν ἀποστολή τῶν υπομηχανικῶν καί τήν ἐκπαίδευσή τους. Σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως στίς σχολές πανεπιστημιακῆς στάθμης εἶναι νά γίνουν οἱ ἀπόφοιτοὶ τοὺς ἱκανοὶ ἐπρὸς ἕλλογον δράσιν εις εὐρὺ πεδὸν τῆς ἐπιστήμης καί εις οἰονδήποτε βάθος. Ἀτίθεται, σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως στίς ἐπαγγελματικὰς σχολές, οἰασδήποτε στάθμης, εἶναι νά μάθουν οἱ μαθηταὶ τοὺς ὅσα καί μόνον θὰ κληθῶν νά ἐφαρμόσουν στήν πράξη. Γι' αὐτὸ ἡ εἰδικευση στίς σχολές αὐτές εἶναι στενὴ καί δέν μπορεῖ νά εἶναι εὐρεία. Εἶναι πρόδηλον, ὑπεγράμμισε ὁ κ. Παπάς,

«πόσον ἐπικίνδυνος θὰ εἶναι διά τήν ἐπιστημονικὴν στάθμην τῆς χώρας καί διά τὸ διεθνὲς κύρος τῆς Ἀνωτέρας Ἑλληνικῆς Παιδείας ὁ χαρακτηρισμὸς ὡς ἀνωτέρων, σχολῶν ἀναμφισβητήτως μὴ πανεπιστημιακῆς στάθμης».

Ὁ κ. πρῦτανος τόνισε ἀκόμη ὅτι σκοπὸς τῶν υπομηχανικῶν εἶναι ἡ κάλυψη τοῦ κενοῦ μεταξὺ ἐπιστημόνων καί πρακτικῶν ἐκτελεστῶν, ὅτι ἔχουν σημαντικὴ ἀποστολή καί εὐρὺ πεδίο ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως, ὅτι σὲ ὅποιονδήποτε τεχνικὸ τομέα ἔχουν θέση οἱ υπομηχανικοὶ, ὡς ἐπικεφαλῆς τῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα πρακτικῶν τεχνικῶν, ἀλλὰ ὅτι καθε ἐκτροπή ἀπὸ τήν περιοχὴ αὐτὴ θὰ ἔχη ὡς ἀποτέλεσμα τὴ δημιουργία ὀχι ἱκανῶν καί χρησίων υπομηχανικῶν, ἀλλὰ ἡμιμαθῶν, μέ ὅλα τὰ ἐπιζήμια ἐπακόλουθα γιά τήν τεχνική πρόοδο τῆς χώρας καί τήν ἀρμονικὴ συνεργασία τῶν υπομηχανικῶν τόσο μέ τοὺς διπλωματούχους μηχανικούς, ὅσο καί μέ τοὺς ἐργοδηγούς καί μέ τοὺς τεχνίτες.

Ἀλλὰ καί ὁ γενικός διευθυντὴς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, καθηγητὴς κ. Δ. Κορωναίος, ἀναφέρειται σὲ δηλώσεις του σὲ βασικὸ ἐπιχειρήμα τῶν υπομηχανικῶν, ὅτι κυβερνητικοὶ ἐκπρόσωποι χαρακτηρίσαν τίς Σχολές Υπομηχανικῶν ὡς ἀνωτέρας στάθμης, γιά νά διευκρινήσῃ ὅτι ὁ χαρακτηρισμὸς αὐτὸς ἔγινε μὲν ἀπὸ τοὺς κυβερνητικοὺς ἐκπροσώπους, ἀλλὰ πάντοτε σὲ συνδυασμὸ μέ τὸν ἐπαγγελματικὸν χαρακτηρισμὸν τῶν σχολῶν αὐτῶν. Σ' αὐτὸ ἀντιτίθενται, προσθέτει ὁ κ. Κορωναίος, οἱ υπομηχανικοὶ, ὑποστηρίζοντας ὅτι ἄλλο εἶναι οἱ τεχνικὲς σχολές καί ἄλλο οἱ ἐπαγγελματικὲς. Ἀλλὰ, διευκρινίζει, «οὐδαμῶς τοῦ κόσμου ὑπάρχει διαχωρισμὸς μεταξὺ ἐπαγγελματικῆς καί τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Σὲ ἄλλες δηλώσεις του ὁ κ. Κορωναίος χαρακτηρίζει «περί-

έργες καί καινοφανεῖς» τίς μεθόδους πρὸς χρησιμοποίησιν οἱ υπομηχανικοὶ γιά τήν ἐπιβολὴ τῶν ἀπόψεών τους. «Διά τῶν μεθόδων αὐτῶν ἐπιχειρεῖται ὑπὸ μαθητῶν μιάς σχολῆς νά ἐπιβληθῶν αἱ ἀπόψεις τῶν, παρὰ τὰς ἀπόψεις τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως καί παρὰ τήν ἀντίθετον ἀποψιν 2.500 σπουδαστῶν τῶν Πολυτεχνείων μας, τῆς Συγκλήτου καί τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πολυτεχνείου καί 7.500 διπλωματούχων μηχανικῶν τῆς χώρας». Καί προσθέτει: «Φαντασθῆτε τί θὰ προέκυπτε ἐάν αἱ χιλιάδες αὐταὶ τῶν ἐνδιαφερομένων ἑκαμμιν ἀντίθετον πορείαν πρὸς συνάντησιν τῶν 70 μαθητῶν, διά τήν ἐπιβολὴν τῶν ἰδικῶν τῶν ἀπόψεων».

Τὸ θέμα ἐξετάζεται

Τέλος καί ὁ ὑπουργὸς Παιδείας κ. Βογιατζῆς διέψευσε τήν πληροφορίαν ὅτι τὸ ὑπουργεῖο του ἐπζητεῖ νά παρεμβάλῃ μεταξὺ τῆς μέσης καί τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως μιά νέα βαθμίδα -τῆς ἀνωτέρας- εις τήν ὁποίαν ἐπιδιώκει νά κατατάξῃ ἡμιεπιστήμονες, ὅπως οἱ υπομηχανικοὶ. «Δέν εἶναι ἀληθές, εἰδήλωσεν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἐδημιούργησε νέαν βαθμίδα ἐκπαιδεύσεως, τὴν τῆς ἀνωτέρας, εις τήν ὁποίαν μάλιστα κατέταξε καί τοὺς υπομηχανικούς. Ἀπλὴν ἀπέδειξιν τούτου ἀποτελοῦν αἱ διαμαρτυρίαι τῶν υπομηχανικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀκριβῶς προβάλλουν τὸ αἴτημα τούτο καί αἱ ὁποῖαι διαμαρτυρία εἶναι ἀδικαιολόγητοι, ἐρ' ὅσον τὸ ζήτημα ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου. Διά τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας αἱ Σχολαὶ Υπομηχανικῶν εἶναι Σχολαὶ Τεχνικαὶ - Ἐπαγγελματικαὶ καί ἐπομένως καμμία σύγχυσις δέν πρέπει νά γίνεταί μεταξὺ αὐτῶν καί

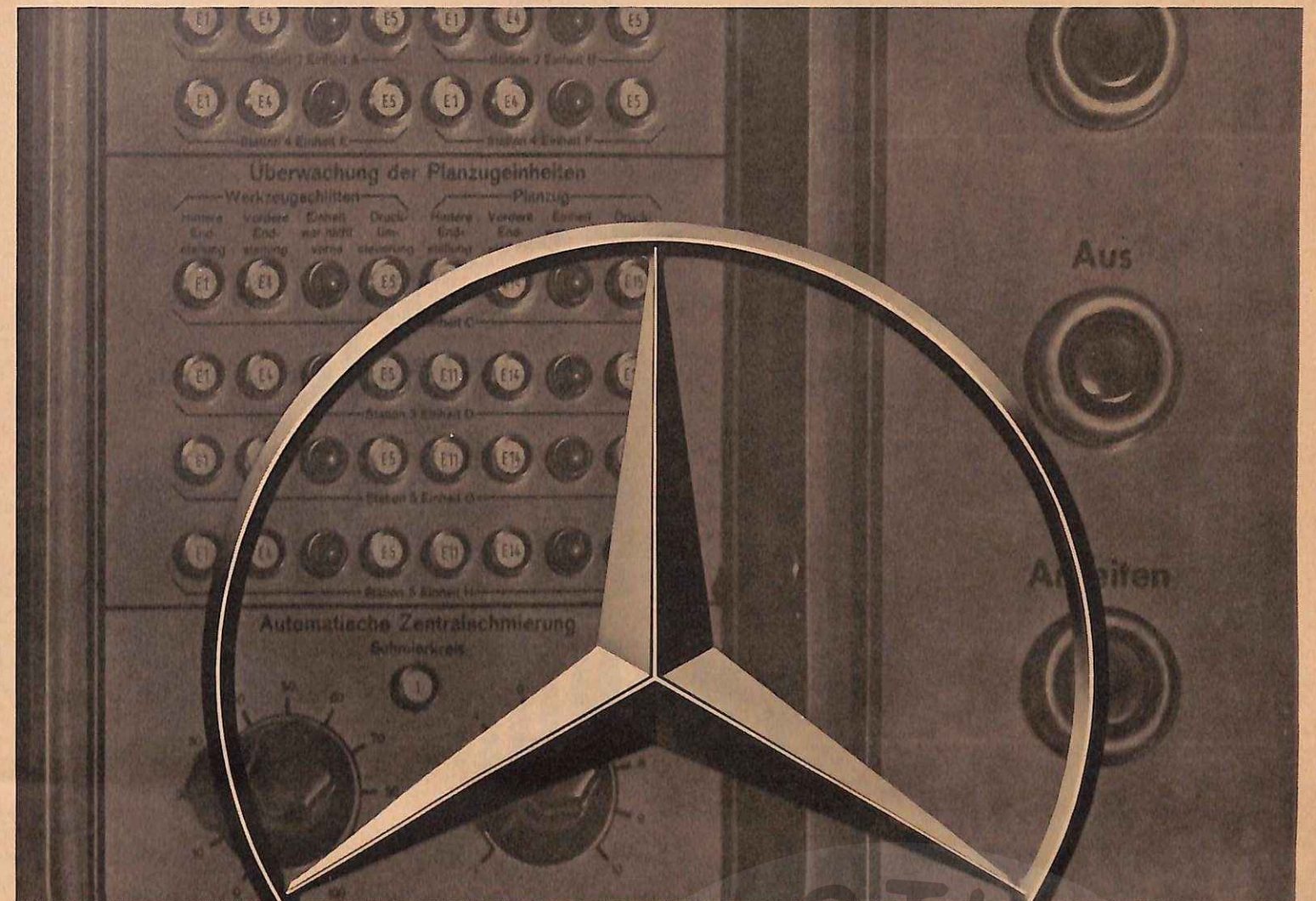
τῶν σχολῶν πανεπιστημιακῆς στάθμης, ὅπως εἶναι τὸ Ε. Μ. Πολυτεχνεῖον καί ἡ Πολυτεχνικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης».

Παρ' ὅλες ὁμως τίς δηλώσεις, παρ' ὅλες τίς διευκρινήσεις καί τίς διαβεβαιώσεις ὅτι δέν ὑπάρχει περίπτωση συγχύσεως μεταξὺ τῶν ἀρμοδιότητων καί τῆς ἐκπαιδευτικῆς στάθμης τῶν υπομηχανικῶν καί τῶν δικαιωμάτων τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν τοῦ Ε.Μ.Π., ἡ διαμάχη ἐξακολουθεῖ νά ὑπάρχῃ. Ὡς τὴν τελευταία στιγμὴ οἱ πεζοποροὶ ἀπειλοῦσαν ὅτι θὰ συνεχίσουν τὴν πορείαν πρὸς τὴν πρωτεύουσα, ἐνῶ οἱ σπουδασταὶ τοῦ Πολυτεχνείου καί οἱ ἀπόφοιτοὶ ἐδήλωναν ὅτι θὰ χρησιμοποίησουν παρόμοια μέσα γιά νά τοὺς ἀντιμετωπίσουν. Καί ὅλα αὐτὰ παρὰ τὴν τελευταία κατηγορηματικὴ δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ Παιδείας ὅτι «δέν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ δεκτὸν τὸ αἴτημα περὶ κατατάξεως τῶν σχολῶν εις τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν».

Ἀσάφεις ἀρχικῆς, παλινωδίες, φράσεις πού ἐξεληφθῆσαν ὡς ὑποσχέσεις ἢ πού ἀφῆθη καὶ ἐνηνορθῇ ὅτι ἀντιπροσώπων κατὶ παρόμοιο, ἀπρογραμμάτιστες ἐνέργειες, ἀψυχολόγητες δηλώσεις, καιροσκοπικὴ διὰθεση, μιά σειρά ἀπὸ παραλείψεις καί ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις δημιουργήσαν μιά κατὰστασιν ἀπὸ τὴν ὁποία γεννήθηκε ἡ ἰδίμερη πορεία διαμαρτυρίας τῶν σπουδαστῶν -ἢ μαθητῶν- τῶν Σχολῶν Υπομηχανικῶν. Οἱ ἐκ τῶν ὑστέρων, δίκην ἡμιέτρων, καθουχαστικὰς ὑποσχέσεις πρὸς τοὺς μέν καί οἱ ἐν τάχει διαβεβαιώσεις πρὸς τοὺς δὲ δέν κατάφεραν νά καθουχάσουν κανένα ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Καί τὰ δύο στρατόπεδα διατηρήθηκαν σὲ συναγερμό. Τὸ ἓν στὴ Θῆβα, τὸ ἄλλο στὴν Ἀθήνα. Ὅλοι ἀσχολοῦνται μ' ἓναν ἡμιτελὴ ἐπὶ ὅλεμον, πού θὰ μπορούσε νά μὴν εἶχε ἀρχίσει.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ποιότης - καί ποῖοι οἱ συντελεσταὶ τῆς

Αἱ πλέον
σύγχρονοι μέθοδοι

Ἡ ἀνθρωπίνη ἐφευρετικότης παρήγαγε εις τὴν ἐποχὴν μας μηχανὰς ἀπιστεῦτου σχεδόν ἀκριβείας καί ταχύτητος λειτουργίας. Ἡ Νταϊμλερ-Μπένζ Α. Γ. χρησιμοποιεῖ ἐκτεταμένως τὴν ὑψηλὴν ἀπόδοσιν τῶν πλέον σύγχρονων καί εις πολλὰς περιπτώσεις ἀπολύτως αὐτομάτων μηχανῶν. Ἡ τελευταία λέξις τῆς τεχνικῆς, ἡ βαθεῖα γνώσις καί ἡ ἐξαιρετικὴ κατάρτισις τῶν ἐδικῶν εἶναι αἱ δύο ἐγγυήσεις τῆς ποιότητος τῆς Μερσεντς-Μπένζ, ἡ ὁποία ἔχει τόσον μεγάλην ζήτησιν εις ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

MERCEDES-BENZ

**τονίζει ο βουλευτής
κ. Γρηγ. Κασσιμάτης**

Ενας Γάλλος δημοσιογράφος ανέφερε πρόσφάτως ένα περι-
πάτο μύθον που χαρακτηρίζει, γραφικά, την έννοιαν της
υπανατίθεσης:

«Υπήρχε μιὰ φορά κ' ένα καιρό μιὰ χώρα τὼν χιλιῶν
καὶ μιᾶς νυκτῆς, ἕνα βασίλειο εὐτυχισμένο, ὅπου οἱ πολι-
τιμοὶ εἶχε φθάσει εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς ἀνθρωπίνης τε-
τοῦ κόσμου. Ὁ βασιλιάς του ἦταν ὁ δικαιότερος καὶ ὁ δυνατώτερος
οἱ σοφοὶ μεγαλοφύεις, οἱ ἱερεῖς ἀγιοὶ, οἱ στρατιῶν ποιηταί,
ναῖκες ὥρατες καὶ φρόνιμες, ὁ λαὸς, τέλος, εὐτυχισμένοι. Μιὰ μέ-
μφτευσις τοῦ μέλλον, καὶ τοῦτο γιατί ἦταν καμπόυρης καὶ ἀσχημο-
νία μὲ τὴν παρουσίαν του ἐξαλοῦσε τὴν ἀρμονίαν τοῦ παλατιοῦ.
Ὁ βασιλεὺς ἐθύμως καὶ τὸν καταρσάσθηκε: «Τὸ βασίλειόν σου ἐπὶ
πεῖρυν. Ἡ προφητεία δὲν ἔγινε ἀμέσως ἀντιληπτή. Ἀλλ' ἐπληθύν-
ε. Ὁ μάγος ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ Ἀραράτ ἔχτισε γύρω ἀπὸ τὴν Περ-
μπόδιζε, ἴσως, μὰ μπουὶν οἱ ἰδέες, οἱ ἐπιστήμες καὶ ἡ πρόδοσις.
Ἐτοί ἐπέστανον δύο αἰῶνες. Καὶ τὸ 1925 ὁ μεγαλοδυναμὸς Σάχης
ἡ Παχλεβὶ ὁ Μέγας ἐγκρέμισε τὸ τεῖχος. Μὰ πὼς νὰ καλυφθῇ
ὁ κενὸν τῶν διακοσίων χρόνων ἀμέσως;»

Αὐτὸς ἐνταὶ ὁ μύθος. Ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. μὰ λίγα ἄλ-
λῳτικες.

Αὐτὸς εἰναι ὁ μῦθος. Ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, μὰ λίγο ἀλλιώτικα.

Δὲν εἶναι μόνον οἱ τέσσερες σχεδὸν αἰῶνες τῆς δουλείας, ποὺ ἐστέφησαν τοὺ μέλλοντας τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ἡ ἑλλησις τῆς κυκλοφορίας τῶν ἰδεῶν. Εἶναι κυρίως ἡ ψυχολογία ποὺ ἐξημουργήθη μετὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ποὺ αὐτὴ ἤγειρε τὸ τεῖχος στὴν ἐξέλιξιν. Ἀντὶ τοῦ Ἀλλαντίν τοῦ περικοπῆ μύθου, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπλανάτο ἐπὶ ἑκατὸν τόσα χρόνια ἡ σκιά τοῦ Ναοστραδίν Χότζα. Ἀν ἴδεν πλανάται ἀκόμα... Εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἦσαν πέρα πολλὰ χῶρες στὴν ἀρχὴ τοῦ 19ου αἰῶνος. Τί λέω; Ἦσαν σὲ πολὺ χειρότερην θέσιν. Διανοεῖται κανεὶς εἰς τὴ χάλα βρισκόνταμε ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Σερβία τὸ 1821; Καὶ ἀκόμη ἡ Νότιος Ἰταλία, παρ' ὅλον τὸν φωτισμένον μεσαῖον ποὺ πέρασε ἐπάνω της; Καὶ ὅμως, σήμερα, εἴμαστε ἐμεῖς πρὸ καθυστρημένοι

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1955 εἰς τὸ Μιλάνον, ὅπου μετεῖχα στὸ Συνέδριον τῆς Ἑλευθερίας τῆς Σκέψεως, προσκεκλή-
θην καὶ ἔλαβα μέρος στὴν μὴανοπαικτικὴν συζητήσιν ἐπὶ
τοῦ θέματος «Ἑλευθερία καὶ ὑπαπαντήσις». Συζητήται
ἦσαν ὁ κ. Γκέιτσελ, ἀρχηγὸς σήμερον τοῦ Ἀγγλικοῦ
Ἑργατικοῦ Κόμματος, ὁ Γάλλος καθηγητὴς καὶ πολιτι-
κὸς Ἀντρέ Φιλίππ, ὁ Ἰταλὸς στοχαστὴς Ἰγνάτιο Σελένο, ὁ ἰνδὸς
καθηγητὴς κ. Νάττα καὶ ἐγώ. Ἐταπαιρωθήκαμε ὅλοι με τὴν
ζέσην τῶν προβολέων καὶ με τὸ μαρτύριον τῆς ἐπαναλήψεως τῶν
ἰδίων πραγμάτων διὰ τὴν ἐπιτύχη ἢ ἀπόδοσιν — ὅταν μίλῃς ἐκ τοῦ
προχείρου ἢ ἐπαναλήψῃς εἶναι φοβερὰς μπέλᾶς —, πρὸς εἰς τὸ τέ-
λος δὲν ἐξητούσαμε τίποτε ἄλλο, παρὰ τὴν τελεωθῆσαι τοῦ ταχύ-

τερων. Θυμάμαι ότι τη στιγμή μου η συζήτησης περιστράφη εἰς τὴν διαφοροποίησιν τῶν υπαναπτύκτων. Ὑπαστήριζα ὅτι ὑπάρχει θεμελιώδης διαφορά μεταξύ τῶν υπαναπτύκτων πολιτικῶν, τῶν υπαναπτύκτων ἠθικῶς καὶ τῶν υπαναπτύκτων οικονομικῶς λαῶν. Καὶ ὅτι οἱ λαοὶ ποὺ εἶναι υπανάπτυκτοι οικονομικῶς, ἀλλ' ὄχι καὶ πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς, ὅπως εἶναι οἱ πτωχοὶ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ τύχουν ἀμέσως βοήθειας διὰ τὴν οικονομικὴν τους ἀνάπτυξιν, διότι ἀκρίβως ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἠθικὴ τοὺς ὁμήρυτες τους κάνει ἱκανοὺς νὰ συνειδητοποιήσουν τὸ βάθος τῆς ἀδικίας ποὺ γίνεται μὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν ποὺ ἀσκοῦν οἱ πλούσιοι λαοὶ καὶ νὰ συναγάγουν δραματικὰ διὰ τὸν ἐλεύθερον κόσμον συμπεράσματα!

Ἐτοποθετοῦσα τότε τὴν Ἑλλάδα μεταξύ τῶν χωρῶν ποὺ εἶναι ὑπανάπτυκτοι οἰκονομικῶς, ἀλλ' ἀνεπτυγμένοι πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς.

Ἄν ἐξήταζα πάλι σήμερα τὸ θέμα, θὰ ἦμουν πιὸ προσεκτικὸς εἰς τὴν ἀντιμετώπισίν του.

Γιατί τὸ πρόβλημά μας ξεταξαζόμενον ἐκ τῶν ἑνδον εἶναι πολὺ πρὸς περίεργον ἀπ' ὅτι φαίνεται. Καὶ αὐτὴ ἡ περιπέλεια ἔκαμε τὴν Κυρίαν Ἑλένην Βλάχου νὰ δόσῃ τὴν ἀπάντησιν ποὺ ἔδωκε εἰς τὴν ἔρευναν τῶν «Εἰκόπων», ποὺ εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν μου, ἡ ἀξιολογώτερη ἀπ' ὅσας ὑφάρχαγον ὡς τώρα. Εἶπε ἐπιγραμματικὰ: «Ὁ Ἕλλην εἶναι ἀνεπτυγμένος ὅταν εἶναι ὑπανάπτυκτος καὶ ὑπανάπτυκτος ὅταν εἶναι ἀνεπτυγμένος».

Ἦς ἐμβαθύνουμε στὴ σωστή, σωστότατη αὐτὴ ἐλλειπτικὴ διαπίστωσιν. Καὶ ἃς διακρίνουμε: Qui bene distinguit, bene docet.

οιό είναι το κύριον στοιχείον της αναπτύξεως ενός τόπου; Είναι πρώτα - πρώτα να έχη γίνει οργανωμένος Κράτος και για να γίνει αυτό χρειάζεται μία ή περισσότερες ηγετικές τάξεις, μία élite. Στη φεουδαρχία ή στην απόλυτη ή την θεοκρατική μοναρχίαν το πράγμα είναι εύκολον. Οι ευγενείς, οι στρατιωτικοί, ο κλήρος, οι δημόσιοι υπάλληλοι παρασκευάζονται, από την γέννησιν τους σχεδόν, δια την σταδιοδρομίαν τους, κινουμένη από μία παράδοσιν ταξική και εθνικήν, πού έχει δημιουργηθή σε κλειστόν κοινωνικόν χώρον και γίνονται έτσι άξιοι δια την απόστολην πού προορίζονται. Στην δημοκρατίαν, όμως, η δημιουργία της élite αυτής είναι δυσκολώτερη. Χρειάζεται να υπάρξη πρώτα ο μικρός πυρήν πού θα θεμελιώσῃ την παράδοσιν και την μέθοδον της ανανεώσεως. Και χρειάζεται δεύτερον ή παράδοσις αὐτή να γίνῃ κοινόν κτήμα όλου τοῦ λαοῦ και ἡ μέθοδος να γίνῃ δεκτή απ' ὅλους ὡς ἡ καλύτερη, απ' ὅλες. Εἰς τὴν δεύτερην περίπτωσιν, πού εἶναι καὶ ἡ σπουδαιότερη, γιὰ τὴν αὐτὴν κυρίως στερεώνει τὴν παράδοσιν, πού κυριώτερον ρόλον παίζει ἡ παιδεία καὶ ὑπερτα αὐθεμοσί.

Εγραψε ο κ. Θ. Παπακωνσταντίνου ότι η παιδεία μας είναι
ο μέγας υπανάπτυκτος. Έτσι είναι. Άλλ’ αυτό δεν
οφείλεται μόνον εις την γλισχρότητα τών διτιθεμέ-
νων μεθόδων ούτε εις τὸν ολιγαριθμὸν τῶν χρησιμοποιουμέ-
νων διδακτικῶν προσωπικῶν! Ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονός
ἔτι δὲν ὑπῆρξε ποτὲ κοινὴ ἡ συνείδησις τῆς ἀπολύ-
του, τῆς πρωταρχικῆς τῆς ἀναγκαιότητος. Καὶ ἀντὶ αὐτοῦ τά-
ξεις νὰ προσκολληθῶν ἐπὶ τὴν λαϊκὴν ραστώνην ποὺ ὑποδέχεται ἀνε-
ξέλεγκτα τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Πτωχοπρόδρομου: «Ἀνάθεμα σὲ
γράμματα, Χριστέ μου, καὶ ποὺ ταῦρα», τὴν ἔκαναν οἱ ἰδίαις κτήμα-
τους καὶ πιστὶν τοὺς καὶ συνετέλεσαν εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν τῆς
τὴν προσήλωσιν τοὺς εἰς ἀγνοίας φαντασίας καὶ μὲ τὸ ἄγχος τοῦ πα-
ρορισμοῦ ποὺ τὰς διέκρινε. Ὁ λογιστικτικὸς καθαρευουσιανισμὸς
καὶ εἵπειτα ὁ πολυποδισκὸς δημοτικισμὸς ἀπερρόφῃσαν ὅλην τὴν ἱκμά-
δα καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν μορφωμένων τῆς ἐλευθέρης ἑλληνι-
κῆς ζωῆς. Καὶ ἡ ἀδυναμία νὰ συλληφῇ ὁ ἐλληνισμὸς ὡς μία ἐνότη-
ς ποὺ δέχει μόνον παρελθόν καὶ παρόν, ἀλλὰ καὶ μέλλον, διώγων
κάθε φορὰν τὸ πρόσχημα τῆς οικονομικῆς μας πτωχείας καὶ ἡμπο-
δίζε κατὰ κανόνα —λίγες εἶναι οἱ ἐξαιρέσεις— κάθε μακροπρόη-
τον προσπάθεια. Διαβάζω αὐτὲς τῆς μέρες τῆς δικαίας διαμαρτυρίας τῶν
ἀνθρώπων πού, ἀφοῦ ἐσπουδάσαν στὸ ἐξωτερικόν, γυρίζοντας στὴν
Ἑλᾶδα, ἐτέθησαν εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοτέκνων τους, ἀν δὲν
κατεδιώχθησαν κιόλας, καὶ θυμάμαι τὴν ἀπάντησιν ποὺ μοῦ δίνουν
πάντοτε οἱ νέοι πού σπουδάζουν ἔξω, ὅταν τοὺς λέγω νὰ γυρίσουν
πίσω, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν τους: «Γιὰ νὰ γίνουμε
γοραῖοιδὲς χωρὶς μέλλον».

Η γαδικὴ τάξις, ὅμως, ποὺ ἔχουν αὐτές τὶς ἀντιλήψεις καὶ ποὺ δὲν ἀντιδρῶν καὶ δὲν ἔχουν κατορθώσει νὰ ἀλλάξουν τὴν κατάσταση, δὲν ἀξίζουν αὐτὸν τὸν χαρακτήρισμόν. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν εἶναι βαρὺ νὰ ποῦμε ὅτο ἐνῶ ἔχομεν αξιόλογα πρόσωπα δὲν ἔχομεν ἡγετικὴς τάξεις. Καὶ ἔτσι δὲν εἴμαστε πραγματικὴ δημοκρατία. "Ὅπως φεῦ! δὲν εἴμαστε καὶ σύγχρονον Κράτος.

Δεν φταίει ο λαός. Αυτός, όπως σωστά λέγει η Κυρία Βλάχου, γεννιέται άνηπνυγμένος και γίνεται άνανάπτικτος. Γεννιέται με ό-
λες τις άνυπυχιές που συνοδεύουν σήμερα τον πραγματικό άνθρω-
πο και υπό τήν πίεσιν τής εθνικής μας άτμοσφάιρας, παραπέττει
άπό κάθε προσπάθεια. Φιλει το ύψηκον μισείσαι τοίς άρχουσιν

Και οι «άρχοντες», οι λεγόμενες ηγέτιδες τάξεις, έχουν όλα τα ελαττώματα. "Ας δούμε μερικά που εμποδίζουν, κατά την γνώμη μου, την ανάπτυξιν της Πολιτείας μας.

Τὸ πρῶτον ἐλάττωμά μας εἶναι ἡ πεπονημένη ἀποϊκότης μας. Θέλουμε νὰ ἀπλουτεῖνουμε τὰ πράγματα, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι συνθετὰ καὶ πολὺπλοκα. Ἄλλοτε γιὰτὶ δὲν μπορούμε νὰ τὰ καταλάβουμε ἐπειδὴ δὲν θέλουμε νὰ σκεθθοῦμε, ἄλλοτε γιὰτὶ νομίζουμε πὼς εἶναι κατασκευὴ προσωρινή· πάντοτε ὁ παροτισμός· τὸν λαὸν καὶ στερεοποιούμεθα στὶς θέσεις μας. Καὶ ἡ πρώτη ἐκδηλώσις αὐτοῦ

μας του ελλατώματος είναι η μανία μας να στηρίζουμε κάθε συλλογισμόν μας στην αντίθεση και στην έκμεταλλεύσιμότης. Τελειοποιούμεν, έτσι, προς το συμφέρον μας και έκμεταλλεύομεν έντατικώς την διάθεσιν διχοτομήσεως που υπάρχει στὸν λαό. Ὑπάρχει ἡ ἀστρο η̄ μαυρο. Ἀστρο εἶναι ἐκεῖνο που πιστεύομεν ἡ που μάς συμφέρει. Καὶ μαυρο ὅλα τὰ ἄλλα. Τὸ εἶδωμε καὶ στὸ Κυπριακόν. Οἱ ἔξυπνοί ἔλεγαν εἰρωνικά: «Λοιπὸν, τὴν πήραμε τὴν Κύπρον». Καὶ οἱ ἄλλοι: «Ἢ Ἐνῶσις ἡ τίποτα». Καὶ καταλήξαμε μὲ τὴν θία μας εἰς τὸ τίποτα, ἢ μάλλον εἰς κάτι χειρότερον ἀπὸ τὸ τίποτα... Μήπως δὲν βλέπομεν κάθε μέρα στὴ βουλὴ τὸ φαινόμενον να μὴ κρινώται οἱ ἰδέες μὰ ἡ κομματικὴ τοποθέτησις ἐκείνων που τὶς ἐμφανίζου; Δὲν φαίει ὁ κομματισμός, γιατί κόμματα πραγματικά δὲν υπάρχουν. Ὁ κομματισμός εἶναι συνέπεια αὐτῆς τῆς ἀναζητήσεως τῆς ἀπλοϊκότητος. Ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις τὸ ὑποστηρίζει, χειροκροτᾷ, λέγει ὁ κυβερνητικός, καὶ ἀποδοκιμάζω, λέγει ὁ ἀντιπολιτευόμενος. Καὶ αὐτὸ ὀνομάζεται πολιτικὴ ζωή...

“Άλλο ελάττωμά μας είναι ότι θεωρούμεν όλοι έαυτούς καταλλήλους δι’ όλες τās θέσεις και όλα τὰ αξιώματα. Καί προσφερόμεθα να τὰ πάρουμε άνευ όρων. Καί να διατηρούμες σ’ αυτά, έστω και άν καταστραφεί ό τόπος. Καυχόμαί ότι είμαι από τους έλαχίστους ανθρώπους τής νεώτερης έλληνικής ιστορίας, που ηνέχθησαν ν’ αναλάβουν ύπουργεία, και δη τὸ ύπουργείον Συντονισμού, μετά τās εκλογάς τοῦ 1958, διότι θεωρούμεν ότι έτσι ποῦ μοῦ προσεφέρετο, δέν θά είχα τήν δυνατότητα να κάμω ό,τι έπρεπε.

Συνέπεια του ελαττώματος αυτού είναι ότι θεωρούμε τους εαυτούς μας άναγκαστάτους. «Όλοι κατ' ιδίαν γνωρίζουν ότι άναγκαστάστατοι δεν υπάρχουν και ό πλείονες αισθανόμαστε πόσον σωστή είναι ή περίφημος «παράβολή» του Σαίν - Σιμόν, ότι όσοι ακόμη δεν τήν έχουμε άκούστα. Άλλά δικαιολογούμε, έκάστοτε, τας αδυναμίας μας, τας φιλοδοξίας μας και τας συμπεριοντάς μας με το «άναγκαστάστατο»!

Παράλληλον είναι τὸ ἐλάττωμα τοῦ φόβου μήπως κάποιοι καλύτεροι ἢ ἐξ ἴσου καλὸς με' ἐμὰς ἀναδειχθῇ. Θεωροῦμεν τὴν θέσιν πού ἐπέρχεται ἀπὸ κληρονομίαν τῶν γονέων μας, ὅπως οἱ πιστοῦχοι τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ πρό δεκαετίας καὶ τῶν Τραπεζῶν σήμερα, πιστεύουν βάθεως ὅτι τὰ χρήματα αὐτὰ εἶναι δικὰ τους ἀπὸ αἰῶνα. Ἄντι, λοιπόν, να τινύκουν πρὸς τὴν συνεργασίαν καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν οικονομικὴν ζωὴν, τουναντίον διαλύομεν κάθε ἐλπίδα συνεργασίας με' τὴν αὐτάρκειαν καὶ τὰς ἀξιώσεις μας. Καὶ ὅμως, τίποτε δὲν ἡμῶτερι πλέον να γίνη ἀπὸ ἕνα μόνον ἄνθρωπον, παριστάνοντα τὸ ἀφεντικό. Χρειάζεται παντοῦ, καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ εἰς τὴν οικονομίαν καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν δραστηριότητα, συνεργασία πολλῶν καὶ ἱκανῶν ἀνθρώπων.

“Αν προσθέσουμε στα ελαττώματά μας αυτά και εκείνα που παρουσιάζονται σήμερα και σε πολλές άλλες προωθημένες κοινωνίες του κόσμου, ή είχαν γίνεται κατασκότεινη. Γιατί ο έμός ή η γένις τάξις, πριν καλά-καλά γίνει, αν έγινε, έπαθε κιόλας το εκούρασμα των έντιμων, που κατηγορεί ο καρδιάνιος Μοντινί και που είναι ή γεροντική άρρώστια των κοινωνιών. Οί έντιμοι — και είναι ή πλειοψηφία — βαριούνται ή φοβούνται να τα δάλουν με τους άτιμους και έτσι αλλάζει ή βάση της κοινής ήθικης. Άλλοτε γιατί θω κινδυνεύει τάχα το καθεστώς, άλλοτε γιατί οι καταγέλλωντες είναι αντίπαλοι μας, άλλοτε γιατί οι κατηγυράτοι είναι φίλοι μας. Πάντοτε, γιατί φέρνουμε με κόπο την κούρασιν της έντιμότητας, είμαστε πρόθυμοι να συγχωρούμε τα πάντα. Παρακμή πριν ύπάρξη άσχημή!

Είμαστε, λοιπόν, υπανάπτυκτοι; Αν πάρουμε την έννοια σε σύγκριση με τα σύγχρονα κράτη και τις σύγχρονες ανάγκες, ναι, ναι, και πάλιν ναι. Τί ωφελεί να διαβάζουμε τον Ροστόφ και να αναζητούμε το σημείο της αποκατάστασης, διότι αποδείχθηκε, επειδή εφάρσαμε, ίσως τα 300 δολ. ετήσιου εισοδήματος κατά κεφαλήν, ότι εγγράφευμε από την υπανάπτυξη. Οι Ισπανίνοι, με εισόδημα 600 δολ. κα' έτος — από αυτό πραγματικό και όχι καταμετρημένο ανίσως, όπως σε μας, που καλύτερα να μην πούμε ποιο είναι το εισόδημα της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού — μου δήλωσαν ομοφώνως κατά την περιήγησή μου επίσκεψή μου ότι ευρίσκουν πως δεν έφθασαν ακόμη εις το σημείο της αποκατάστασης. Άλλα εκεί υπάρχει Κράτος.

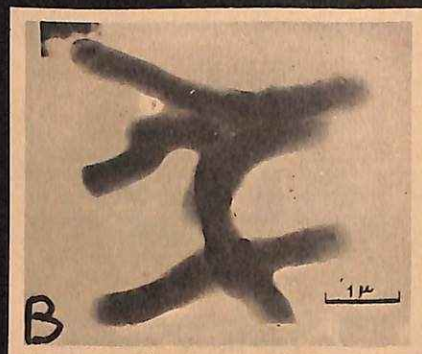
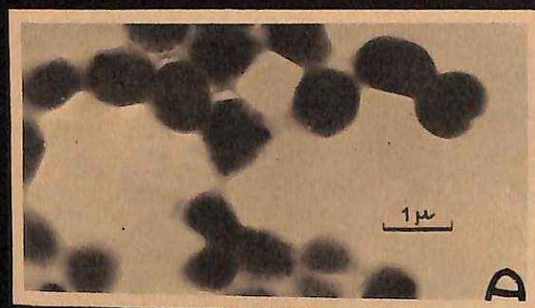
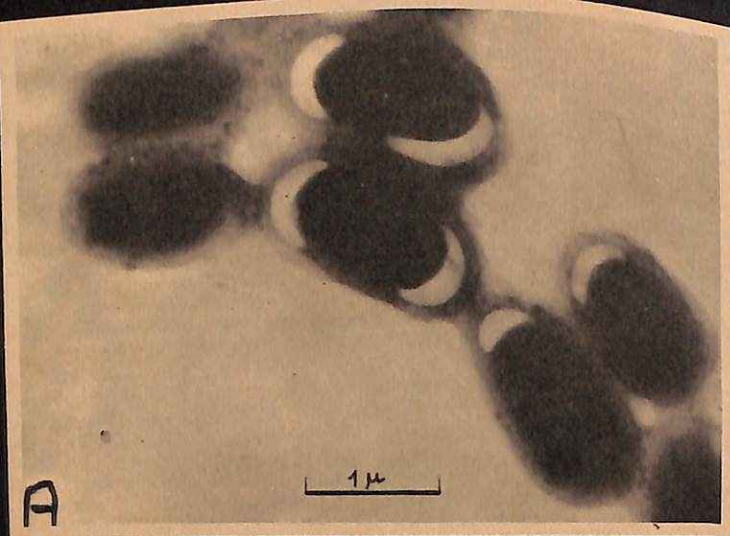
Ἄν συγκρίνομε, βέβαια, τὴν χώραν μὲ μερικὰς πολιτείας τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς, εἴημεν υπερανάπτυκτοι. Φεβουίμαι, ὅμως, ὅτι, ἂν ἐξακολούθησεν τὸν ἴδιον δρόμον, μετὰ εἰκόσι ἐτη δὲν θὰ ἀντέχουσιν τὴν σύγκρισιν οὔτε μὲ αὐτὰς.

Πόσον άδικο όμως είναι αυτό. Έχουμε πραγματικά περιήφηση λαϊκών υλικών. Άς πούμε, να λέμε ότι δεν γίνεται τίποτε, άς μη εμεταλλευόμεθα τις άδυναμίες ενός λαού πάντοτε ευκολοπίστου, του και πάντα προβομένου, που δεν ζητεί παρά την καλύτερίστην της τύχης του, και άς κάνουμε ή ήγηση τάξης — και διά το συμφέρον της επιβιώσεώς μας ακόμη — εκείνο που εξητούσα πρό τριών ετών από τών σπληνών τών «Ελκόνων» — γενναστάσιν εις τās ψυχάς μας!

«Ας μιμηθούμε όμως, στο τέλος ένα μεγάλο ποιητή της σύγχρονης εποχής, που αντιμετώπισε την μάχη του ανθρώπου πρὸς την ποινή υπέρθεστος απιστοδογίας στην αρχή, τὸν Σαιν Πιερ Πέρς. Στὸ τέλος, ὅπου εἶδε καὶ ἐπαυλοῦσε τὴν τραγική καὶ προδιαγραφμένη ῥοαὶ τοῦ ἀνθρώπου πᾶντα τὸ θάνατος, εἴηρε ἀπὸ τὴν ἀπιστοδογία τοῦ τὸ νόμα τῆς ἀπιστοδογίας καὶ ἐκράβε τὸν αἰώνιον ἀνθρώπου τελικὸ Νικητὴ. Ἄς πιστώσουμε καὶ μεῖς τὸν Νικητὴ. Ἐλ-
ληνισμό.

Όλα μπορούν να διορθωθούν. Και χωρίς Ριζά Παχλεθί τον
Μεχάν!

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Π. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Τέσσερις φωτογραφίες (άντικειμενοφόρον κούτταρον, άνθρακόμορφος θάκωλλος, κορυνοβακτηρίδιον, σταφυλόκοκκος), πού έπετεύχθησαν μέ τή έοήθεια του ήλεκτρονικού μικροσκοπίου σέ μεγέθυνση 25.000 φορές. Σέ μερικούς μήνες θά είναι δυνατή ή παρατήρηση των σταδίων τής ζωής ενός μικροοργανισμού σέ μεγέθυνση 50.000 φορές.

Γιά πρώτη φορά

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΣΤΟ ΤΟΥ ΧΙΛΙΟΣΤΟΜΕΤΡΟΥ!

ΣΤΗ «ΣΦΑΙΡΑ» ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΗΣ ΤΟΥΛΟΥΖΗΣ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ

«Τώρα πιά μπορούμε νά παρατηρούμε τήν ζωντανή ύλη σέ πολύ μεγάλες μεγεθύνσεις πού γίνονται μέ ήλεκτρονικό μικροσκόπιο», δήλωσε τελευταία στήν 'Ακαδημία των 'Επιστημών ό Γάλλος είδικός κ. Γκά. στόν Ντυπου, μέλος του Ινστιτούτου καί επίτιμος γενικός διευθυντής του 'Εθνικού Κέντρου 'Επιστημονικών 'Ερευνών.

Ό κ. Ντυπου είναι ένας πρωτόπορος στόν τομέα τής ήλεκτρονικής όπτικής. Κατά τόν τελευταίο πόλεμο, καί μέσα στίς μεγάλες δυσκολίες τής φοβερής εκείνης έποχής, κατάρθωσε νά φτιάξη τό πρώτο γαλλικό ήλεκτρονικό μικροσκόπιο μεγάλης μεγεθυντικής δυνάμεως. Τώρα συνεχίζει τίς έρευνές του πρós τήν κατεύθυνση αυτή στό θαυμάσιο έργο στήριο ήλεκτρονικής όπτικής τής Τουλούζης, πού είναι ένα από τά κυριώτερα κέντρα έρευνών του γαλλικού 'Εθνικού Κέντρου 'Επιστημονικών 'Ερευνών.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ. Ό μηχανικός του 'Εργαστηρίου, κ. Μ. Α. Ντυριέ, ρυθμίζει στόν πίνακα έλέγχου τήν τάση του ήλεκτρικού ρεύματος.

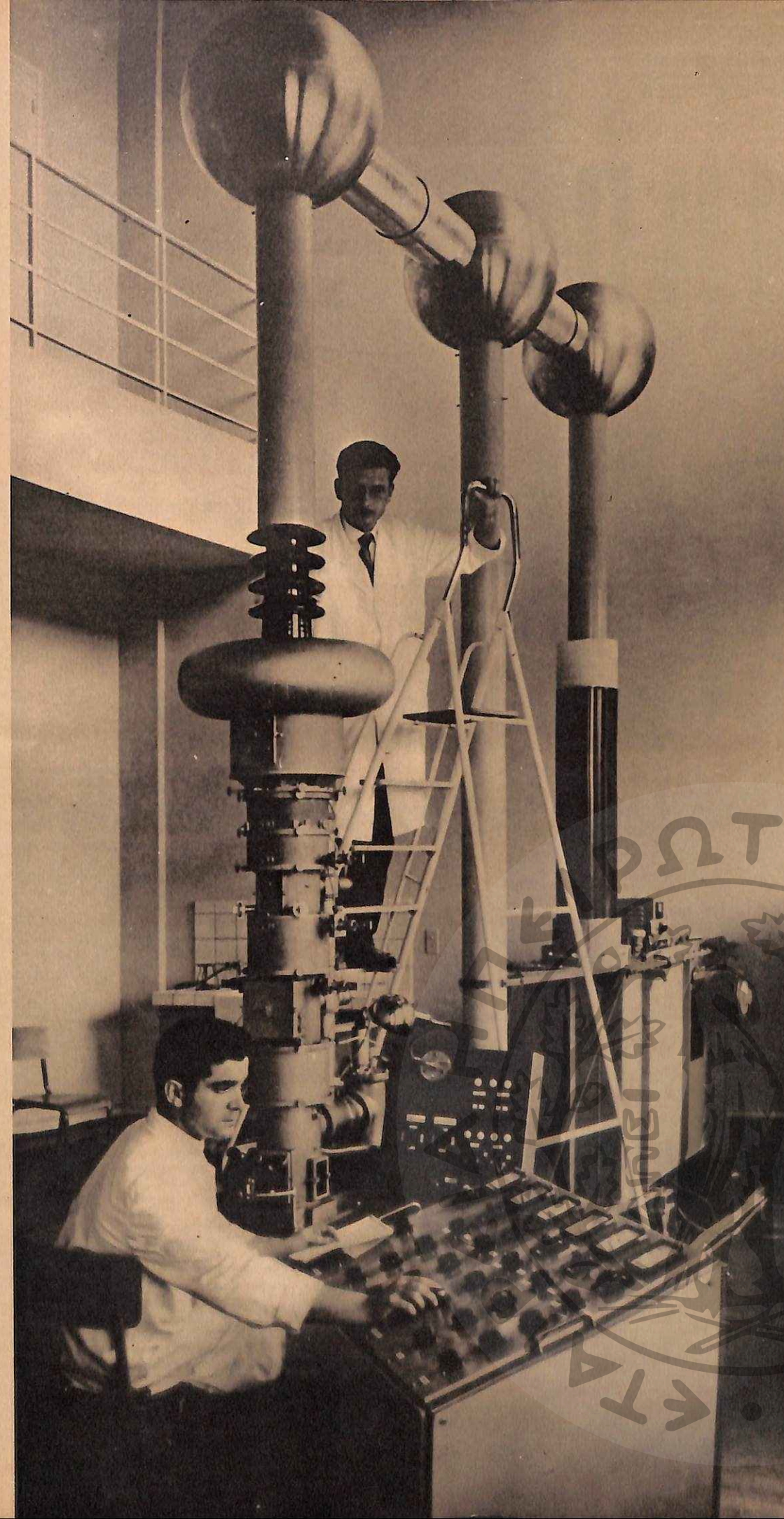

Ο ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ του 'Εργαστηρίου, δρ Φράντς Περριέ (άνω). Ό έφευρέτης του ήλεκτρονικού μικροσκοπίου, δρ Ντυπου (κάτω).

Στό κέντρο αυτό ανήκει ένα μεγάλο κτίριο πού έχει τό σχήμα μιας τεράστιας σφαίρας διαμέτρου 24 μέτρων. Μέσα στό κτίριο αυτό έχει εγκατασταθή τό μεγαλύτερο ήλεκτρονικό μικροσκόπιο του κόσμου, πού λειτουργεί μέ τάσεις ήλεκτρικού ρεύματος πού φθάνουν τό έναμύριο έκατομύριο βόλτ.

Πρίν από λίγους μήνες, ό κ. Ντυπου παρουσίασε στή γαλλική 'Ακαδημία των 'Επιστημών ένα μικροσκόπιο πού λειτουργεί μέ ακτίνες Χ καί τό όποιο έχει κατασκευασθή στό έργαστήριό του μέ τή συνεργασία του καθηγητού Φ. Περριέ καί του κ. Μ. Βερντιέ. Τό όργανο αυτό επιτρέπει τήν φωτογράφιση αντικειμένων πού είναι άδιαπέραστα από άλλες ακτινοβολίες, είτε όρατου φωτός, είτε ήλεκτρονίων. Χάρis στό μικροσκόπιο αυτό είναι επίσης δυνατή ή φωτογράφιση ζωντανής βιολογικής ύλης.

ΝΗΠΙΟ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΤΩΝ

ΠΑΡ' ΟΛΟΝ ΟΤΙ
ΑΡΧΙΣΑΝ ΝΩΡΙΣ ΛΑΜΠΡΕΣ
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ·
ΠΑΡ' ΟΛΟΝ ΟΤΙ
ΚΑΤΕΚΤΗΘΗΣΑΝ ΣΤΑΘΜΟΙ·
ΠΑΡ' ΟΛΟΝ ΟΤΙ
ΕΚΔΗΛΩΝΕΤΑΙ ΠΟΛΥΠΟΙΚΙΛΟ
ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ·
Η ΕΒΔΟΜΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΔΕΝ ΞΕΠΕΡΑΣΕ
ΤΗΝ ΝΗΠΙΑΚΗ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑ

ΓΙΑΤΙ;

‘Αρμόδιοι παράγοντες επιχειρούν ν’ ἀπαντήσουν

Τὸ ἔτος πού μόλις πέρασε, τὸ 1960, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὅτι ὑπῆρξε ἡ χρονιά τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου. Βραβεῖο στὶς λειτουργίες τῆς κινηματογραφίας, ἐτοιμασία Νόμου γιὰ τὴ με συμμετοχὴ Ἑλλήνων ἡθοποιῶν καὶ τεχνικῶν, ἔφεραν τὴν Ἑλ- φέροντας.

Ὅσο ὅμως αὐξάνουν τὰ δικαιώματα καὶ οἱ διακρίσεις, τόσο μεγαλύ- νος πού πέρασε πρέπει νὰ σταθῇ τὸ ὁρόσημο μιᾶς ἐποχῆς καὶ ὁ χρό- ἀρχίζει ἡ ἀφετηρία γιὰ μιὰ καινούργια ἐξόρμηση.

Πρὶν ὅμως ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἐξόρμηση ἐπιβάλλεται μιὰ ἀνασκόπηση τῆς πρώτης ἐποχῆς, τῆς ἐποχῆς δηλαδὴ πού ἡ κινηματογραφικὴ μας παραγω- γὴ ὄρισκετο στὸ περιθώριο τοῦ παγκόσμιου κινηματογράφου.

Κράτησε δυσανάλογα πολὺ αὐτὴ ἡ ἐποχὴ· καὶ ὁ κινηματογράφος μας ἀφήνει στοὺς ξένους μελετητὰς τὴν ἐντύπωση ἐνὸς πνευματικὰ καθυστερη- μένου γεροντόπαιδου, πού πολὺ ἀργὰ κατορθώνει νὰ περάσῃ στὶς πρώτες

τὴν παραγωγὴ ταινιῶν πρὶν σαράντα περίπου χρόνια, θὰ δοῦνται μὲ χὴ μαθητείας ὑπῆρξε μακρυὰ καὶ δὲν θὰ μπορῇ νὰ τὴ δικαιολογήσῃ μὲ τὶς συνθήκες πού ὄριξε γύρω του ὁ κινηματογράφος μας. Βέβαια, δὲν εἶχε κρατικὴ προστασία, συνάντησε πολιτικὲς καὶ οικονομικὲς ἀντιξοότητες, ἀλ- κὲς καὶ τὶς καλλιτεχνικὲς προσπάθειες στὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ περισσότερες κατάρθρωσαν ν’ ἀναδειχτοῦν καὶ νὰ φτάσουν στὸ διεθνὲς ἐπίπεδο πολὺ γρη- γωρότερα ἀπὸ τὸν κινηματογράφου.

Κάτι ἄλλο, λοιπόν, πρέπει νὰ βρισκεται στὴ βάση αὐτῆς τῆς κακο- δαιμονίας, κάτι πού νὰ εἶναι σύμφυτο μὲ τὴ νάστροπία τοῦ Ἑλ- ληνος καλλιτέχνη καὶ ἐπιχειρηματίου καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ προχειρό- τητα καὶ ἡ ἑλλειψὶς σοβαρῆς μαθητείας καὶ ἐπιδόσεως.

Βασίζομαστε πολὺ στὴν εὐκολία τῆς ἀντιλήψεώς μας καὶ στὴ ζωντάνια τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ μας ἐνστίκτου καὶ ἀρ- χίζουμε μιὰ δουλειὰ καλλιτεχνικὴ ἢ ἐμπορικὴ μ’ ἐνθουσιασμό καὶ κατορ- θώνουμε σὲ χρόνον μικρότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο λαὸ νὰ φτάνουμε σ’ ἕνα κά- πωως ἱκανοποιητικὸ ἀποτέλεσμα. Ἀπὸ κεῖ ὅμως καὶ πέρα ἡ προσπάθεια

μας ἀρχίζει νὰ κάμπτεται κ’ ἐνῶ ἕνας ἄλλος λαός, μὲ πῶς ἀργὴ ἀντίληψη, ἀλλὰ μὲ ἐπιμονὴ καὶ ἀνεξάντλητὴ ὑπομονὴ στὴ δουλειά, παρουσιάζει συνεχῆ πρόοδο, ἐμείς προχωροῦμε ὅλο καὶ πῶς ἀργὰ καὶ στὸ τέλος μένουμε πίσω.

Στὴ γενικὴ αὕτη τάση τοῦ Ἑλλήνα ἦρθε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ ἐμπορικὴ ἐπιτυχία, πού ὁπωσδήποτε εἶχαν ἐξασφαλισμένη καὶ ὡς ἕνα σημεῖο ἐξα- κολουθοῦν νὰ ἔχουν ἀκόμη οἱ ἑλληνικὲς ταινίες.

Σὲ μιὰ χώρα μὲ τόσο μεγάλο ποσοστὸ ἀγροαμάτων καὶ τόσο ἡμιμά- θεια καὶ τόσο ἑλλειψὶ ἀληθινῆς γνώσεως ξένων γλωσσῶν καὶ φτώχεια, εἰ- ναι φυσικὸ ἡ ἑλληνικὴ ταινία, μὲ τὸ προσόν τῆς γλώσσας καὶ τοῦ γνῶρι- μου περιβάλλοντος, νὰ ἔχῃ ἐξασφαλισμένη πελατεία. Κι αὐτὸ ἐδημιούργη- σε μιὰ τάξη ἀνεύθυνων παραγωγῶν πού ρίχνουν κάθε χρόνο στὴν ἀγορὰ

ἀμέτρητα κατασκευάσματα, πού κολακεύονται νὰ ὀνομάζονται ταινίες. Λίγο - πολὺ οἱ παραγωγοὶ ταινιῶν σ’ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ξεκι- νοῦν ἀπὸ τὴν ἴδια «καλλιτεχνικὴ» ἀντίληψη, ἀλλὰ στὶς ἄλλες χώρες βρέ- θηκαν καὶ βρίσκονται κάθε μέρα ἄνθρωποι πού ἀποφασίζουν νὰ δοθοῦν στὴν ἰδέα τοῦ κινηματογράφου, νὰ τοῦ ἀφιερωθοῦν. Κι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἐφόδια καλλιτεχνικά καὶ προσόντα ἀναμφισβήτητα. εἶναι συγγρα- φεῖς καὶ διανοούμενοι καὶ καλλιτέχναι πού στὸν κινηματογράφου εἶδαν καὶ βλεποῦν ἕνα θαυμάσιο ἐκφραστικὸ μέσο. μιὰ διεθνὴ γλῶσσα πού μιλάει ἀσφαλτὰ στὶς καρδιὲς ὅλου τοῦ κόσμου.

Στὴν Ἑλλάδα οἱ ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος καὶ οἱ καλλιτέχναι γε- νικά δὲν πῆραν ποτὲ στὰ σοβαρὰ τὸν κινηματογράφου, δὲν τὸν γνώρισαν καὶ δὲν ἔμπροσθεν ἐπαμένους νὰ ἐκτιμήσουν τὶς δυνα- τότητες του. Περίμεναν νὰ πᾶν ὁ κινηματογράφος πρὸς αὐτούς, νὰ τοὺς παρακαλέσῃ, καὶ δὲν ἔκαναν ποτὲ τὴ θυσία νὰ ἀσχολη- θοῦν συστηματικὰ μαζί του, νὰ προσπαθῶσιν νὰ δημιουργή- σουν κάτι μέσα στὸν κινηματογράφου.

Οἱ σχολές, τὰ περιοδικὰ καὶ ἄλλες κινηματογραφικὲς ἐκδηλώσεις ἔ- γιναν στὸν τόπον μας ἀπὸ ἀνθρώπους καλοπροαίρετους καὶ δραστήριους, μὰ πού δὲν εἶχαν μεγάλη σχέση μὲ τὴν λογοτεχνία καὶ τὴν τέχνη.

Ἀλλὰ καὶ στὴν περίπτωσιν πού θ’ ἀσχοληθῇ ἕνας διανοούμενος μὲ τὸν κινηματογράφου πρέπει ν’ ἀποφασίσῃ νὰ μαθητεύσῃ στὸ καινούργιο ἐκφρα- στικὸ μέσο καὶ νὰ ξέρῃ πὺς πρέπει νὰ χάσῃ πολὺ καιρὸ πρὶν μπορέσῃ νὰ παρουσιάσῃ κάτι ἀξιόλογο.

Καὶ μὲ τὴ μαθητεία φτάνουμε στὴν ἀχίλλειο πτέρνα τοῦ ἑλληνικοῦ κι- νηματογράφου, τὴν ἑλλειψιν, δηλαδὴ, θελήσεως καὶ ἀποφάσεως γιὰ σκληρὴ

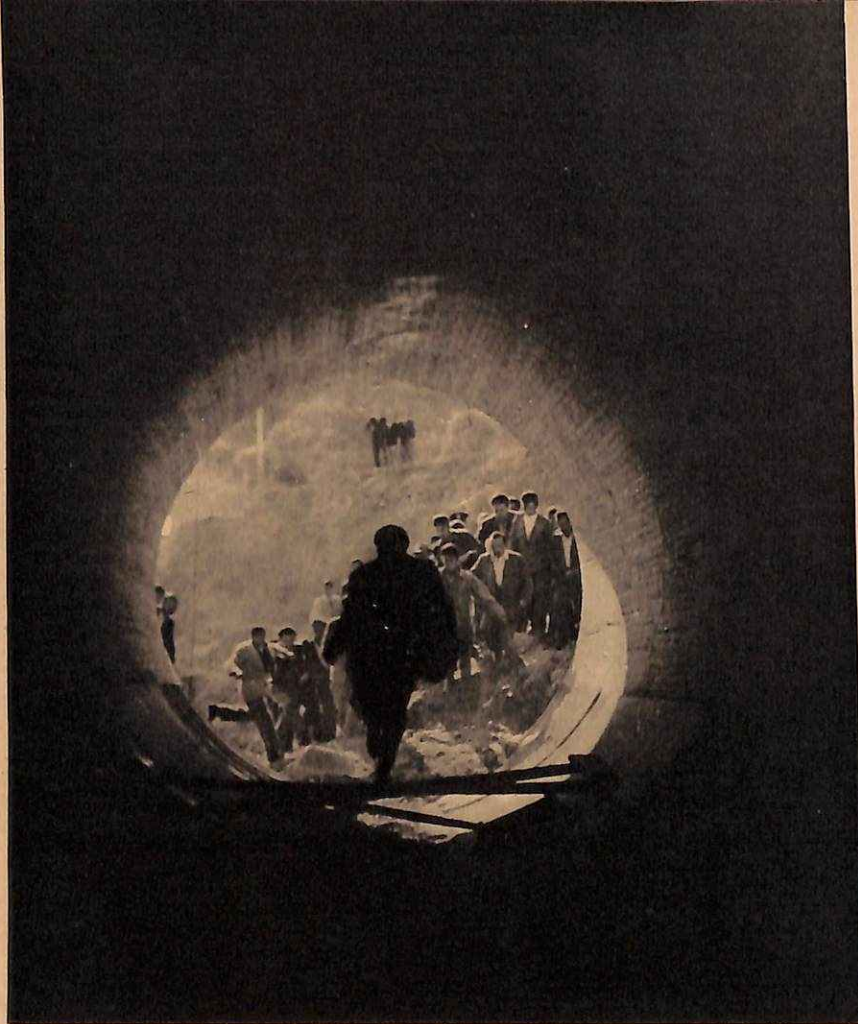
‘Αντάξιο τραγωδίας

Ἡ τελευταία τραγικὴ σκηνὴ τῆς «Στέλλας» (Μελίνα - Γ. Φούντας), πού στίς Κάννες τὸ 1955 ἔκανε τὴν παγκόσμια κριτικὴ ν’ ἀσχο- ληθῇ μὲ τὸν ἑλληνικὸν κινηματογράφου καὶ νὰ πᾶν νὰ τὸν θεωρῇ «ἐξωτικό». Ἡ ἀντάξιο τέ- λος μιᾶς ἑλληνικῆς τραγωδίας, δοῦναι ὁ Ζὰν ντε Μπαρτολελλί (Μόνι) τὸ φινάλε τῆς ταινίας, καὶ ὁ Ἀντρέ Μπαζέν, ὁ μεγάλος καὶ πρόωρα χαμένος ἀναδημιουργὸς τῆς γαλλικῆς κριτικῆς, θαύμασε τὴν ταινία καὶ τὸ θάρρος τοῦ Κακογιάννη νὰ φθάσῃ χωρὶς συμβιβασμούς στὸ τραγικὸ τέλος. Ἡ μορφή τῆς Στέλλας, τῆς ἐλεύθερης γυναίκας πού ζῇ μόνο γιὰ τὸ κέρδι καὶ τὴ χαρὰ, οἰάθηκε τὸ πρότυπο τῆς Ἰλίας - «Ποιῖ τὴν Κυριακή».

Ποίηση

Μιὰ σκηνὴ στὴ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογ- γίου, ὅπου ἡ ἐγκαρτέρηση τῶν βασανισμένων παρὰ δυνάμειν δημιουργεῖ τὸ ψυχικὸ κλίμα τῆς λιμνοθάλασσας, πού γιὰ τὴν νέα κοπέλλα (Τζένη Καρέζη) εἶναι ἡ λίμνη τῶν ὀνείρων τῆς. Πολλὲς σκηνὲς ἀπὸ τὴ «Λίμνη τῶν πό- θων» τοῦ Γιώργου Ζερβοῦ ἐνθουσίασαν τοὺς κριτικούς στὸ Κάρλοβι Βάγι, ὅπου ἡ ται- νία ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἑλλάδα τὸ 1958.

Αΐσθηση της εικόνας

Στη «Μαγική πόλη», την πρώτη του ταινία (1954), ο Νίκος Κούνδουρος, που προέρχεται από τις εικαστικές τέχνες, δεν έδειξε μόνο το πλαστικό αίσθημα της εικόνας και την κινηματογραφική του διαίσθηση, αλλά και μια γνώση αξιοθαύμαστη κινηματογραφικής ύποβλητης, όπως δείχνει και η φωτογραφία, όπου ο κυνηγημένος ήρωας, διανυκτερίζοντας, έχει ξεφύγει τους διώκτες του μέσα από ένα τούνελ και πώς γλύτωσε πιά, βρίσκεται σε μια άλλη ομάδα διωκτών. Στη Βενετία, όπου προβλήθηκε η ταινία το 1954, προσωπικότητες της διεθνούς κριτικής, σαν τον Άριστάρχο και τον Ρότζερ Μάνδελ, έπαινεσαν τα κινηματογραφικά προσόντα του Κούνδουρου κι άρχισαν να μιλούν μ' άρκετο ενδιαφέρον για την ελληνική κινηματογραφία.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

και μακροχρόνιο δουλειά, μ' ελάχιστες προοπτικές έμπορικης ικανοποίησης, που πρέπει να είναι το «πιστεύω» κάθε τεχνίτη του κινηματογράφου και πάνω απ' όλους του σκηνοθέτου.

Γιατί δεν φτάνουν μόνο το ταλέντο και η καλλιτεχνική διάθεση για να γίνει κανείς σκηνοθέτης και κυρίως για να σταδιοδρομήσει μετά την πρώτη του ταινία που, όταν έχει ταλέντο, θα είναι πάντα επιτυχημένη, χρειάζεται δουλειά και μαθητεία πλάι σε άλλους και κάτω από τις διαταγές άλλων που είναι δάσκαλοι της γλώσσας του κινηματογράφου.

Κ' η έλλειψη μαθητείας είναι κείνη που εμπόδισε τους καλύτερους Έλληνες σκηνοθέτες να πάνε μακρύτερα και να δώσουν τα τέλεια έργα που το ταλέντο τους τους προώριζε να δώσουν.

Αναλογίστηκε κανείς ποιά θα ήταν η συμβολή του Όρεστη Λάσκου στον κινηματογράφο μας αν, μετά τη μεγάλη επιτυχία του «Δάφνης και Χλόης» (1930), ο σκηνοθέτης δεν είχε χάσει πολύτιμο χρόνο με περιοδείες θεατρικές κ' είχε μαθητέψει πλάι σ' έναν καλό Ιταλό ή Γάλλο σκηνοθέτη της εποχής του -τον Ρενέ Κλαίρ ή τον Μπλαζέτι, π.χ.- και πόσο η επίδραση ενός μαίτρ θα βοηθούσε στην εξέλιξη του ταλέντου που, χωρίς μαθητεία άλλη από την παρακολούθηση ταινιών στις αίθουσες κινηματογράφων, είχε μπορέσει να γυρίσει την περίφημη σκηνή της πεταλούδας, την σχεδόν κλασική; Και ποιός ξέρει τι θα είχε κάνει σήμερα ο Γιώργος Τζαβέλλας αν, μετά τα «Χειροκροτήματα» (1943) -όπου το καλλιτεχνικό του αίσθημα τον είχε ασφαλίσει οδηγώντας στη σωστή απόδοση ενός σεναρίου, που αργότερα θα επαναλάμβανε ο Τσάρλυ Τσάπλιν στα «Φώτα της Ράμπας»-, καθώς του το επέτρεπαν και τα οικονομικά του μέσα, είχε πάει να μαθητέψει κοντά σ' ένα μεγάλο Ευρωπαίο σκηνοθέτη. Μια τέτοια μαθητεία θα του έδειχνε πώς πρέπει γρήγορα να γίνει κάτοχος της τεχνικής της γλώσσας του σινεμά, δηλαδή του «επαγγέλματος», για να μπορέσει μετά να προχωρήσει στη δημιουργία ενός δικού του στυλ, που δεν αποτελείται μονάχα από τον δεξιότεχνικό χειρισμό του φακού, αλλά και από την έκφραση του ψυχικού του κόσμου.

Και αν ο Γιώργος Ζερβός, που είχε σπουδάσει τον κινηματογράφο, μετά την επιτυχία του στα «4 σκαλοπάτια» και με την τόσο σωστή κινηματογραφική αντίληψη του «Ματωμένα Χριστούγεννα», δεν σπαταλούσε τη δραστηριότητά του στην οργάνωση της κινηματογραφικής του επιχείρησης και δεν είχε ρίξει τις γνώσεις του και τα χρήματά του στο γύρισμα ταινιών χωρίς εξασφαλισμένη κινηματογραφική επιτυχία, θα είχε ασφαλώς πλουτίσει τον κινηματογράφο της χώρας μας μ' ένα αξιόλογο έργο.

Ο κατάλογος είναι μακρύς και τα «άν» είναι όλα τα ίδια και θα κινδύνευαν να κουράσουν ακόμη και τους πιο υπομονετικούς αναγνώστες, αλλά είναι η εξήγηση γιατί ο ελληνικός κινηματογράφος δεν έχει σήμερα, μετά από σαράντα χρόνια ζωής, να δείξει ούτε μια αντιπροσωπευτική ταινία

με αυθεντικό τοπικό χρώμα, που να μην είναι μίμηση ή αντιγραφή και που να δείχνει πώς πίσω από τις εικόνες του βρίσκεται ένας Έλληνας σκηνοθέτης.

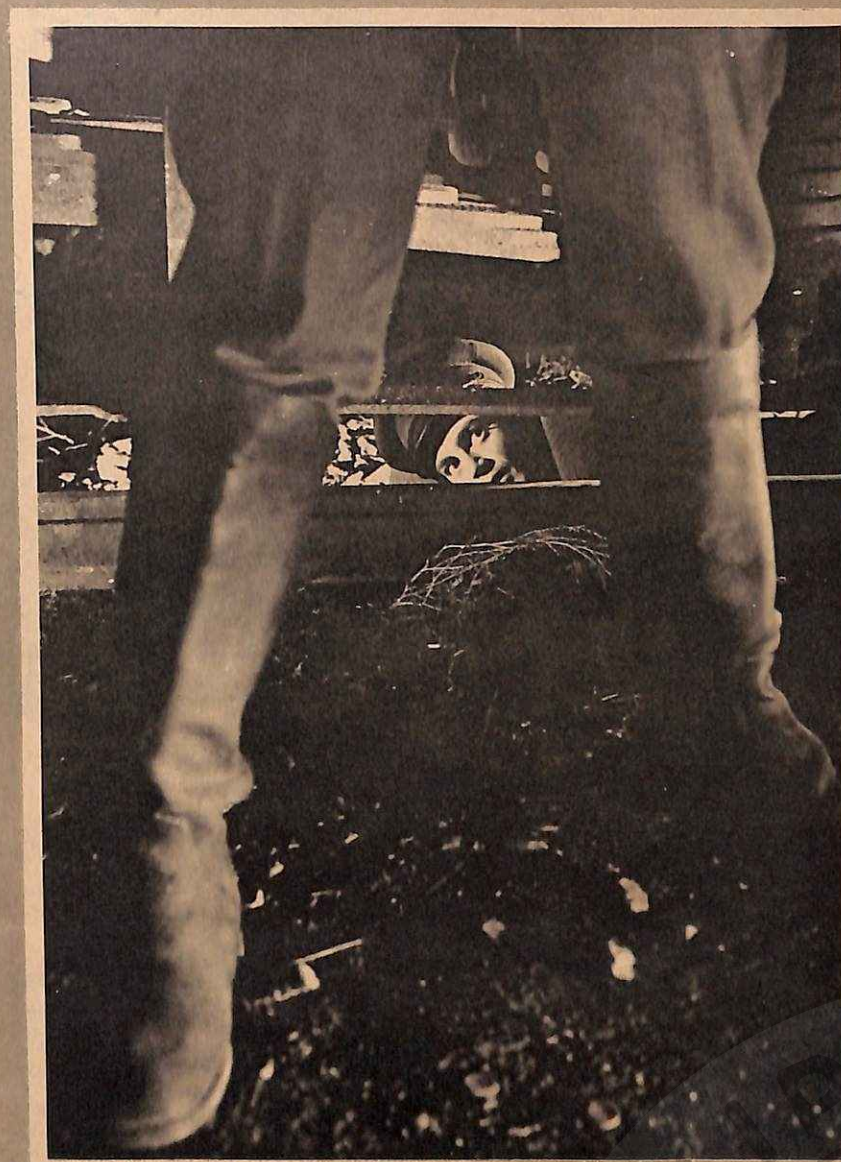
Εχουν γυριστή εκατοντάδες ταινιών με φουστανέλλα και ποιμενικό είδύλλιο (είναι μάλιστα το ευνουμένο θέμα των παραγωγών μας και ο εφιάλτης των σκηνοθετών μας) και καμιά απ' αυτές δεν κατάρρωσε να ξεφύγει από τα μελοδραματικά πλαίσια των φιλολογικών και θεατρικών καμειδυλλίων των πρώτων χρόνων του αιώνα μας, που ήταν πιστή αντιγραφή των γαλλικών μελοδραματικών προτύπων. Και για να γίνεται η απομάκρυνση από την πραγματικότητα πιο ενοχλητική, κανείς από τους σκηνοθέτες μας δεν είχε σκεφτεί ως τώρα να γυρίσει μια ταινία ντοκυμανταίρ πάνω στην τόσο πλούσια ζωή του Έλληνα αγρότου και ν' αποκαλύψει στον κόσμο την όμορφη και τη δύναμη των έθιμων μας (όπως έκανε τελευταία ο Ρ. Κούνδουρος με τα «Αναστανείας» και ο κ. Κανελλόπουλος με τον «Μακεδονικό γάμο»).

Άρκει να σκεφτεί κανείς πώς δέκα και δώδεκα χρόνια ύστερα από την επικράτηση του νεορεαλισμού ο ελληνικός κινηματογράφος, για να δείξει έναν Έλληνα σοσιάνο, μεταφέρει έναν πρωταγωνιστή της ελληνικής σκηνής, που δυσκολεύεται ακόμη και να περπατήσει στα κατσαβράχα, και για την άξεστη χωριατοπούλα ή νησιωτοπούλα χρησιμοποιεί πρωταγωνίστριες του θεάτρου με όλο το έντεχνο μακιγιάζ και τους έκλεπτυσμένους τρόπους και τις περισσότερες φορές με τα πανύψηλα τακούνια τους και τα υποδμητικά τους εσώρουχα.

Ακόμη θα ζητούσαμε από τους ξέρουν τον ελληνικό κινηματογράφο να μας δείξουν την ταινία που παρουσιάζει την αυθεντική ζωή της Αθήνας, χωρίς να την νοθεύει με μελοδραματικές υπερβολές και αναμνήσεις Νέας Υόρκης, Σικάγου, Παρισιού κλπ., και με φτηνά επιθεωρησιακά και φαρσικά παραδείγματα. Κατάντησε στην Ελλάδα να μην υπάρχουν παρά μητέρες - κόρες που με αστραπιαία ταχύτητα μεταβάλλονται σε αστέρες του θεάτρου, μόνο και μόνο για να μπορέσουν να πετάξουν στα μούτρα του έραστου που τις εγκατέλειψε την περιφρόνησή τους ή τη συγγνώμη τους.

Βέβαια δεν φτάνουμε στο σημείο να ζητήσουμε από τον ελληνικό κινηματογράφο να μας θαμπώσει μ' ένα άριστούργημα σαν τους «Επτά σαμουράι» (1954), όπου ο Γιαπωνέζος Κουροσάβα έχει κλείσει όλη την ιαπωνική παράδοση, αλλά έχουμε το δικαίωμα να ζητάμε μια ταινία που ν' αναδίνει την πικρή ποίηση της χωριάτικης ζωής, που περνάει μέσα στη στέρηση και στη σκληρή δουλειά και όπου η μορφή της Ελληνίδας μητέρας και σκλάβας να αναδίνεται σ' όλο το άπλο της μεγαλείου.

Ποιός από τους σκηνοθέτες μας τόλμησε να καταπιастή με τον Παπαδιαμάντη, με τον Χατζόπουλο και τους άλλους δημιουργικούς συγγραφείς

Η γλώσσα των τρυκ

Εξαιρετικό κινηματογραφικό τρυκ από τα «Ματωμένα Χριστούγεννα», τη δεύτερη ταινία που γύρισε ο Γιώργος Ζερβός, το 1951. Ο ενθουσιασμός και η γνώση του καινούργιου σκηνοθέτη, που λίγα χρόνια πριν (1948) είχε τελειώσει τις κινηματογραφικές του σπουδές στην αγγλική G.P.O. και είχε την τύχη να είναι μαθητής του μεγάλου Αλμπέρτο Καβαλκάντι, είχαν μεταδοθή στην κριτική και στους θεατές και η ταινία έλασε όλα τα μέχρι τότε ρεκόρ εισιτηρίων.

Έκφραστικότητα

Ο Μιχάλης Κακογιάννης λέει πώς θεωρεί το πρόσωπο της Έλλης Λαμπέτη ένα εδαίοητο όργανο, από όπου μπορεί να κάνει να ήχησεν ή πιο συγκινητική νότα. Σ' αυτή τη σκηνή, από το «Κορίτσι με τα μαύρα», όπου η βασανισμένη Υδροπούλα κοιτάζει με λατρεία τον επιπόλαιο Άθηναιο (Δ. Χόρν), δείχνει πώς σι' αλήθεια το πρόσωπο της Λαμπέτη έχει μεγάλη εκφραστικότητα.

Άξιοποίηση

Από τις δεκάδες ταινίες που έχει γυρίσει ο Ντίνος Ηλιόπουλος, κανείς σκηνοθέτης δεν μπόρεσε να συλλάβει και να αποδώσει την προσωπικότητα του μεγάλου μας ηθοποιού, όπως ο Νίκος Κούνδουρος στο «Δράκο». Η Μαργαρίτα Παπαγεωργίου και ο Κ. Αργύρης, επίσης θαυμάσια ωδηγημένοι από τον σκηνοθέτη, έδειξαν αξιολόγη κινηματογραφική ήθοποιία

της αγροτικής κ' επαρχιακής ζωής μας και να τους μεταγράψει κινηματογραφικά χωρίς να τους προδώσει και να τους γελοιοποιήσει; (Στη γελοιοποίηση περιλαμβάνεται και ο μελοδραματικός τονισμός του ηρωισμού).

Κι αφού οι άλλοι δημιούργησαν τη «Μάχη των σιδηροδρόμων» (Γαλλία - Ρεναί Κλεμάν), το «Κανάλ» (Πολωνία - Α. Βάυντα), «Ρώμη, ανοχύρωτη πόλη» και «Παϊζά» (Ιταλία - Ροσσελίνι), εμείς έχουμε το δικαίωμα να ζητάμε μια ταινία που να δίνει κάτι από τον άξεπτο κόσμο σ' όλο τον κόσμο ηρωισμό της ελληνικής αντιστάσεως και της κατοχής και να μη χρησιμοποιήσει την άγια εκείνη ατμόσφαιρα της εξάρσης και της θυσίας για ντεκόρ, όπου μια καλομακιγιαρισμένη τρίτης τάξεως ήθοποιος τραγουδάει έρωτικά τραγούδια.

Ετσι, απ' όλη την πλούσια σε αριθμό ταινιών παραγωγή μας - η Ελλάδα κάθε χρόνο, από το 1955, παράγει πάνω από 40 ταινίες και τα δυο τελευταία χρόνια 60 - 70 - δεν μένουν παρά ελάχιστα ταινίες αξίες να προβληθούν και σε άλλο εκτός από το τόσο ανεκτικό ελληνικό κοινό.

Το «Πικρό ψωμί», που ο Γρηγόρης Γρηγορίου γύρισε στα 1951 και που ήταν η πρώτη και δυστυχώς η μόνη ελληνική νεορεαλιστική ταινία με κοινωνικό περιεχόμενο, μ' όλη την έκδηλη επίδραση του Έντ. Ντμύτρικ («Δόσ' ήμιν σήμερον»), έχει και αλήθεια και ποίηση και υποβολή. Και οι ηθοποιοί του είναι ωδηγημένοι με σιγουριά και ψυχολογική διείσδυση. Δημιούργησε τότε ο Γρηγορίου με τη Ν. Ζαφειρίου τον συγκινητικό τύπο της «μάνας», που έμελλε, αλίμονο, να μας βασανίζει σε τόσες και τόσες μελοδραματικές του εκδόσεις.

Η «Μαγική πόλη» (1954), όπου ο Νίκος Κούνδουρος έδωσε στο σενάριο της Μαργαρίτας Λυμπεράκη μιαν εξαιρεσιαστική ποιητική ατμόσφαιρα ριζωμένη στην ελληνική πραγματικότητα, που την κοίταζε ένα μάτι νεανικό γεμάτο βίαιο ένθουσιασμό.

Ο «Δράκος», που ακολούθησε το 1955, σε σενάριο του ίδιου του Κούνδουρου με συνεργασία του 'Ιάκ. Καμπανέλλη, πάνω σε μιαν ιδέα του Λάμπη Μυριδλή, έδωσε την ευκαιρία στον Κούνδουρο να δημιουργήσει ένα κλίμα ιδιότυπης λεβεντιάς και σκηνές με πλαστική όμορφη.

Οι «Παράνομοι» (1958), μ' όλο που έχουν σκηνές αξίες να πάρουν θέση στην παγκόσμια ανθολογία του κινηματογράφου (το ξημέρωμα με το πέταγμα του αϊτού ανάμεσα στους δράκους, το πέρασμα μέσα στο έρημο χωριό), παρουσιάζουν μια κάμψη στο ταλέντο του Κούνδουρου, που κουράζεται ανακαλύπτοντας μόνο του τα σύμβολα και τα μυστικά μιας γλώσσας που άλλοι διδάσκονται και κατακτούν με τη μαθητεία τους πλάι σε γνωστούς σκηνοθέτες και την εξαντλητική παρακολούθηση των κλασικών ταινιών.

Το «Κυριακάτικο ξύπνημα», το 1953, είναι η ταινία όροσημο, που έβγαλε τον ελληνικό κινηματογράφο από την αφάνεια με την προβολή της στα Φεστιβάλ του Έδιμβούργου και των Κανών.

Ο Μιχάλης Κακογιάννης δείχνει σ' αυτό ότι, εκτός από την επίδραση του Ζακ Μπεκερ («Αντουάν ε' Αντουανέτ») που τόσο επιτυχημένα μετέφερε στην ελληνική πραγματικότητα, έχει μια σπάνια αίσθηση στη μεταχείριση των ήθοποιών του. Πρώτος αυτός φορμάει την εκφραστικότητα της Λαμπέτη για τον κινηματογράφο και δημιουργεί ένα κλίμα εϋθυμο και αντιμελοδραματικό.

Η «Στέλλα» του Κακογιάννη (1955) όχι μόνο δημιούργησε κινηματο-

γραφικά την Μελίνα Μερκούρη, όχι μόνο κόντεψε να πάρει βραβείο στις Κάννες (που δεν της δόθηκε για εξεκαλλιτεχνικούς λόγους), αλλά και έδωσε στον Ντασέν το πρότυπο για την «Ιλίας», που βραβεύτηκε το 1960. Και δεν είναι μόνον λόγοι εθνικού φιλότιμου που μας κάνουν να προτιμάμε τη «Στέλλα» με την αυθεντική της πρωτοτυπία, γιατί εκεί ο Κακογιάννης πρώτος εκμεταλλεύτηκε το στοιχείο της ελληνικής λαϊκής μουσικής των μπουζουκιών (Χατζιδάκις) με την υποβλητική του ατμόσφαιρα της θερής, σμένης χαράς.

Το «Κορίτσι με τα μαύρα» (1956), μ' όλες του τις εκπληκτικές σκηνές, δείχνει και τον Κακογιάννη να δουλεύει όπως και ο Κούνδουρος σκληρά, για να κατακτήσει τις αποχρώσεις και το μυστικό της γλώσσας του κινηματογράφου, που δεν διδάχτηκε πριν αρχίσει να γυρίζει ταινίες.

Δεν έχουμε δει το «Ποτάμι» του Κούνδουρου, ούτε την «Ερώικα» και το «Χαμένο κορμί» του Κακογιάννη, για να μπορούμε να πούμε αν το ταλέντο κ' η σκληρή τους επιμονή κι αφοσίωση στην ιδέα του κινηματογράφου κατάρθωσαν να νικήσουν πια την ελλειψη μαθητείας, που τόσο τους βασάνισε, αλλά το ελπίζουμε γιατί, ως την ώρα, σ' αυτούς κυρίως στηρίζεται ο ελληνικός κινηματογράφος.

Και λέμε ελπίζουμε σ' αυτούς, έχοντας υπ' όψη μας τις επιδόσεις και των άλλων νέων «Ελλήνων σκηνοθετών», επιδόσεις που γίνονται στο κλασικό πεδίο, την γνωστή και καθιερωμένη γραφή, γιατί μόνον ο Κακογιάννης κι ο Κούνδουρος, ως τώρα, αγωνίζονται όχι μόνο να κατακτήσουν τη γνωστή θέτες και να καινοτομήσουν αν μπορέσουν στην ανάζητηση της καινούργιας γραφής, που δεν είναι μόνον αίτημα, αλλά πραγματικότητα στον παγκόσμιο κινηματογράφο.

Και μετά την επιτυχία (και την εμπορική) ταινιών σαν την «Χιροσί-μα, αγάπη μου» του 'Αλλαν Ρενάι, την «Περιπέτεια» του 'Αντονιόνι κλπ. φαίνεται καθαρά πόσο η παλιά γλώσσα του κινηματογράφου έπαψε πια να μας συγκινεί και πώς οι ταινίες ακόμη και εξαιρετών σκηνοθετών, όπως ο Μάρκ Ρόμπσον («Δεσμώτες της ηδονής»), μ' όλη την τόλμη του θέματος τους, δεν μας ικανοποιούν επειδή είναι γραμμένες σε παλιό στυλ, και πόσο επιτακτική είναι η ανάγκη της συστηματικής μαθητείας των «Ελλήνων σκηνοθετών» στην κλασική κινηματογραφική παιδεία, που θα τους επιτρέψει να επιδοθούν δημιουργικά στην ανάζητηση ενός προσωπικού ύφους, υποβλητικού, ελλειπτικού και καίριου, όπως το ζήτη ή έποχή μας με την ώριμη της κινηματογραφική αίσθηση.

ΑΓΛΑΪΑ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

* Ο Ντίνος Δημόπουλος που, με το «Αμαξάκι», τον «Αγαπητικό της βασκοπούλας», «Τον άνθρωπο του τράινου» κλπ., έχει σημειώσει μια ζωτανή και δημιουργική παρουσία τα τελευταία χρόνια, στον εμπορικό πρό πάντων κινηματογράφο, μαζί με τον Ντίνο Κατουρίδη, που προέρχεται από την τεχνική οικογένεια του ελληνικού κινηματογράφου (μοντάζ - ντεκουπάς) και μας έδωσε μια σχεδόν άβυσσο τεχνικά και πολύ ενδιαφέρουσα αστυνομική ταινία, το «Εγκλημα στα παρασκήνια» (1960). Οι δυο αυτοί καλλιτέχνες μπορούν, αν γρήγορα απαρνηθούν τη σίγουρη εμπορική επιτυχία που τους έχει αγκαλιάσει και αφιερωθούν στην ιδέα του καθαρού κινηματογράφου, να θρούν ένα δικό τους στυλ, μια μορφή που θα τους βοηθήσει να εκφράσουν τις ιδέες, που το έργο τους μας κάνει να πιστεύουμε πως έχουν, και κυρίως να τις δώσουν με την νέα κινηματογραφική γλώσσα.

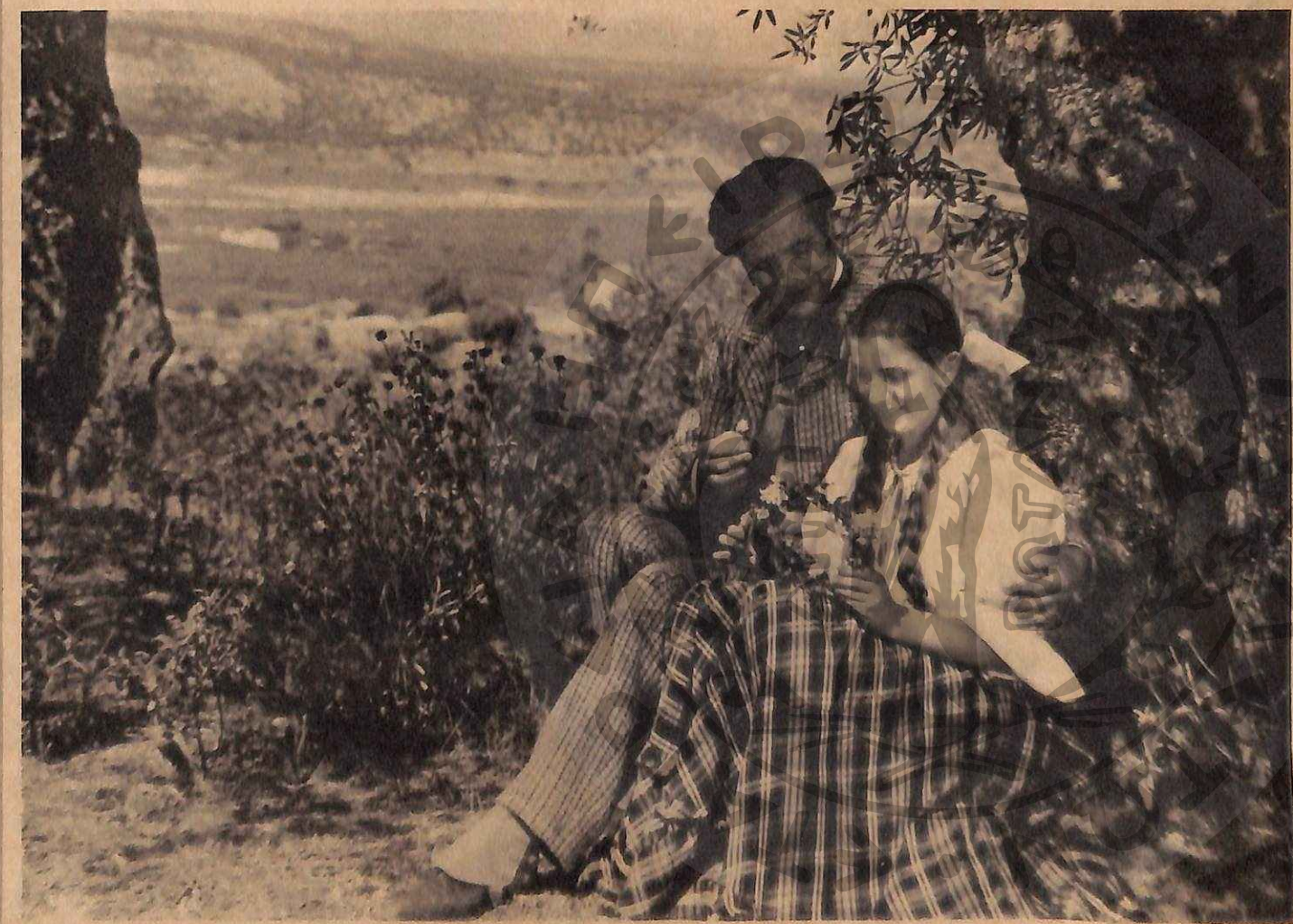
Εκφραστικότητα

Ο Μιχάλης Κακογιάννης λέει πως θεωρεί το πρόσωπο της Έλλης Λαμπέτη ένα ευαίσθητο όργανο, από όπου μπορεί να κάνει να ήχησει ή πιο συγκινητική νότα. Σ' αυτή τη σκηνή, από το «Κορίτσι με τα μαύρα», όπου η βασανισμένη Ύδρα-οπούλα κοιτάζει με λαιρεία τον επιπόλαιο Άδωναιτο (Δ. Χόρν), δείχνει πως σ' αλήθεια το πρόσωπο της Λαμπέτη έχει μεγάλη εκφραστικότητα.

Στις ρίζες της λογοτεχνίας μας

Ο Λυκούργος Καλλέογης κ' η Ίντα Χριστινάκη συνθέτουν μια έξοχη εικόνα ρομαντικής ομορφιάς, που θυμίζει σίχους του Ούγου Φώσκολου, καθώς πορεύουν γι' αυτή την τρυφερή σκηνή στην ταινία «Κόκκινος δράκος», που γύρισε το 1948 ο Γρ. Γρηγορίου από το μυθιστόρημα του Γρ. Ξενοπούλου.

ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΟΥ ΕΚΘΕΣΗ Ο ΜΠΕΡΝΑΡ ΜΠΟΥΦΦΕ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΘΕΜΑ. ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ, ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΗΤΑΝ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑ

ΑΝΝΑΜΠΕΛΛΑ, Η ΜΟΥΣΑ ΜΟΥ

Ο παλιός πύργος των Μπουφφέ στην Αίξ της Προβηγκίας ήταν κατάφυτος. Στην μεγάλη τραπεζαρία, σε στύλ επαρχιακού πανδοχείου, το τραπέζι ήταν στρωμένο με ιδιαίτερη φροντίδα και στην μέση υπήρχε μια «σπιτίσια» τούρτα με δυό κεριά. Το ζεύγος Μπουφφέ γιόρταζε την δεύτερη επέτειο των γάμων του.

Την ίδια ημέρα, ο πιο ακριβοπληρωμένος ζωγράφος της Γαλλίας έβαλε την τελευταία πινελιά

στο τελευταίο πορτρέτο της γυναίκας του. Την εικοστή 'Ανναμπέλλα, που θα έπαιρνε κι' αυτή θέση στην γκαλερί Νταβίντ των Παρισίων. Τριάντα πορτρέτα μιας 'Ανναμπέλλας σοβαρής, σχεδόν αυστηρής, με μακρόστενα άκρα και πελώρια μάτια. Μια 'Ανναμπέλλα ως κυρία Μπουφφέ, σ' όλες τις εκδηλώσεις μιας κοινής ζωής με το τρομερό παιδί της γαλλικής ζωγραφικής. Μια 'Ανναμπέλλα τελείως διαφορετική από το φανταχτερό παρισινό μαννεκέν («Εικόνες» τεύχ. 185), που υπήρξε άλλοτε.

ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ
Μ' ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ
ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ — ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

«Ανναμπέλλα» (...σπόρ)

(Dalmas)

«Ανναμπέλλα» (...αμερικαν λούκ)

«Ανναμπέλλα» (...γκρόντ ντόμ)

«Ανναμπέλλα» (...τσάφλεστον)

ΟΛΑ ΕΤΟΙΜΑ. Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΙΝΕΛΙΑ ΣΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΟΝ 206 ΠΙΝΑΚΑ

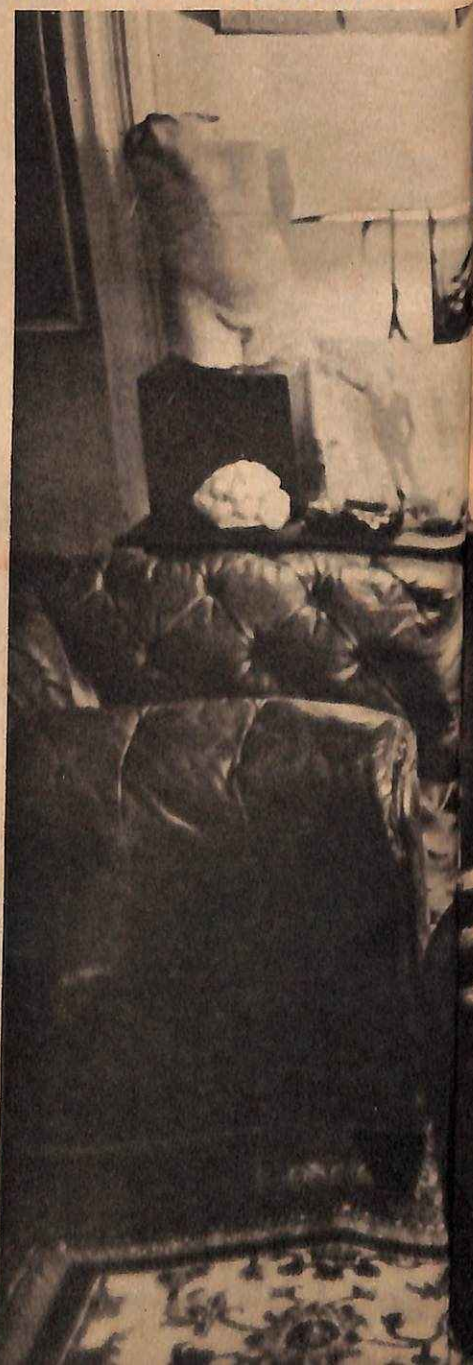
Ο ΚΟΣΜΙΚΩΤΕΡΟΣ καλλιτέχνης του Παρισιού, στον πύργο του στην Αίψ της Προβηγκίας, μεταβάλλεται σε γνήσιο γαιοκτήμονα. Συντροφιά του ζεύγους στην ειδυλλιακή μοναξιά του είναι μερικοί θαυμάσιοι σκύλοι ράτσας

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ, ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥΣ

Σ' ΕΝΑ ΤΡΥΦΕΡΟ «τέτ - ά -τέτ» γιορτάζουν δόθηκε στην αίθουσα του πύργου, την οποία ο καλλιτέχνης έχει μετατρέψει σε σωστό «μπάρ».

ΡΟΜΑΝΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟ

ΠΑΡΚΟ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΠΥΡΓΟΥ. Η ΓΑΛΛΗΝΗ ΕΜΠΝΕΕΙ ΔΥΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΕΣ ΦΑΝΤΑΣΙΕΣ - ΠΙΝΑΚΕΣ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ, ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ

Ένα παράξενο ζεύγος πυργοδεσποτών

Με την ταρινή του έκθεση ο Μπυφφέ αφήνει τους πανύψηλους αμερικανικούς ούρανοξύστες, τα λιμάνια με τους ορθόγωνιους γερανούς, σαν μεγάλα άρπακτικά πουλιά, και τις γοθικές άψιδες των καθεδρικών ναών και ξαναγυρίζει στα πρώτα του δήματα, στο πορτραίτο, που τον είχε αναδείξει. Μόνο που τώρα, τις τρομαγμένες και άθλιες μορφές των κοινών γυναικών, με τα χτυπητά φορέματα και το άμύχανο ύφος, έχει αντικαταστήσει η σταθερή, γεμάτη αυτοπεποίθηση μορφή της γυναίκας του.

«Ο Μπυφφέ δρῆκε ό,τι αναζητούσε στο πρόσωπο της γυναίκας του», είπαν όσοι είδαν την έκθεσή του. Άλλα και η Άνναμπέλλα δρῆκε τον σωθικό της. Έπασπε πια να είναι η επιπόλαιη «Μαρί Σαντάλ» (μαντάμ Σουσου) των παρισινών κύκλων, με τους επιτηδευμένους τρόπους, για να γίνη η νέα ελπίδοφόρος συγγραφέας στην «νουβέλ βάγκ» της λογοτεχνίας.

Τα δυο πρώτα διδλία της γνώρισαν μεγάλη επιτυχία. Το τρίτο το έτοίμασε με μυστικότητα. Είναι η έκπληξη που έπεφύλαξε στον Πυγμαλιώνα

της: Το γαμήλιο δώρο για την δεύτερη επέτειο των γάμων τους.

Η ημέρα του έορτασμού αυτής της επέτειου πέρασε απλά. Το πρωί έκαναν τον συνηθισμένο τους περίπατο, σαν κάθε μέρα, στο πάρκο του πύργου τους κ' ύστερα γύρισαν ο καθένας στις καθημερινές ασχολίες του. Εκείνος στο άτελιέ του, εκείνη στο μικρό γραφείο της, επάνω στην σοφίτα, περνώντας πρώτα από την κουζίνα. Το βράδυ το πέρασαν ήσυχα, κοντά στο τζάκι, ακούγοντας μουσική. Το ζεύγος Μπυφφέ ήταν μόνο, όπως και τότε, πριν δυο χρόνια, που, εγκαταλείποντας την κοσμική πρωτεύουσα, το έσκασαν μόνοι σε μία μικρή εκκλησία της Κιανής Άκτής.

Από τότε έχουν όρκισθή στην αγάπη τους να περνούν αυτή την ημέρα τέτ - α - τέτ. Και κρατούν τον όρκο τους.

Την άλλη μέρα, όμως, οι γαιοκτήμονες του πύργου της Αίψ άλλαξαν τα παντελόνια και τις μπότες. Η κυρία με πλούσιες γούνες και ο κύριος με το σμόκιν έκαμαν μία θριαμβευτική είσοδο στην γκαλερί Νταβίντ.

Το Κάρτερ Ντίκσον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

13

Το «Έντουάρντικ», ένα ατμόπλοιο που μεταφέρει λιπάσματα κ' εντομοκτόνα από την Νέα Υόρκη στην Άγγλία, ξεκινάει με πολύ λίγους επιβάτες μεταξύ των οποίων και ο δημοσιογράφος Μάξ Μάθιους, αδελφός του πλοίαρχου Φράνσις Μάθιους. Είναι ακόμη επιβάτες και η Έστελλα Ζία Μπέ, η οποία βρίσκεται δολοφονημένη στην καμπίνα της, κι ο αστυνομικός σέρ Χένρυ Μέρριβελ, που βρίσκεται τυχαία στο πλοίο κι' αναλαμβάνει να ξεκαθαρίσει την κατάσταση. Λαμβάνονται τα δακτυλικά αποτυπώματα όλων των επιβατών και του πληρώματος, αλλά διαπιστώνεται ότι εκείνα που δρέθηκαν στο πτώμα δεν ανήκαν σε κανένα απ' τους εύρισκομένους στο πλοίο. Σε λίγο, βρίσκεται νεκρός κι' ο Γάλλος λοχαγός Μπετουάν, που φαινόταν να ξέρει πολλά για το έγκλημα...

Ο σέρ Χένρυ άπλωσε το δεξί του χέρι προς το μέρος των συνομιλητών του: —Θα σάς εξηγήσω... Έποθετε ότι θέλετε να πάρετε το αποτύπωμα του αντίχειρος. Η επιφάνεια αποουδότητε ανθρώπινου δαχτύλου, θα το έχετε ασφαώς, αποτελείται από μια σειρά μικροσκοπικές προεξοχές του δέρματος... Με παρακολουθείτε; Καλά! Όταν κοιτάξετε τη φωτογραφία ενός δακτυλικού αποτυπώματος, οι μαύρες γραμμές αντιπροσωπεύουν τις προεξοχές που ήταν μελανωμένες κ' οι λευκές οφείλονται στα κενά που τις χωρίζουν.

—Και λοιπόν; Έκανε ο πλοίαρχος Μάθιους. Ο Χένρυ Μέρριβελ άναψε πάλι την πίπα του πριν συνεχίσει:

—Λοιπόν, ως υποθέσω ότι ο κύλιονδρός σας ή το ταμπόν σας είναι ελαττωματικά... υπερβολικά μελανωμένα λόγω χάρης... ή το πρόσωπο που θέλετε να του πάρετε τα δακτυλικά αποτυπώματα δείχνει υπερβολικό ζήλο και βάζει πάρα πολύ μελάνι στα δαχτύλα του —όπως εγώ πριν από λίγο— κινδυνεύοντας να δώσω ένα πολύωδες και δυσανάγνωστο αποτύπωμα... Τότε, τί κάνει κανείς με τη μεγαλύτερη φυσικότητα του κόσμου; Παίρνει ένα πανί ή ένα μαντήλι και σκουπίζει το υπερβολικό μελάνι... όπως έκανα κ' εγώ... Το δαχτύλο παραμένει έπειτα άσχετα μελανωμένο, για να δώσω ένα καλό, καθαρό αποτύπωμα. Τι συνέβη τότε, λοιπόν;

Ο Χένρυ Μέρριβελ σταμάτησε και κοίταξε τους συνομιλητές του με πονηρό ύφος:

—Δεν βλέπετε; Όταν κανείς σκουπίζει το δαχτύλο, όπως το έκανα εγώ πριν από λίγο, θγάζει το μελάνι που είναι στις προεξοχές και το κάνει να εισχωρήσει στα κενά. Λοιπόν, όταν παίρνετε το αποτύπωμα, τα κενά εμφανίζονται με μαύρες γραμμές κ' οι προεξοχές σχηματίζουν τις λευκές. Δηλαδή γίνεται ακριβώς το αντίθετο... Ο-

πως τό θετικό και τό αρνητικό μις φωτογραφικής πλάκας!

Κι' αυτό τό αποτύπωμα εμφανίζεται άσφαλώς πολύ διαφορετικό από κείνο που έχει παρθή κανονικά. Στη Γαλλία, πριν τριάντα περίπου χρόνια, είχε συμβή τυχαία τό ίδιο πράγμα, κι' αυτό παρ' όλίγο νά στερήσει μιά γυναίκα από ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, γιατί δεν ήδελαν νά την πιστέψουν ότι ήταν πράγματι εκείνη! Από πολλά χρόνια περίμενα πώς κάποιος θά χρησιμοποιούσε αυτό που έγινε τυχαία στη Λυών για έγκλημα-τικούς σκοπούς... Και νά τώρα που συνέβη εδώ!

Με παρακολουθείτε καλά; Ο δολοφόνος σκότωσε την κυρία Ζία Μπέυ έχοντας την πρόθεση ν' αφήσει στη σκηνή του έγκλήματος παραποιημένα δακτυλικά αποτυπώματα. Γι' αυτό τον σκοπό είχε φέρει μαζί του ένα μπουκάλι μελάνι, με την πρόθεση νά τό χύσει —σαν νά είχε αναποδογυριστή από άπροσεξία ή κατά τη διάρκεια πάλης— και ν' αφήσει έπειτα μιά σειρά από παραποιημένα αποτυπώματα... αφού προηγουμένως σκούπιζε τα δαχτύλα του. Τελικά προτίμησε νά καταφύγει στο αίμα, που ταιρίαζε άλλωστε πολύ καλύτερα με τό σκοπό του. Νά πώς μπόρεσαν νά εμφανισθούν στα μάτια σας αυτά τα δακτυλικά αποτυπώματα - φαντάσματα, καλοί μου κύριοι!.

—Ασφαλώς, είπε ο πλοίαρχος, όταν κανείς γνωρίζει τό κόλπο, ή υπόθεση είναι πολύ άπλη...

—Δεν παραλείπουν ποτέ νά μου τό πουν αυτό όταν έχω πιά διαφωτίσει μάν υπόθεση, δήλωσε ο Χένρυ Μέρριβελ, κουνώντας την πίπα του. Άρχίζω νά συνιζίζω την ανθρώπινη άχαριστία! Έχει κανείς νά κάνει άλλο σχόλιο;

Στην τελευταία αυτή ερώτηση ή φωνή του σέρ Χένρυ είχε ελαφρώς αλλάξει τόνο, κι' ο Μάξ είχε την έντύπωση πώς προσπαθούσε νά προκαλέσει κάποια αντίδραση από μέρους τους. Παρατήρησε επίσης μηχανικά μιά άλλη λεπτομέρεια άκόμη: Παρ' όλο που τό ραδιόφωνο ήταν άναμμένο, κανένας ήχος δεν έβγαине από μέσα του, ούτε καν τα άτμοσφαιρικά παράσιτα που είναι αναπόφευκτα στη θάλασσα. Άλλά είχε άλλες σκέψεις στο κεφάλι του:

—Έίπατε ότι ο δολοφόνος άφησε επίτηδες αυτά τα παραποιημένα δακτυλικά αποτυπώματα όταν σκότωσε την κυρία Ζία Μπέυ, δεν είν' έτσι;

—Ναι, αποκρίθηκε ο σέρ Χένρυ.

—Είναι τρελλός, λοιπόν;

—Καθόλου μάλιστα. Γιατί; —Αν τό έγκλημα είχε γίνει στην Ξηρά, ή ιδέα του θά μου είχε φανή μεγαλοφυής. Σκότωσε κάποιον, άφησε παραποιημένα αποτυπώματα κ' ή άστυνομία θά προσπαθούσε μάταια νά βρή ανάμεσα σ' εκατομμύρια ανθρώπους κάποιον που δεν ύπήρχε! Άλλά πάνω σ' ένα πλοίο...

Ο δημοσιογράφος δίστασε και στράφηκε προς τόν Γκρίσγουολντ:

—Γιά πείτε μου... Όλοι οι άστυνομικοί των πλοίων ξέρουν από δακτυλικά αποτυπώματα;

—Θά έπρεπε νά ξέρουν, αποκρίθηκε ο Γκρίσγουολντ, κι' αυτή είναι ή περίπτωση των περισσότερων... Γιατί;

Ο Μάξ συνωφρονήθηκε:

—Καλά... Ο δολοφόνος ήξερε, φυσικά, ότι θά έπαιναν τ' αποτυπώματα όλων των προσώπων που βρίσκονται πάνω στο πλοίο, για νά τα συγκρίνουν με τα ματωμένα αποτυπώματα. Και τά δικά του, παρμένα αυτή τη φορά κανονικά, δεν θά έμοιαζαν μ' εκείνα που είχε αφήσει στόν τόπο του έγκλήματος... Αυτή ήταν ή ιδέα του;

—Ναι, συμφώνησε ο Χένρυ Μέρριβελ.

—Ε, λοιπόν, εδώ ακριβώς ήθελα νά καταλήξω: Τ' αληθινά του αποτυπώματα δεν θά έμοιαζαν με τού δολοφόνου, άλλ' αυτό θά ίσχυε και για τ' αποτυπώματα όλων των προσώπων που βρίσκονται πάνω στο πλοίο. Άπ' αυτό τό γεγονός, οι έρευνήται της ύποθέσεως θά καταλάβαιναν ότι ύπήρχε κάτι ύποπτο σ' αυτά τ' αποτυπώματα. Λοιπόν, που είναι τό όφελός του απ' αυτή την ύπόθεση; Γιατί ν' αφήσει δακτυλικά αποτυπώματα; Γιατί, αν ένας απ' αυτούς που άσχολούνται με την έρευνα της ύποθέσεως γνωρίζει τό κόλπο —όπως και συνέβη, χάρη σέ σάς— τό εύρημά του δεν έχει καμιά άξία κι' ο άνθρωπος μας την έχει άσχημα. Λοιπόν, δεν νομίζετε ότι μ' αυτό τό κόλπο διέτρεξε ένα μεγάλο κίνδυνο, μόνο και μόνο για νάχη την ευχαρίστηση νά μάς προξενήσει άίσθηση;

Ο Χένρυ Μέρριβελ έτριψε τά χέρια του και τό πρόσωπό του έδειξε μιá διαβολική ικανοποίηση:

—Άχά! Έκανε κοιτάζοντας τόν Μάξ. Άρχίζετε επιτέλους νά χρησιμοποιήτε τό μυαλό σας! Ίσχυρίζομαι, προσέξετε καλά, ότι ο δολοφόνος άφησε επίτηδες αυτά τ' αποτυπώματα στη σκηνή του έγκλήματος... άλλά γιατί τό έκανε αυτό; Νά κάτι που μ' έκανε νά πονοκεφαλίσω, γιατί δεν κατώρθωνα νά τό εξηγήσω! Κι' όταν ανακαλύψη κανείς την αίτία που έσπρωξε τό δολοφόνο νά ένεργήσει έτσι, βρίσκεται μπροστά σ' ένα απ' τά πιο πανούργα έγκλήματα που μου έτυχε νά γνωρίσω! Έμπρός, σκεφθήτε λιγάκι άκόμη...

—Ο Μπετουάν! φώναξε ο Μάξ, σαν κάποιος που πλησιάζει την αλήθεια, χωρίς νά μωρή νά την διακρίνει όμως άκόμη καθαρά. Τι ρόλο παίζει ο Μπετουάν σ' αυτή την ύπόθεση; Μετά τη δολοφονία της κυρίας Ζία Μπέυ, ο Γκρίσγουολντ κι' ο Κρούισανγκ πήγαν νά πάρουν τά δακτυλικά αποτυπώματα του Μπετουάν. Τόν βρήκαν καθισμένο μπροστά σ' ένα ταμπόν περιχμμένο με άσθρονο κοινό μελάνι, που άπάνω του θέλησε ν' άκοιμήσει τά δαχτύλα του. Άλλά δεν τόν άφησαν νά τό κάνει. Μου φαίνεται τώρα, έπειτα απ' αυτά που μάς είπατε, ότι ο Μπετουάν προσπάθησε τότε νά τους κάνει νά πάρουν παραποιημένα τά δακτυλικά του αποτυπώματα...

—Άλλά ο Μπετουάν είναι νεκρός, διαμαρτυρήθηκε ο Γκρίσγουολντ.

—Ω, ναι, συμφώνησε ο Χένρυ Μέρριβελ. Ο Μπετουάν είναι νεκρός. Κι' όμως, τό πρόσωπο του Μπετουάν, ή διαγωγή του, όλα όσα τόν άφορούν, αποτελούν τό κλειδί αυτού του προβλήματος... Δεν καταλαβαίνετε άκόμη;

—Όχι, άπάντησαν οι τρεις άνδρες με μιá φωνή.

—Τότε θά προσπαθήσω νά σάς δείξω εγώ τό δρόμο, ψιθύρησε ο Χένρυ Μέρριβελ κοιτάζοντας σκεπτικά τό ταβάνι και ρουφώντας άργά την πίπα του. Την Κυριακή τό δρόμο, ακριβώς πριν δολοφονηθή ο Μπετουάν, ο Μάξ μου είχε διηγηθή τις λεπτομέρειες αυτής της ύποθέσεως. Τότε είχα για πρώτη φορά τό συναίσθημα πώς κάτι ήταν άφύσικο σ' αυτή την ύπόθεση... Μου μιλήσατε για ένα μυστηριώδες πρόσωπο που, αφού φόρεσε την άντισφύεριογόνο μάσκα του, πήγε νά τρυμάει τούς ανθρώπους μέσα στις καμπίνες τους. Έπρόκειτο για μιá απ' αυτές τις άντισφύεριογόνες μάσκες, που ή όψη τους θυ-

μίζει εύγχοις χοίρου και που παρόμοιες είχαν μοιάσει σ' όλους τούς πολίτες στο διάστημα του τελευταίου πολέμου. Ρώτησα τότε τόν Μάξ αν αυτό τό άσχημο άστέιο θά μπορούσε νά τό κάνει τό ένα ή τό άλλο πρόσωπο... Όταν ανέφερα τό όνομα του Γάλλου, κατάλαβα ότι δεν ταιρίαζε και νομίζω πώς είπα μάλιστα: «Όχι, ένας Γάλλος άξωματικός δεν θά φορούσε...». Άλλά, καθώς έκανα αυτή την παρατήρηση, θυμήθηκα ξαφνικά πώς είχα δη τόν Μπετουάν νά φορά ή μάσκα αυτού του τύπου... Τόν είχα δη από κάποια άπόσταση, αλλά ήμουν βέβαιος ότι δεν είχα κάνει λάθος... Θυμάστε την άσχημη του συναγεμμού, που έγινε τό Σάββατο τό πρωί; Θυμάστε τόν Μπετουάν, που φορούσε μιá μάσκα παρόμοια με τις δικές μας;

—Ναι, πολύ καλά, είπε άμέσως ο Μάξ.

—Λοιπόν, είπε ο σέρ Χένρυ, άναρωτήθηκα που ήταν ή ειδική άντισφύεριογόνη μάσκα του Μπετουάν, που χρησιμοποιούν στο στρατό. Σκέφτηκα έπειτα ότι αυτός ο άξωματικός, που βρι-

σκόταν με άποστολή στο έξωτερικό, μπορεί νά μην ταξίδευε με πλήρη έξάρτηση, όπως προβλέπει ο κανονισμός. Πάντως, αυτό μου έδωσε την ιδέα νά πάω νά ρίξω μιá ματιά στην καμπίνα του λοχαγού. Κι' όταν άνοιξα την ντουλάπα ένοιωσα μιá μεγάλη έκπληξη: Τ'ήρχε μέσα στη ντουλάπα, προσεχτικά κρεμασμένη, μιá στολή, που τά γαλιόνια της ήταν πολύ παρμένα...

—Γιατί; διαμαρτυρήθηκε ο Μάξ, χωρίς νά καταλαβαίνει. Ένας λοχαγός του γαλλικού στρατού έχει τρία γαλιόνια και τά ξαναβλέπω πολύ καλά και τά τρία πάνω στο μανίκι του...

—Ακριβώς! Μετά τόν πόλεμο, οι άξωματικοί του γαλλικού στρατού δεν φορούν πιά τά γαλιόνια τους στα μανίκια, αλλά στις έπαιμίδες της στολής τους!

—Αυτό είναι αλήθεια! φώναξε ο δημοσιογράφος. Καθώς ήμουν συνηθισμένος νά τά βλέπω άλλοτε στο μανίκι, τό πράγμα δεν μου έκανε έντύπωση, αλλά τώρα που τό σκέπτομαι, έχετε δίκιο. Λοιπόν...

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

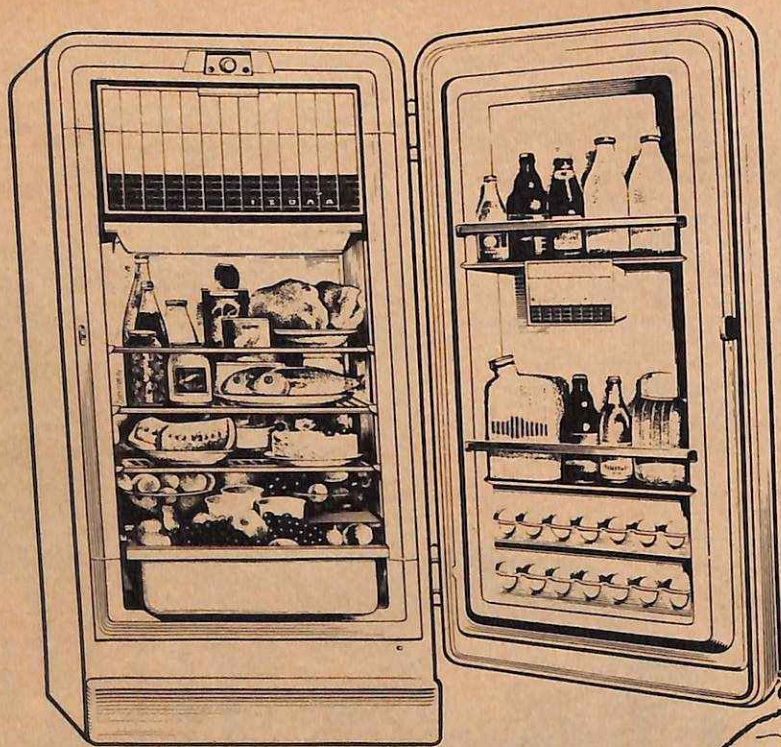
... ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΝ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ (Έλληνική παροιμία)

Οι καλύτερες σοκολάτες είναι ΕΒΓΑ

Στην εποχή μας, τό παιδιά ξέρουν νά διακρίνουν τά πράγματα. Δέν έχουν καθόλου άδικοι όταν ύποστηρίζουν, ότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ είναι οι καλύτερες, διότι οι σοκολάτες ΕΒΓΑ παρασκευάζονται από τούς καλύτερους τύπους κακάο εις τά τελειότερα μηχανήματα, που πρώτ' ή ΕΒΓΑ εισήγαγε στην Έλλάδα και ύπό την άυστηρή παρακολούθησιν ενός έπιτελείου έπιστημόνων. Η πρωτοποριακή στόν τόπο μας Βιομηχανία ΕΒΓΑ, με την μοναδική πολυετή πείραν της και τόν κολοσσιόν τεχνικών έξοπλισμόν της, προσφέρει στο Έλληνικόν κοινόν την πιο προσεγμένη, την πιο νόστιμη σοκολάτα... την ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΒΓΑ!

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΕΒΓΑ

Δέν είναι ή μόνη, αλλά... είναι ή καλύτερη!

11/135

Χειμώνας;

Τώρα σās είναι απαραίτητο
τὸ ψυγείο ΙΖΟΛΑ!

Βρέχει

Χιονίζει

Καλοσυνεύει...

Θερμοκρασία ακατάστατη
παγωνιά - λιακάδα - υγρασία

Τὰ τρόφιμα αλλοιώνονται

χωρίς νὰ τὸ καταλαβαίνετε!

Μὲ τὸ δαυμάσιο ψυγείο ΙΖΟΛΑ ἔχετε
τὸν πιὸ σταθερὸ χειμῶνα γιὰ τὰ τρόφιμα,
τὸν καλύτερο φρουρὸ τῆς ὑγείας σας!

ΤΙΜΑΙ ΨΥΓΕΙΩΝ

Ψυγείον 6 ποδῶν (Κ)	ΔΡΧ. 7.400
Ψυγείον 8 ποδῶν (Κ)	» 8.000
Ψυγείον 8 ποδῶν (ΚΧ)	» 8.300
Ψυγείον 8 ποδῶν (F)	» 8.400
Ψυγείον 8 ποδῶν (FX)	» 8.900

Η ΠΡΩΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΙΖΟΛΑ

Ο δολοφόνος ταξίδευε μαζύ

—Λοιπόν, αὐτὴ ἡ λεπτομέρεια, μαζύ μὲ τὴν ἀπουσία τῆς εἰδικῆς μάσκας τοῦ στρατοῦ, μοῦ ἔδωσε τὴν ἀπόλυτη πεποίθηση ὅτι ὁ Μπετουάν ἦταν ἕνας ἀπατεῶν, πὺν εἶχε νοικιάσει ἡ βρῆ ἀπὸ κάποιον μὴ ἀπαρχαϊωμένη στολὴ Γάλλου ἀξιωματικοῦ...

—Κύριε κυβερνήτη! Σὲρ Χένρυ! εἶπε σιγανά μὴ φωνή, πὺν ὁ Μᾶξ ἀναγνώρισε πὺς ἦταν τοῦ δευτέρου πλοίαρχου. Ἐτοίμαστέτε... Νομίζω πὺς ὁ ἀνθρώπος σας βρίσκεται καθ' ὁδόν...

Ὁ δημοσιογράφος κατάλαβε τότε πὺς ἡ φωνὴ ἐρχόταν ἀπ' αὐτὸ πὺν εἶχε νομίσει ραδιοφωνικά. Μὲ ἡρεμία, ὁ Χένρυ Μέρριβελ ἀνοίξε τὸ συρτάρι τοῦ κομοδίνου του καὶ πῆρε ἀπὸ μέσα τὸ περιστρόφο.

—Τὶ σημαίνει πάλι αὐτό; ρώτησε ὁ πλοίαρχος Μᾶθιους μὲ κάπως σαστισμένο ἔμφρο, ἐνῶ συγχρόνως σηκώνονταν ὀρθιος.

—Εἶναι ὁ δολοφόνος, εἶπε ὁ σὲρ Χένρυ μὲ ἀπολογητικὸ ἔμφρο, δείχνοντας τὶς καρτέλλες μὲ τὰ δακτυλικά ἀποτυπώματα. Πρέπει νὰ πάρῃ μὴ ἀπ' αὐτὲς τὶς καρτέλλες, διαφορετικὰ θὰ πᾶῃ στὴν κρεμάλα σὰ σίγουρα... Βρίσκεται σὲ ἀτελείωτη κατάσταση. Εἶχα σκεφθῇ πὺς θὰ μπορούσε νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ τὸ κάνει τὴν ὥρα πὺν ὅλοι θὰ ἦταν ἀπασχολημένοι πάνω στὴ γέφυρα ἢ σὺ δειπνοῦ καὶ πὺν ἐγὼ θάπρεπε νὰ βρίσκωμαι ἀκόμη σὲ ἐκωματώδη κατάσταση! Ἄν θέλετε νὰ δῆτε τὸ παιχνίδι, κρυφθῆτε κ' οἱ τρεῖς μέσα σὺν μπάτιο, σβῆστε τὸ φῶς κ' ἀφήστε μισάνοιχτη τὴν πόρτα. Καὶ νὰ μὴ ἐπὺμβετε παρὰ μόνον ἂν σᾶς ἀναγκάσουν τὰ γεγονότα...

Ὁ πλοίαρχος, ὁ ἀστυνομικὸς τοῦ πλοίου κ' ὁ Μᾶξ ὑπάκουσαν πειθήνια. Μέσα ἀπ' τὸ σκοτεινὸ μπάτιο, ἡ μισάνοιχτη πόρτα τοὺς ἐπέτρεπε νὰ βλέπουν ἕνα μέρος τῆς καμπίνας, ἐπὺν βρισκόταν ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ.

Τὴν ὥρα τὸ ἀτμόπλοιο κουνούσε τόσο λίγο, ὥστε θὰ μπορούσε νὰ νομίσῃ κανεὶς πὺς ἦταν ἀκίνητο. Ὁ Χένρυ Μέρριβελ, ἀφὺν ἔκρυψε τὸ περιστρόφο κάτω ἀπ' τὸ σεντόνι του, ἀκούμπησε σὰ μαξιλάρι του, διπλώσε τὰ χέρια του πάνω στὴν κοιλιά του καὶ, μὲ τὰ μάτια κλειστά, φαινόταν νὰ κοιμάται.

Πέρασαν ἔτσι τρία λεπτά κ' ἔπειτα κάποιος χτύπησε ἐλαφρὰ τὴν πόρτα τῆς καμπίνας. Ὁ Χένρυ Μέρριβελ δὲν κουνήθηκε ἀπ' τὴ θέση του. Ξαναχτύπησαν πάλι λιγάκι πὺν δυνατὰ αὐτὴ τὴ φορά. Ἀκούστηκε τότε τὸ ἐλαφρὸ τρίξιμο τῆς πόρτας πὺν ἀνοίγε καὶ ξανάκλεινε.

Ὁ Μᾶξ μπορούσε νὰ βλέπῃ τὰ ρουθούνια τοῦ σὲρ Χένρυ ν' ἀνοικνεῖν καὶ κλείνουν, σὰ νὰ βρισκόταν σὺς ἀγκάλες τοῦ πὺν θαθεῖο ἔμφρου. Αὐτὸ κράτησε τριάντα περίπου δευτερόλεπτα κ' ἔπειτα ὁ σὲρ Χένρυ ἀνοίξε τὰ μάτια, λέγοντας:

—Ἀρκετὰ!

Τὸ δεξὶ του χέρι εἶχε προβάλλει κάτω ἀπ' τὰ σκεπάσματα, κρατώντας τὸ περιστρόφο:

—Μὴν κάνῃς τὸ βλάκα!

Ἡ προειδοποίηση, ὅμως, τοῦ σὲρ Χένρυ ἤρθε πολὺ ἀργά. Μὴ καρέκλα πετάχτηκε πάνω σὺν κεφάλι τοῦ ἡλικιωμένου ἀνθρώπου, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τῆς καμπίνας, καὶ σχεδὸν συγχρόνως ἀκούστηκε ἕνας πυροβολισμός. Καθὼς ὁ πλοίαρχος, ὁ Γκαρίσουλντ κ' ὁ Μᾶξ ἔτρεχαν μέσα στὴν καμπίνα, ὁ σὲρ Χένρυ ξαναπροβόλησε.

Ἡ πόρτα πὺν ὠδηγοῦσε σὺν διάδρομο εἶχε κλείσει πίσω ἀπὸ κάποιον πὺν ἔφευγε τρέχοντας κ' ὅταν ὁ πλοίαρχος Μᾶθιους τὴν ξανάνοιξε, εἶδε πὺς ἡ παγίδα εἶχε κάνει καλὰ τὴ δουλειὰ της.

Μέσα σὺν διάδρομο πὺν πῆγαινε ἀπ' τὴ δεξιά πρὸς τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ πλοίου καὶ πὺν σὲ καθὲ ἔμφρου του εἶχε μὴ πόρτα πὺν ἐβγαίνει πρὸς τὴν πρώτη γέφυρα, ἕνας ἀνθρώπος δισταζε, διπλωμένο σὺν ἀριστερὸ τοῦ ὀμοῦ. Οἱ δύο πόρτες πὺν βρισκόνταν στὴν καθὲ ἀκρὴ τοῦ διαδρόμου ἀνοίξαν καὶ σὺν κατὸφλι τους στάθηκε ἀπὸ ἕνα ὀπισθιὸς ναῦτης, ἀκίνητος, ἀλλὰ ἔτοιμος νὰ δράσῃ.

Ὁ ἀνθρώπος βόγγησε, ἔκανε ἕνα ὄμμα κ' ἔπειτα στάθηκε πάλι ἀκίνητος, ἀφήνοντας ἕνα μουγκρητό.

Ὁ Μᾶξ ἄκουσε πίσω ἀπ' τὴν πλάτη του τὸν σὲρ Χένρυ νὰ σηκώνεται καὶ νὰ λήφ φορώντας τὶς παντούφλες του:

—Θὰ μπορούσα νὰ τὸν σκοτώσω, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ δὲν εἶχα τὸ κουράγιο!

Ὁ δημοσιογράφος κατάπληκτος ἐξακολουθοῦσε νὰ κοιτάζῃ τὸν ἀνθρώπο πὺν στεκόταν ἀκίνητος σὺν μέσῃ τοῦ κατὰλευκου διαδρόμου. Ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δάχτυλα πὺν κρατοῦσαν σφιχτὰ τὸν ὄμο του εἶχε ἀρχίσει νὰ τρέχῃ αἷμα — ἕνα αἷμα πὺν σκοῦρο ἀπ' τὸ κόκκινο χρῶμα πὺν ὑπῆρχε στὴν κορυφὴ τοῦ κασκέτου μὲ τὰ χροῦσὰ γαλόνια πὺν φοροῦσε ὁ πληγωμένος. Φοροῦσε ἐπίσης χαλὴ στολὴ καὶ καλογυαλισμένες μπότες.

—Ὁ Μπετουάν! φώναξε ὁ δημοσιογράφος. Κι' ὅμως ἐσεῖς μᾶς βεβαιώνετε ὅτι ἦταν νεκρός, σὲρ Χένρυ!

—Δὲν εἶναι ζωντανός, νεαρό μου, ἀποκριθῆκε ὁ σὲρ Χένρυ. Στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπῆρξε ποτέ... Ὁ φίλος σας Λάθροπ νόμιζε πὺς ἀπεινοῦταν λέγοντας ὅτι ὁ Μπετουάν ἦταν ἕνα φάντασμα, ἀλλ' αὐτὴ ἦταν ἡ καθαρὴ ἀλήθεια. Ὁ Μπετουάν δὲν ὑπῆρξε ποτέ... Μ' ἄλλα λόγια, κάποιος σὺν πλοῖο ἐναόρανε δύο διαφορετικὺς ἀνθρώπους, ὥς τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς πὺν ὁ Μπετουάν ἐπέθανε... Φέρετε τὸν ἐδῶ, ναῦτες!

Οἱ δύο ναῦτες προχώρησαν πρὸς τὸν ἀνθρώπο μὲ τὴ χαλὴ στολὴ, πὺν ξαναβόγγησε πάλι, τὸν ἔβλεπαν ἀπ' τὸ ἕνα τοῦ μπράτσο ὁ καθένας καὶ τὸν τράβηξαν πρὸς τὴν καμπίνα, πὺν σὺν κατὸφλι τῆς στεκόταν ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ.

Ὁ Χένρυ Μέρριβελ ἀπλώσε τὸ χέρι κ' ἔβγαλε τὸ πηλίκιο, κάτω ἀπ' τὸ ὁποῖο φάνηκαν μαλλιά ὄχι μαύρα, ἀλλὰ ξανθὰ. Ἐτοίχε τὰ μάγουλά του καὶ σὰ δάχτυλά του ἔμεινε ἕνα μέρος τοῦ ἡλικιωμένου χρώματος, ἀλλὰ ὁ σὲρ Χένρυ δυσκολεύτηκε περισσότερο ν' ἀποσπᾷ τὸ μαῦρο μουστάκι, ἐνῶ ὁ αἰχμάλωτος, πὺν τὸν κρατοῦσαν γερὰ οἱ δύο ναῦτες, βογγοῦσε ὀλο καὶ δυνατῶτερα.

Τότε, παρ' ὅλο πὺν δὲν φοροῦσε τὰ γυαλιά του, ὅλοι οἱ παρόντες μπόρεσαν ν' ἀναγνωρίσουν τὸν Τζέρομ Κένγουορθ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ

Μὴ σύντομη λειτουργία θὰ γίνῃ σὺς ἔντεκα τὸ πρωί, ἀνήγγειλε τὸ δελτίο τοῦ πλοίου. Ἡ ἀποβίβαση στὴν ξηρὰ θὰ γίνῃ κατὰ τὶς δύο τὸ μεσημέρι.

—Σὲρ Χένρυ, εἶπε ὁ Μᾶξ Μᾶθιους, πρέπει νὰ μᾶς τὰ ἐξηγήσετε ὅλα πρὶν ἀπ' τὴν ἀποβίβαση. Διαφορετικὰ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσωμε νὰ φύγετε!

Ἐκεῖνο τὸ κυριακάτικο πρωινὸ ὁ σὲρ Χένρυ Μέρριβελ ἦταν καθισμένος κοντὰ σὺν μεγάλο τῶμα τοῦ καπνιστηρίου κ' ἔπιε μὲ ἀπόλαυση ἕνα πᾶντς μὲ οἶστρο. Μαζύ του καθόντουσαν ὁ Μᾶξ Μᾶθιους, ἡ Βαλερί Τσάτφορντ, ὁ Χούπερ, ὁ Λάθροπ, ὁ δρ Ἄρτσερ, ὁ ἀστυνομικὸς τοῦ πλοίου κ' ὁ δευτέρος πλοίαρχος.

—Δὲν μπορῶ ἀκόμη νὰ τὸ πιστέψω ἐντελῶς, δήλωσε ὁ Γκαρίσουλντ, κουνώντας τὸ κεφάλι του. Ὁ νεαρός Κένγουορθ! Μὰ γιατί;

—Γιατί; εἶπε ἡ Βαλερί Τσάτφορντ ἀνασφαιρώνοντας τοὺς ὄμους. Μὰ ἐξ αἰτίας ἐκείνων τῶν γοσημάτων πὺν εἶχε γράψῃ στὴν κυρία Ζία Μπέυ, φυσικά! Τὸ εἶχα πῆ καὶ κανεὶς δὲν εἶχε θελήσει νὰ μὲ πιστέψῃ! Τὸ ἴδιο κ' ὅταν εἶπα πὺς εἶχα δει τὸν Μπετουάν νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὴν καμπίνα τῆς κυρίας Ζία Μπέυ, ἀφὺν εἶχε κάνει τὸ ἐγκλήμα του, μ' ἕνα πακέτο γράμματα σὺν χέρι... Ὅλοι νόμιζαν πὺς ἔλεγα ψέματα!

—Ὅσο γιὰ μένα, εἶπε ὁ Χούπερ, ὁραῖά μοῦ τὴν κατάφερε... Ἡμῶν ἔτοιμος νὰ ὀρκιστῶ ἐπὺν ὑπῆρχαν δύο πρόσωπα πάνω στὴ γέφυρα πὺν σκοτώθηκε ὁ Μπετουάν... ἐνῶ ὁ Κένγουορθ ἀγκάλιαζε ἀπλοῦστα ἕνα ἀνδρείελο, πὺν τὸ εἶχε ντύσει μὲ τὴ στολὴ καὶ τὸ πηλίκιο ἐνὸς Γάλλου στρατιωτικοῦ γιὰ νὰ τὸ πετάξῃ στὴ θάλασσα, ἀφὺν πρῶτα ἔριξε ἕναν πυροβολισμό!

—Ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος πὺν θάπρεπε νὰ θυμῶσω περισσότερο, ἐπενέβῃ ὁ Λάθροπ, γιατί, χωρὶς νὰ τὸ ὑπομείνωμαι, εἶχα σχεδὸν ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθεια: Ἐπαναλάμβανα ὅτι ὁ Μπετουάν ἦταν ἕνα φάντασμα, γιατί τὸν βλέπαμε σπαινωῖς, ἐκτὸς ἀπ' τὶς ὥρες τοῦ φαγητοῦ, καὶ πάντα μὲ τὸ φῶς τοῦ ἡλεκτρικοῦ... Κ' εἶδισκα παρὰ ἔξω — τὸ θυμάστε; — πὺν ἕνας Γάλλος ἀξιωματικὸς φοροῦσε συνεχῶς τὸ πηλίκιό του, ἀκόμη καὶ σὺν ἐσωτερικὸ ἐνὸς πλοίου...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Γλυκεῖα δαλπωρὴ
σὺν κρεβάτι
μὲ σεντόνια
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

ΙΡΑΝΑΔΑ Τὸ καλὸ, στερεὸ σεντόνι. Πάντοτε
χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Λεπτὸ καὶ φῖνο σεντόνι, μεγάλης
ἀντοχῆς.

Μὲ ὅ,τι βάζῃ ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα, ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοικοκυρεῖ!

“Ένας βασιλεύς (ό τής Ταϋλάνδης), ένας θεός (ό Καρίμ) και δυο πριγκίπισσες (ή Γαβριέλλα και ή Καλιάλι) στις χιονισμένες κοσμικές πίστες του έλβετικού Γκστάαντ.

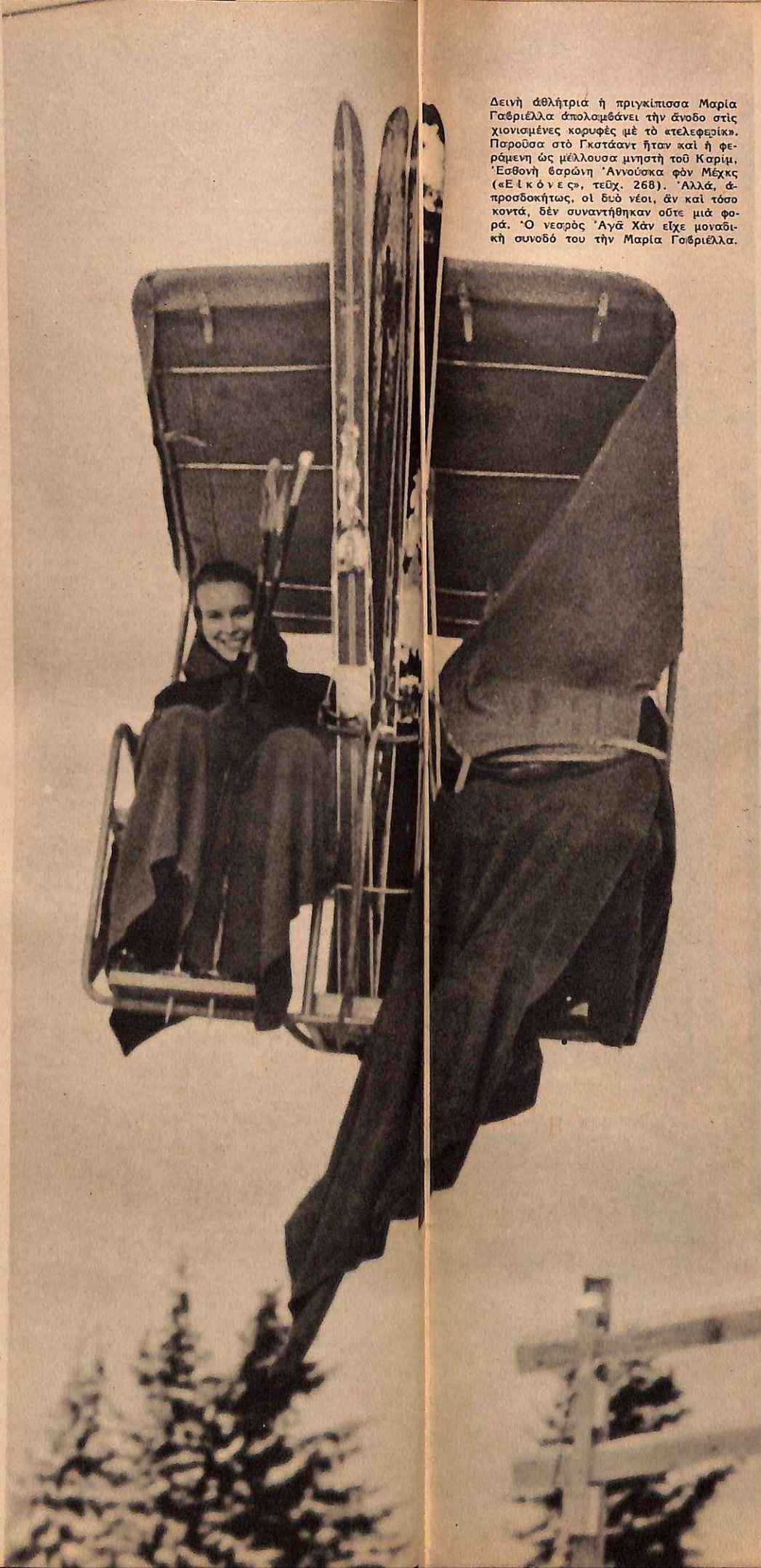

ΕΙΔΥΛΛΙΟ 'Η ΤΥΧΑΙΑ συνάντηση; 'Ο Καρίμ 'Αγά Χάν και ή πριγκίπισσα Μαρία Γαβριέλλα τής Σαβοΐας Έκαναν συχνά συντροφιά στα χιόνια του Γκστάαντ, όπου πέρασαν τις γιορτές.

(Φωτ. Dalmas 3, Associated News Papers 1)

ΑΤΥΧΙΑ! Μιά τούμπα στο χιόνι τερματίζει άλλη μία προσπάθεια τής όμορφης βασίλισσα Σιρικίτ. 'Η έ. ζωτική έστερμένη δέν απογοητεύεται και ξανά δοκιμάζει, διατηρώντας πάντοτε τó γλυκό και άφοπλιστικό της χαμόγελο. Τó βασιλικό ζεύγος κατέλυσε τó πολυτελές «Παλλάς 'Οτέλ» για νά άναπαυθή έπειτα από τήν πολύμηνη περιόδεια του ανά τήν όφηλιο. Πριν επανέλθουν στην πατρίδα τους θά απολαύσουν ένα μοναδικό ρεσιτάλ τζάτζ—την όποία λατρεύει ό Φουμιμπότ— από τόν βασιλέα τής τρομπέτας Λούις 'Αρμιστρονγκ. 'Η άμοιβή του «Σάτσμο» γι' αυτή τή θραδύα: 3,5 έκατ. φράγκα.

Δεινή άθλήτρια ή πριγκίπισσα Μαρία Γαβριέλλα άπολαμβάνει τήν άνοδο στις χιονισμένες κορυφές με τó «τελεφερίκ». Παρούσα στο Γκστάαντ ήταν και ή φερόμενη ως μέλλουσα μνηστή του Καρίμ, 'Εσθονή βαρώνη 'Ανιούσκα φόν Μέχκς («Ελκόνες», τεύχ. 268). 'Αλλά, άπροσδοκήτως, οι δυό νέοι, άν και τόσο κοντά, δέν συναντήθηκαν ούτε μία φορά. 'Ο νεαρός 'Αγά Χάν είχε μοναδική συνοδό του τήν Μαρία Γαβριέλλα.

ΑΝΤΙΘΕΤΑ από τή βασίλισσα, ό βασιλεύς Φουμιμπότ και ή άδελφή του, πριγκίπισσα Καλιάλι, άπεδείχθησαν ίκανότατοι σκιέρ. Μαζύ Έκαναν τις καθημερινές εξορμήσεις τους στο χιόνι.

ΣΤΟ ΓΚΣΤΑΑΝΤ: ΠΛΗΘΩΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΩΝ

Ένας βασιλιάς και μία βασίλισσα (τής Ταϋλάνδης), Ένας θεός (τών 'Ισραηλιτών), δυό πριγκίπισσες (τής 'Ιταλίας και του Σιάμ), καθώς και πολλές άλλες προσωπικότητες του πλούτου και τής όθόνης, Έδωσαν τó ραντεβού τών χειμερινών τους διακοπών στις κοσμικές χιονοδρομικές πίστες του Γκστάαντ. Γεμάτος σφρίγος και αίσιοδοξία, ό νεαρός θεός Καρίμ 'Αγά Χάν, άρχισε ήδη νά προπονηται για τήν χειμερινή 'Ολυμπιάδα του 1964. 'Ε-

ξωτική ή βασίλισσα Σιρικίτ έπισκιάζει με τήν χάρι της τήν παρουσία του μεγαλειότατου συζύγου της, βασιλέως τής Ταϋλάνδης Φουμιμπότ. Γοητευτική ή κόρη του τώως βασιλέως Ουμβέρτου τής 'Ιταλίας, πριγκίπισσα Μαρία Γαβριέλλα, δημιουργεί συνεχώς ελκασίες γύρω από τούς προσεχείς άρραβώνες της. Τέλος, σιωπηλή και άπρόσιτη ή άδελφή του βασιλέως Φουμιμπότ, πριγκίπισσα Καλιάλι.

ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΕΙ
Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΤΩΝ 150 ΧΡΟΝΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΗ
ΤΟΥ ΦΡΑΝΤΣ ΛΙΣΤ
ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Μαλκοζίνσκι,

ένας από τούς 4 μεγάλους στο πιάνο

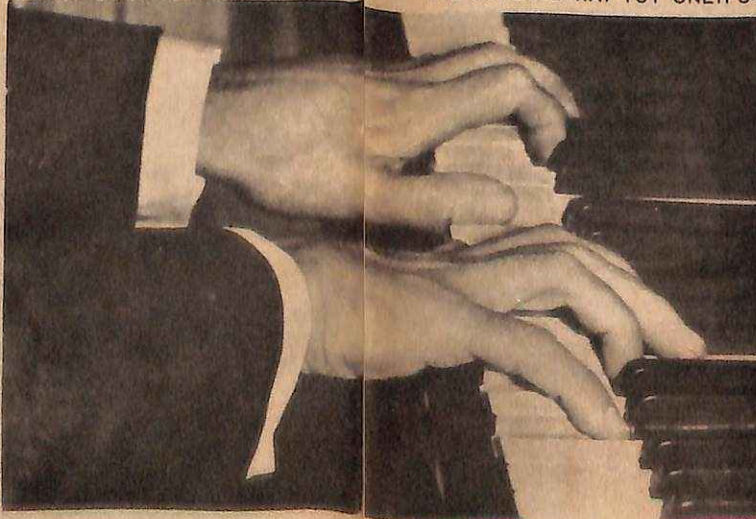
ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ του Πολωνού βιρτουόζου, που εξουσιάζουν τα άσπράμαυρα πλήκτρα του πιάνου, ξεχνιούνται τώρα για λίγο πάνω στο πλούσιο άσπρόμαυρο, απαλό τρίχωμα της αγαπημένης του γατούλας.

Ένας πιανίστας πρώτης κλάσεως, που συγκαταλέγεται μεταξύ των τριών - τεσσάρων «μαίτρ» του ρεπερτορίου για πιάνο, έρχεται σε λίγες μέρες στην Αθήνα. Η εμφάνιση του Πολωνού Βιτόλντ Λίστ, παίρνει ιδιαίτερο χαρακτήρα, αφού μ' αυτήν γίνεται η καλύτερη δυνατή έναρξη του έορτα (1811 - 1886). Ο Μαλκοζίνσκι, μαθητής του Παντερέφσκυ, συνεχίζει στον υψηλότερο βαθμό τη μεγάλη πολωνική μουσική παράδοση στο πιάνο. Η διεθνής κριτική παραδέχεται έξ' άλλου όμοφωνα ότι «από τον Μαλκοζίνσκι, ο Σοπέν και ο Λίστ παίζονται τόσο διαφορετικά σε σύγκριση με τα καθιερωμένα πρότυπα, ώστε τα πρώτα μουσικά σχήματα φαίνονται σαν αποκαλύψεις μιας μεγάλης μουσικής προσωπικότητας». Η αυστηρή κριτική και το πολυπληθές ακροατήριο, σ' όλα σχεδόν τα σημεία της γής, υπήρξαν οι ένθαρρυντικοί συνεργάτες στην παγκόσμια επιτυχία της εκπληκτικής σταδιοδρομίας του.

ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ

...ΣΕ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΛΚΟΖΙΝΣΚΥ...

ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ με την Μαρία Κάλλας. Δυο κορυφαίοι ερμηνευταί της εποχής μας - ο ένας με τις χορδές του πιάνου, η άλλη με τις φωνητικές.

Λατρεύει τον καθαρό αέρα και τη φύση, που την αντικρύζει πάντα σαν πηγή των έμπνεύσεών του. Κι όποτε του δοθή η ευκαιρία αφοσιώνεται με φανατισμό στο σκί - το αγαπημένο του σπόρ. Η οικογένεια τον ακολουθεί στις εξορμήσεις του.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ συγκέντρωση των Μολκοζίνσκυ γύρω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο τους. Ο «μαίτρ» είναι ένας εύτυχισμένος πατέρας.

ΜΑΛΚΟΖΙΝΣΚΥ

Όταν ο Μπερνάρ Γκαθού, ο μουσικός κριτικός του παρισινού «Φιγαρό», ρώτησε τον Μολκοζίνσκυ για το καλλιτεχνικό επιστέφω του σχετικά με τα προβλήματα έρμηνείας του πιανιστικού ρεπερτορίου, ο μεγάλος βιρτουόζος απάντησε μονολεκτικά: «Η άκριδεια της έρμηνείας είναι μύθος. Κανένας δεν είναι σε θέση να γνωρίζει τον τρόπο με τον οποίο έρμηνεύεται το έργο ενός συνθέτη». Και αυτό ισχύει, βέβαια, για έργα που γράφθηκαν όταν ο δίσκος ή το μαγνητόφωνο ήταν ένα μακρινό όνειρο πιστής ηχητικής αποτυπώσεως. Αποιδώς μάς θεοδιδώνει, τονίζει πειστικά ο Μολκοζίνσκυ, ότι ο δημιουργός είναι και ο καλύτερος έρμηνευτής του έργου του. Προσωπικά τον φαντάζομαι να προσφέρει το άριστο έργο του με την ακόλουθη αφέριση: Για έκταση διχως πρόθεση μιμήσεως. Στον καθρέφτη του έργου προσπαθήστε να δημιουργήσετε ένα δικό σας ζωντανό πορτραίτο».

Ο πιανίστας γεννήθηκε στη Βαρσοβία το 1914. Με τις θριαμβευτικές περιδείξεις του, ως τα 1949, απέσπασε την ομόθυμη έπαιδοκίμαση και τον θαυμασμό. Ο γκρινιάρης και δύσκολος «Όλιν Ντόουν», όταν άκουσε για πρώτη φορά τον Μολκοζίνσκυ στο Κάρνεγκι Χάλ της Νέας Υόρκης, άνακράζε μ' ένθουσιασμό: «Περφόρμος!». Και σε λίγες μέρες έγραψε: «Η περίφημη Σονάτα του Λιστ όηρξε μία απόλαυση. Στό πνεύμα του ύψιλου ύφους, με εγλυκτα και τετοιμένα τό στοιχεία του δράματος και της ρομπορίας, το άριστο έργο αυτό μάς έδωσε άκμή μία φορά τη σπάνια λάμψη του». «Όσο για τον Μολκοζίνσκυ με άπλότητα, δίχως να χάσει τό νόημα της δραματικής ίδιοσυγκρασίας».

Πριν από είκοσι πέντε χρόνια, κατά τό 1936, ο Μολκοζίνσκυ, μωστής τότε του Τουρτζίνσκυ στο κοινοβουλευτικό της Βαρσοβίας, γνώρισε τον Ίγνάτιο Παντερέφσκυ, διάσημο πιανίστα και πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η πρώτη επίσκεψή του, που για τον νεαρό Μολκοζίνσκυ είχε τον χαρακτήρα «πομπώδους πρωτοκόλλου», όηρξε αντίθετα μεγαλόπρεπα άπλη και ένθουσιώδης έκ μέρους του μεγάλου δασκάλου. «Υστερα από μερικούς μήνες, όπως μάς πληροφορεί ο Βιτόλντ, η εργασία μαζί του θά συμβόλη στην πλήρη μεταβολή των απόψεών μου για την τέχνη του πιάνου, όταν μέσου έκφράσεως των αισθημάτων». Και συνεχίζει ότι το παράδειγμα του Πολωνού δασκάλου «μιο άπέδειξε ότι μεταξύ των άρετών ενός καλλιτέχνη ή προσωπικότητας είναι τό σπουδαιότερο και τό σπάνιο». Ο γηραιός πρόεδρος, λέγει τό διάσημος πιανίστας, «συνελάμβανε τό φαινομενικά φυσικότερα έπεί, που για τον οποιοδήποτε άλλον θά έδιναν την ύψη τραγικών άπομιμήσεων». «Ός μωστής του Παντερέφσκυ —γράφει με τό σταθερό ύφος του ο Μολκοζίνσκυ— κατάβρωσα τό αντίληφθό εκείνο που σήμερα άποκαλείται πολωνική παράδοση ρομαντισμού στο πιάνο».

Τ. ΒΑΛ.

“ ΑΛΕΚΤΩΡ ”
144

Γίνετε όμορφη - Μείνετε όμορφη.

• Στην εποχή μας δεν είναι καθόλου άπαραίτητο να είσθε καλλονή. Τό σπουδαιότερο είναι ή έντύπωση που προκαλείτε. Γι' αυτό μη βασανίζεσθε από συμπλέγματα. Είναι εύκολο ν' άποκτήσετε ένα μοντέρνο κι' έλκυστικό πρόσωπο - να γίνετε όμορφη.

• Λοιπόν! Χρειάζεσθε ένα καλό Γαλάκτωμα, κρέμα, πούδρα, κραγιόν, χρειάζεσθε σαμπουνά και λουσιόν για τό μαλλιά, χρειάζεσθε ένα άρωμα, που να υπογραμμίζει την «προσωπικότητά» σας... Που θά τό βρήτε όλα αυτά; Μά που άλλου παρά στην άπέραντη συλλογή Καλλοντικών του Φαρμακείου Μπακάκου.

22 άποκλειστικές Λοσιόν - μοναδικές Κολώνιες - όλα τό Γαλλικά Άρώματα - ό,τι υπάρχει σε Καλλοντικά διεθνώς.

“Ο,ΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΙΑΝΟΥ - ΚΙ' Ο,ΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ”
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛΕΦ. 532.631 - 2 - 3 - 4 - 5

Έδω κι' Εκεί

■ ■ ΣΤΗΝ Κριμαία άνεκαλύφθη ό 11ος προϊστορικός οικισμός του κάμου. Ο άρχαιότερος από όλους είναι 100.000 έτών.

■ ■ ΕΝΑΣ κινηματογράφος του Μιλάνου, για να συναγωνισθή την τηλεόραση, μοιράζει στους πελάτες του σάντουιτς.

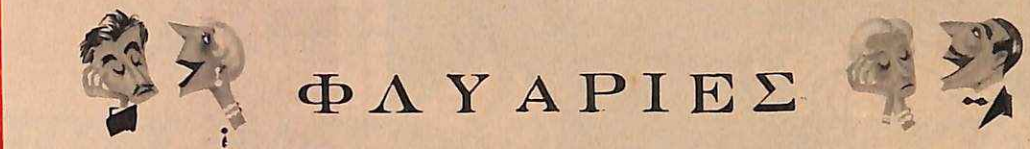
■ ■ ΤΡΕΙΣ ειδικοί άστροφυσικοί διαπιστώνουν ότι ό πλανήτης Ζεύς εκπέμπει πραγματικά σήματα που μπορούν να συλληφθούν στη Γη. Δεν ξέρουν, όμως, αν τό σήματα αυτά προέρχονται από ηλεκτρικές εκκενώσεις, ήφαιστειακές εκρήξεις ή χημικές αντιδράσεις

■ ■ ΣΕ ΕΙΔΙΚΑ εργαστήρια της Σοβιετικής Ένώσεως άρχισε ή χρησιμοποίηση του «βιοραντάρ», τό όποιο είναι μία συσκευή υπέρηχων που αντικαθιστά τις άκτίνες Χ στην άνακάλυψη καρδιακών παθήσεων και καρκίνου.

■ ■ ΤΑ 15% του πληθυσμού του Λονδίνου αποτελούνται από γέρονες.

■ ■ ΣΤΙΣ Ήν. Πολιτείες χρησιμοποιείται πειραματικά μία καινούργια ηλεκτρονική συσκευή που εικόσπλασιάζει την όπτική δύναμη του ανθρώπου κατά την νύχτα.

Στόν μητροπολιτικό ναό της πρωτεύουσής έγιναν οι γάμοι του λοχαγού κ. Δημ. Ζήφης, ύπασιπτο του άρχηγού του Στρατιωτικού Οίκου του Βασιλέως, και της δίδοις Φρόσας Δημωπούλου, όμογενούς από τό Σουδάν. Παρέστησαν ό πρίγκιψ Μιχαήλ, καθώς και όλοι οι Αώλικοί.

Υ Άπολογισμός... της Πρωτοχρονιάς. Κίνησις πολλή, κέφι λιγώτερο. Όλη ή Άθήνα ξενύχτησε, ξεπόρτισε, πήγε σε σπίτια, σε ξενοδοχεία, κέντρα, λέσχες, έπαίξε πολύ και χόρεψε λίγο. Όπως κάθε χρόνο, στην Άθηναϊκή Λέσχη έγινε τό πιό δυνατό και συγχρόνως ώραίο παιχνίδι. Αντιθέτως, στις περισσότερες άλλες λέσχες (ας μη τις όνομάσουμε), πολλοί παίκται και περισσότεροι θεαταί μετέβαλαν όλη την άτμόσφαιρα λιγάκι σε χωριάτικο πανηγύρι...

Υ Τίποτε τό... συνταρακτικό δεν συνέβη. Άς είναι ήσυχοι όσοι δεν μετέχουν της κοσμικής κινήσεως. Όύτε γλέντι τρελλό, ούτε έμφανισις νέας συνταρακτικής καλλονής, ούτε άπολαυστικά σκάνδαλα, ούτε έξαιρέτες τουαλέτες, ούτε καμιά διασκεδαστική έκκεντρικότης. Ηρεμία και περίπου ίδιοι άνθρωποι, λέγοντας ό ένας στον άλλο άτέλειωτα και έπανειλημμένα «χρόνια πολλά»...

Υ Δώρα... άντηλλάγησαν άφθονα και ή προσφορά από καλλιτεχνικά ήμερολόγια ήταν έφέτος πιό πλούσια από ποτέ. Τους άξίζει ίδιαίτερη μνεία. Πρώτον τό Τουριστικό, με άριστουργηματικές έγχρωμες φωτογραφίες συνδεμένες με ένα κύριο θέμα «Οι άκτές της Έλλάδος». Δεν φαντάζομαι να μη μελαγχολήση Βόρειος βλέποντας αυτά τό γαλάζια κρυστάλλινα νερά μιάς ειδυλλιακής Μυτιλήνης, που στολίζουν τον Ίανουάριο. Και ή συνέχεια είναι έξ ίσου έλκυστική... Πρωτότυπο είναι της Έμπορικής Τραπεζής, που παρουσιάζει σε μεγέθυνσι έλληνικά νομίσματα και φανεράνει για τους άμύητους ακόμα την έξαιρετη χάρη των προσώπων που τό στολίζουν. Χομερογάλο συμπαθέστατα ή Κόρη του τετραδράχμου Άθηνών, τό άναμνηστικόν της νίκης του Μαραθώνος, που κυκλοφορούσε επί 200 χρόνια, από τό 490 μέχρι τό 229 π.Χ. (χωρίς να ύποστή πληθωρισμό). Και συνεχίζεται μία έξαιρετη παρέλασις από θεούς και βασίλεις: Ο Φίλιππος, ό Άλέξανδρος, ή Άθηνά, ό Ποσειδών, ό Άπόλλων, ό Ζεύς... Μοντέρνους Έλληνες ζωγράφους προσφέρει τό ήμερολόγιο της «Άσπιώτης - Έλκας». Έξ πίνακες διαλεγμένους με ίδιαίτερο γούστο και φαντασία. Ένα τοπίο του Παρθένη, κυπαρίσσια και πεύκα λουσμένα στο γαλάζιο φώς, είναι από τό ώραιότερα και πιό άγνωστα έργα του μεγάλου Έλληνας ζωγράφου. Ένα γυμνό του Γαλάνη, ένα έσω-

τερικό του Παπαλουκά, μιά σύνθεσις του Μπουζιάνη, έξοχα δείγματα σύγχρονης έλληνικής τέχνης... Άποκαλύψει αποτελούν τό μωσαϊκό του 5ου αιώνος, που στολίζουν τό ήμερολόγιο της Ίονικής. Άνεκαλύφθησαν τό 1955 στο Άργος, από συνεργεία της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής, και τοποθετήθηκαν μόλις τώρα, τό φθινόπωρο του 1960, σε μία στοά δίπλα στο νέο μουσείο του Άργους. Έστόλιζαν τό δάπεδο ρωμαϊκής βίλλας του 5ου μ.Χ. αιώνος και έχουν ως θέμα τους μήνες του χρόνου. Ο Ίανουάριος παριστάνετο ως Ρωμαίος άξιωματικός που σκορπίζει χρυσά νομίσματα, ενώ ό Φεβρουάριος, πάντα βροχερός, παρουσιάζετο με μπόττες και κουκούλα... Ρομαντική διάθεσι προάγει ή προσφορά της Έθνικής Τραπεζής. Τρείς μεγάλες έγχρωμες φωτογραφίες παρουσιάζουν σε κομψοτάτη μορφή τρία σεμνά άγριοιούλουδα της Άττικής. Τά κοινά τους όνόματα: Σταθόχορτο, πικροράδιο και άγριοβιολέττα... Τό πρώτο έχει και δεύτερο έπίσημο όνομα «άγρια γλαδιόλη» και ή λαμπρή έγχρωμη φωτογραφία του κ. Π. Μπρούσαλη παρουσιάζει μία εικόνα όμορφιάς, που θά μπορούσε να είχε βγί από τό πινέλο του μεγαλύτερου ζωγράφου...

Υ Διασκεδάσε φαίνεται και ό έξω κόσμος. Ήχώ γλεντιού έστειλε τό Μόντε Κάρλο και τό Γκστάαντ, όπου ό βασιλεύς και ή βασίλισσα του Σιάμ, ή ώραία Σιρικίτ, συνεκέντρωσαν τη γενινή προσοχή. Νοίκισαν ένα πάτωμα τό «Παλλάς Ότέλ», προσκάλεσαν την πριγκίπισσα Άλεξάνδρα, έφεραν τον Λούις Άρμστρονγκ και την όρχήστρα του να παίξει στο χορό τους και, γενικά, σε μία άτμόσφαιρα ήή υπερπολυτελή, προσέθεσαν άκόμη άνατολίτικη σπατάλη και χλιδή...

Υ Πρώτα νέα μόδας του 1961... Λένε ότι τό «τακούνια βελόνης» θά εξαφανισθούν και θά αντικατασταθούν από μικρά έλαφρώς τετράγωνα, που θά στολίζουν κάπως καλύτερα τό γυναικείο πόδι. Τά μικρά παντοφλάκια (τά γυναικεία) όλο εξαλείφονται και φοριούνται από ζερζέ, από δελούδο, από λαμέ, σε όλες τις ώρες της ημέρας και της νύκτας, και άρχίζουν να πλησιάζουν τό γυναικείο σαλβάρι. Τά κτενίσματα έχουν πολλές φράντζες έπάνω σε μικρά τακτικά νοικοκυρεμένα κεφάλια...

444

• Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ρωτά τον μνηστή: —Νομίζετε ότι αυτό έδώ τό μεγάλο αποτελεί στοιχείο που άποδεικνύει ότι σας έκλεψε ό κατηγορούμενος; —Μάλιστα. —Έν τούτοις αυτό δεν αποτελεί άπόδειξη. Έχω κ' έγώ ένα όμοιο μαντήλι. —Δεν είναι άπίθανο. Είχα πολλά όμοια μαντήλια!

• ΠΟΛΥΑΣΧΟΛΟΣ και έκνευρισμένος ό προϊστάμενος ρωτά την γραμματέα του: —Μήπως είδατε τό μολύδι μου; —Είναι στο ατάί σας... —Νά ελσθε πιό συγκεκριμένη, δεσποινίς... Σε ποιό ατάί;

• ΣΥΝΑΝΤΩΝΤΑΙ δύο φίλοι. Άνήσυχος ό ένας λέει στον άλλον: —Είμαι άνω κάτω... Έλαβα ένα γράμμα από κάποιον που μου γράφει πως θά με σκοτώσει αν δεν παύσω να κυνηγάω την κόρη του... —Νά ελσας λογικός... Δεν υπάρχει λόγος για φασαρίες... Παράτα την. —Μά νομίζεις ότι είναι εύκολο. Τό γράμμα είναι άνώνυμο!

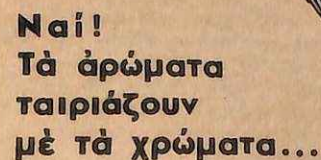
• Ο ΓΙΩΡΓΟΣ συναντά τον Γιάννη που κρατά δύο πακέτα. Τον ρωτά τι έχουν τό πακέτα και ό Γιάννης πύ απαντά ότι έχουν δύο γούρες που τί πηγαίνει, όδρα στην πεθερά του. Ο άλλος μένει έκπληκτος: —Δεν ήξερα ότι έχεις τόση άγάπη στην πεθερά σου... —Καθόλου! Άλλά την άκουσα που έλεγε χθές ότι θά έδινε την μισή ζωή της για μία γούρα.

• Η ΜΙΚΗ Η Μαρίτα καθώς άκούει τη γάτα να ροχαλίζει ταμπέλικα μπροστά στη σόμπα, τρέχει τρομαγμένη στη μαμά της και φωνάζει: —Τρέχα, μαμά! Η γάτα άρχισε να βράζει!

• ΕΙΜΑΙ πολύ στενωχωρημένος με τη γυναίκα μου. Όλο μου ζητά λεφτά... Διαρκώς λεφτά... κάθε στιγμή λεφτά... —Και τί τό κάνει; —Δεν ξέρω. Δεν της έχω δώσει ποτέ!

• ΕΝΑΣ μικρός μαθητής, αφού άγωνίζεται επί ώρες με ένα πρόβλημα, τρέχει στον μπαμπά του: —Δεν μπορώ να λύσω αυτό τό πρόβλημα... —Για πές μου τό κ' έμένα. —Νά... Έάν ό ένας κερδίσει 100 δραχμές την ημέρα και ό άλλος ξοδεύει 150... —Πηγαίνε στη μαμά σου, τό ξέρει καλά αυτό...

• ΕΝΑΣ όρρωστος με πόνο στον λαιμό πηγαίνει στον λαρυγγόλογο. Χτυπά τό κουδούνι και όγναινε ή υπηρέτρια: —Ο γιατρός είναι έδώ; ρωτά ό άρρωστος με σιγανή φωνή. —Όχι, άπάντα έξ ίσου σιγά ή ύπηρετρία. Η καρία είναι μόνη. Μπορείτε να μπείτε! —Ο γιατρός είναι έδώ; ρωτά ό άρρωστος με σιγανή φωνή. —Όχι, άπάντα έξ ίσου σιγά ή ύπηρετρία. Η καρία είναι μόνη. Μπορείτε να μπείτε! —Ο γιατρός είναι έδώ; ρωτά ό άρρωστος με σιγανή φωνή. —Όχι, άπάντα έξ ίσου σιγά ή ύπηρετρία. Η καρία είναι μόνη. Μπορείτε να μπείτε!

- Λεϊλά ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ μαύρα μαλλιά, σκούρα ἐπίδερμιδα, βαθύχρωμα μάτια.
- Λιατρίς ▶ ἡ διακριτικὴ, φίνα λοσιὸν τῆς ξανθῆς ὁμορφιάς.
- Μανόμα ▶ ἡ λοσιὸν γιὰ τὸ σταρένιο δέρμα καὶ τὰ καστανὰ μαλλιά...
- Μυρτώ ▶ ἡ κολώνια γιὰ ὅλους τοὺς τύπους τῆς γυναικείας ὁμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-BENΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

Ἐδὼ
κι'
Ἐκεῖ

■ ■ Ο ΜΟΝΤΕΣΚΙΕ έλεγε ότι εκείνοι που ήταν καλοί σύζυγοι γίνονται κακοί χήροι. Ξαναπαντρεύονται γρήγορα, γιατί αγαπούν περισσότερο τον γάμο, από όσο αγαπούσαν τις γυναίκες τους.

■ ■ ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ «τρανζίστορ» του κόσμου έχει κατασκευασθεί στη Γαλλία. Έχει μήκος 12 εκατοστών, πλάτος 7 και πάχος 3½. Έν τούτοις συλλαμβάνει κύματα δύο μιλίων.

■ ■ ΣΤΙΣ 'Ην. Πολιτείες δημιουργήθηκε η πρώτη «Τροχαία» του διαστήματος. Πρόκειται για ένα κέντρο έλεγχου, που βρίσκεται στην Καλιφόρνια και μπορεί να παρακολουθεί συγχρόνως την κίνηση τριάντα τεχνικών δορυφόρων.

■ ■ ■ **ΙΔΟΥ** και κάτι που δεν θα το έχετε ποτέ σκεφθεί και που έχει επισημονικά εξασκηθεί: "Ένας άνθρωπος βάρους 70 κιλών αναπτύσσει 7.000 ατομικές διασπάσεις κατά δευτερόλεπτο και έχει ακτινοenergeia ενός δεκάκις εκατομμυριοστού του Κιουρί" («Κιουρί» είναι η μονάς ακτινοenergeias).

■ ■ ΣΤΗΝ 'Αγγλία κυκλοφορεί τώρα νέο έμβολιο έναντιον της γρίπης και του κατάρρου. 'Απεδείχθη αποτελεσματικό στις 70% των περιπτώσεων.

■ ■ ΣΤΟ Άμβούργο ένας αυτοκινητόδρομος στρώνεται με πλαστική ύλη. Θα στοιχίσει 40% φθηνότερα από όσο θα έστοιχιζε εάν στρωνόταν με ασφαλτό.

■ ■ ΣΤΗ Γαλλία, μία επί εκατό οικογενειών έχει δύο αυτοκίνητα.

■ ■ ΕΠΙΒΛΕΨΗ από μακριά: "Ένα νέο σύστημα έσωτερικού τηλεφώνου, που συνδέεται με τον ήχο και συνδέει την κρεβατοκάμαρα των παιδιών με την κρεβατοκάμαρα της μητέρας, επιτρέπει στην τελευταία να άκουση αν τα παιδιά κλάνε την νύχτα.

ΑΠΟ 20 - 60 ΕΤΩΝ

Ἡ ἀσθητικὸς κυρία Εὐτυχία Γα-
λά, Ὁμήρου 34, τηλέφ. 614.684, διπλω-
ματούχος τῆς Διεθνούς Σχολῆς JEAN
NE GATINEAU Παρισίων, ἐφαρμόζει
διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι τὸ νεο-
σύστημα ἀνοδιώσεως τῶν γεγρῶν κυ-
τάρων διὰ τοῦ συμπλέγματος AMNIO-
TIQUE COMPLEXE.

ΣΤΕΦΑΝΑ
ΓΑΜΩΝ

Bambino

ΕΡΜΟΥ 21-ΑΘΗΝΑΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΏΡΕΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΟΡΙΣ ΚΝΙΑΖΕΦ

**ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΠΟΥ ΠΛΑΘΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΧΟΡΕΥΤΑΣ**

Κατάλευκα, ἀνήσουχα, μὲ δάκτυλα μακρὰ καὶ φλέβες λεπτές...

...τὰ χέρια τοῦ Μπόρις Κριάζεφ — τὰ χέρια πὺν ἔπλασαν...

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

Υπάρχουν χέρια που μιλούν. Όταν μιλούσε ο Μπόρις Κνιάζεφ, ένα άπογευμα της περασμένης εβδομάδας, στο φουαγιέ της «Λυρικής Σκηνής», το βλέμμα μου στάθηκε στα χέρια του. Ήνοιωθες ότι τα δασάνιζε μία εσωτερική ανησυχία. Ήταν καταλάικα και αείκινητα. Οί λεπτές φλέβες που διέσχιζαν τη ράχη τους έσφουζαν από πάθος.

«Κάποτε ήθελα να χορεύω», μου εξομολογήθηκε λίγο μετά το τέλος της συνεντεύξεως, όταν μείναμε μόνοι. «Τώρα μου άρσει να πλῶω χορευτάς. Είναι ή ίδια ιστορία». Ίσως αυτό που κάνω τώρα να είναι κουραστικώτερο άπο αυτό που έκανα άλλοτε».

Ο Κινιάδης ήλθε στην Έλλάδα για να φτιάξει το μπαλλέτο της «Λυρικής Σκηνής». Αυτό ήταν μία τολμηρή ιδέα, αλλά ο γενικός διευθυντής της «Λυρικής», κ. Κωστής Μπισσιτάς, που χειρίζοντο το θέμα, ήξερε πως, για να γεννηθεί ξανά ο χορός στην Ελλάδα, χρειαζόταν ένας μάγος. Ο Κινιάδης ήταν ο άνθρωπος που είχε πλάσει τους καλύτερους χορευτές του κόσμου. Από τα χέρια του γεννήθηκαν ο Ρολάν Περί, η Λουντμίλλα Τσερίνα, η Λεάλι Καρόν, η Μαρκοτί Φονταίν, η Ζίζι Ζανμαρίρ.

Το πείραμα άρχισε τον περασμένο Οκτώβριο. Οι πρώτες ημέρες ήταν πολύ δύσκολες. Ο Κινιάζεφ ήταν ανήσυχος. «Για πρώτη φορά στη ζωή μου είχα τράκ», λέει τώρα που η άγνια των ημερών εκείνων μοιάζει με ένα σύννεφο που χάζηκε. «Έπρεπε μέσα σε δύομιση μήνες να κάνω ένα θαύμα και το μοναδικό όπλο που είχα στη χέρι μου ήταν η ενστατική δουλειά».

Κάθε μέρα ήλπιζα ότι και μια μάχη... Οδράσας κυλούσε στα κορμιά των χορευτών της «Λυρικής», που είχαν αύξηση από 14 σε 32. «Όσοι έτχτε να παρακολουθήσουν μερικά από τα μαθήματα αυτά, ένοιωθαν την άπνοια τους να σταματά. Ένας υπάλληλος της «Λυρικής» είπε: «Αυτός ο άνθρωπος είναι ο διδόμελος ή ένας άγιος». Δεν κοίταξε ποτέ το ρολόγι του και ύστερα από κάθε μάθημα οι μαθητές του ήταν έτοιμοι να λιποθυμήσουν. Λίγες ημέρες πριν από την πρώτη εμφάνισή των υπαλλήλων του (Μεμπτί, 5 Ιανουαρίου 1961) ο Κνιάζης μίλησε για πρώτη φορά: «Νομίζω πώς κάναμε ένα θαύμα», είπε απλά.

Η παράσταση που δόθηκε, λίγες ημέρες ύστερα, με τὰ «Ὁράματα τοῦ ποιη-
τοῦ» καὶ τὸ «Τρίτη, δεκατρεῖς τοῦ κ. Πικκολί», ἐπιδειξάωσε θριαμβευτικὰ τὴ
δράση του. Ὁ μάγος τοῦ χοροῦ εἶχε κάνει ἕνα ἀκόμη θαῦμα.

«Σε ένα χρόνο, το μεγαλύτερο της "Λυρικης Σκηνής" θα έχει γίνει ένα από τα καλύτερα του κόσμου», λέει ο Μπόρις Κνιάζεφ.

Είναι άπιστο που το σφρίγος που κρύβει ο άνθρωπος αυτός μέσα του. Είναι εξήχτα χρόνων, αλλά είναι πολύ νέος. Ή φλόγα που καίει εντόχου του τον σπράχνει σε μία διαρκή μάχη. Το άτριχο κεφάλι του θυμίζει τον Γιούλ Μπρυννερ, αλλά αυτό το αγωνιστικό πάθος που έχει αποτυπωθεί στο πρόσωπό του γάν, σώνει και καλύτερα στον δικό μας Μητρόπουλο:

τον φερνίον κοινά. «Όταν χορεύω δεν εκφράζω μόνο το σήμερα, αλλά και το χθές και το αύριο. «Ο χορός μου είναι το ίδιο το πεπρωμένο μου». «Άρχισε να χορεύει όταν ήταν 16 χρόνων, στην «Όπερα της Μόσχας. Ή έπανάσταση τον έδιωξε μακριά από την πατρίδα του και τίποτα δεν μπόρεσε να τον ελάνθανει πίσω».

Το 1920 κρίθηκε στη Βουλή, όπου διάδωκε μεταλλότο στην "Όπερα της Αθήνας", και το 1922 κρίθηκε στο Παρίσι. Χορεύει στο θέατρο των "Μουσών Παριζιέζ" και στο «Καζινό των Παριζ». Η τεχνική του αφηγή βαθεία εντύπωση. Πολλοί κριτικοί τον συγκρίνουν με τον Νίζνικοφ. Το 1926 εμφανίζεται στο Βερολίνο και το 1932 κερδίζει το παγκόσμιο βραβείο χορογραφίας. Τον επόμενο χρόνο είναι ο πρώτος χορευτής των μεταλλότων Β. Νίζνικοφ, αλλά ο ίδιος δεν μένει πολύ ευχαριστημένος. Κινητά με άπνευσμένο πάθος το άπιαστο βασίλειο της τελεότητος.

Τὰ χρόνια κυλούν. 1933, 1934, 1935. Ο Κνιάζεφ ταξιδεύει, γυρίζει όλο τον κόσμο, δεν μπορεί να μείνει ποτέ σε ένα μέρος παραπάνω από λίγους μήνες. Ύστερα από μία τουρνέ στη Νότιο Αφρική ξαναγυρίζει στο Παρίσι και μετά στο Λονδίνο. Τί κρύβεται πίσω από αυτό το σκληρό και απάνθρωπο κυνήγι της ευτυχίας;

«Ήμουν δυστυχισμένος, αλλά ό χορός με βοηθούσε να τό ξεχάω. Χορεύοντας γινόμια δισταγότερος».

Και ξαφνικά, το 1938, τη στιγμή ακριβώς που ο Κνιάζεφ βρίσκεται στην όψη του, αποφορτίζει να έγκυκαλειψη το χορό. 'Ο ίδιος ο Κνιάζεφ δίνει στους δημοσιογράφους που τον ρωτούν μια απλή και λακωνική εξήγηση: «Δεν μεσολάβησε τίποτε. Νομίζω ότι έδωσα ό,τι είχα να δώσω σαν χορευτής. Τώρα θέλω να διδάσκω».

Ένα νέο κεράσιο αρχίζει στη ζωή του Κινάεφ. Η φάραιση της μά-
ρας, που καθιέρωσε στη διδασκαλία του, δημιουργεί πολλές συζητήσεις και
οι οπαδοί της πατροπαράδοτης τεχνικής τον πολεμούν σφοδρά, αλλά τα ζων-
τανά αποτελέσματα που βγαίνουν από τα χέρια του δίνουν την καλύτερη α-
πάντηση στους αντιπάλους του: Άλγκαρφφ, Ύγέτ Σωβίρ, Ρολάν Πετί, Τσε-
ρίνα, Καρόν.

Ο Κινιάζος εξακολουθεί να πλάθει χορευτές. Αυτή είναι η μοίρα του. Είναι τολμηρός από ανάγκη και όχι γιατί το επιβάλλει ο συρμός. Αν δεν ανέχεται κάτι, αυτό είναι ή έλλειψη σοβαρότητας στην τέχνη.

Τίποτε δεν τον κάνει να ξεφυγί από το δρόμο του. Τώρα, στα 60 του χρόνια, έρρει περισσότερο από κάθε άλλη φορά τι βάλει από την τσέπη. Ή μέσα πλ. δικ. δικ. του κορμού, που δεν τον ταράζει καμμία παρανόμια.

στέ ειναι δικο του κομμο, που ειναι
«Απολλος φορεσ ακριφτικα τι ειναι αυτο που πρεπει να εχη ενας καλος χο-
ρευτης, μου ειπε καθος χοριζαντας. Νομιζω πως τα τεχνικα και σωματικα προ-
σόντα δεν εχουν τοσο μεγαλο σημασια. Αυτα που χρειάζεται κυριως ειναι η
ειναισθησια. Αν δεν μπορεις να αισθανεσαι ειναι δυνατό να γινεις κα-
λος χορευτης. Ο χορος ειναι η πρώτη γλωσσα που εραβε να μιλα δ ανθρω-
πος. Νομιζω οτι πριν να μάθω να γελα ή να κλαιη, θα πρεπει να εραβε να χο-
ρευω»

Είναι τα ίδια περίπου λόγια που βάσει ο Νίκος Καζαντζάκης στα χείλη του Ζορμπά: «Μία φορά που πέθανε το παιδί μου σηκώθηκε και χόρεψε. Οι άλλοι ήταν, τρελλάθηκε ο Ζορμπάς, άλλα εγώ ξέρω ότι αν δεν χόρευα εκείνη την ώρα θα τρελαινόμουν».

ΦΡ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἡ διεθνὴς κοσμικότης μοιράστηκε
τὸ βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς

ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ Ἡ ΣΑΙΝ ΜΟΡΙΤΣ

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ Ραϊνιέ καὶ ἡ
πριγκίπισσα Γκρέης ἐτί-
μησαν τὴν χορευτικὴ δεξί-
ωση τοῦ Νέου Ἑτους, ποὺ
ὠργάνωσαν στὸ «Σπόρ-
τινγκ Κλάμπ» τοῦ Μόντε
Κάρλο ὁ δούξ καὶ ἡ δού-
κισσα τοῦ Μπέντφορντ.

Στὴν ἴδια δεξίωση ὑπεδέ-
χθησαν τὸν καινούργιο χρό-
νο καὶ δύο διαπρεπεῖς Ἑλ-
ληνες. Ὁ κ. Ἀριστ. Ὠνά-
σης καὶ ἡ Μαρία Κάλλας.

(Φωτ. Dalmas)

ΣΤΟ ΣΑΙΝ - ΜΟΡΙΤΣ ΕΔΩΣΕ ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΝΙΑΡΧΟΥ

Μεταξύ Έλβετίας και Κυανής Άκτῆς ἴση κατανομή ὀνομάτων

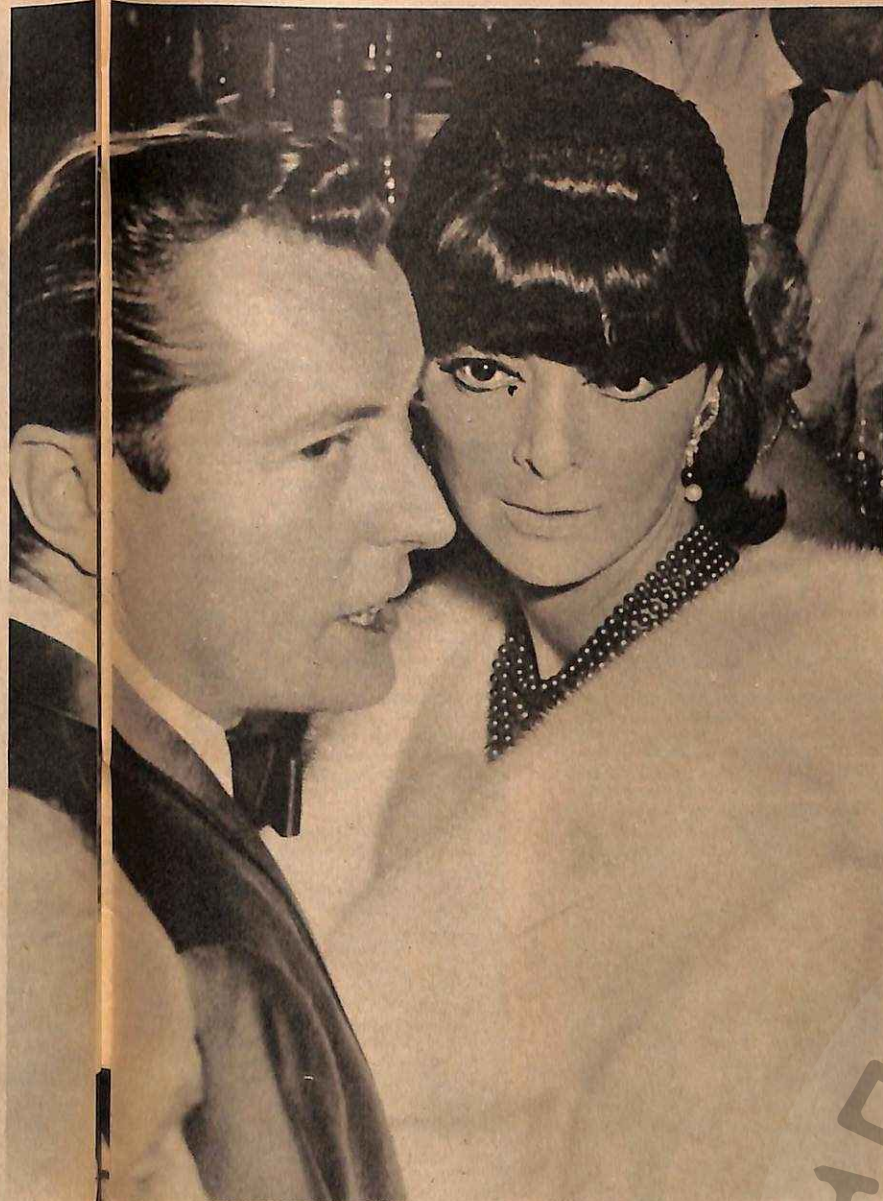

ΕΚΛΕΚΤΗ ἡ συντροφιά στὸ πάρτυ τοῦ ζεύγους Νιάρχου. Στὸ κέντρο τῆς πίστες μισοδιακρίνεται ὁ διεθνὴς γόης Πορφύριο Ρουμπιρόζα κ' ἡ τέταρτη ἀπὸ τετραετίας καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα ὀριστικὴ σύζυγός του Ὠντὶλ Ροντέν (ἡ ὁποία διατηρεῖ ὡς ἡθοποιὸς τὴν ἀνεξαρτησία τοῦ ὀνόματός της). Λίγο πρὶς πίσω διακρίνεται ὁ βαρὼν Ρέτσαν.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ τῆς ὁθόνης παρέστησαν στὸ πάρτυ ποὺ ἔδωσε τὸ δουκικὸ ζεῦγος στὸ Μόντε Κάρλο. Ἀνάμεσά τους καὶ ὁ Γερμανὸς γόης Κούρτ Γιούργκενς. Τὸν συνόδευε ἡ τελευταία σύζυγός του μὲ τὴν ὁποία φημολογεῖται ὅτι εἶναι σφοδρὰ ἐρωτευμένοι.

ΑΛΛΑ καὶ προσωπικότητες τῆς τέχνης διασκέδασαν στὸ «Σπόρτινγκ Κλάμπ», προσκεκλημένοι ἀπὸ τοὺς Μπέντφορντ. Ξεχώρισαν ὁ διάσημος ζωγράφος Μπερνάρ Μπουφὲ καὶ ἡ τέως μανικέν καὶ νῦν μυθιστοριογράφος σύζυγός του Ἀνναμπέλλα.

ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ αἴθουσες τοῦ «Σπόρτινγκ Κλάμπ» προηγήθηκε τὸ πρωτοχρονιάτικο γεῦμα. Ὁ χορὸς κράτησε μέχρι τὸ πρωῒ.

ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΛΠΕΙΣ ὁμοῦς τὸ κέφι δὲν ἦταν λιγώτερο. Ξημερώματα πιά ἡ Κα Τίνα Λιδανού -κουινιάδα τοῦ κ. Νιάρχου- ἔφυγε ἀπὸ τὸ «Τσέζα Βέγκλια», γιὰ νὰ συνεχίσει τὸ γλέντι στὸ «Παλλὰς Ὀτέλ».

Τὴν γνωστότερα ὀνόματα καὶ οἱ ὠραιότερες γυναῖκες ἔλειψαν ἀπὸ τὸ καζίνο τοῦ Μόντε Κάρλο τὴν βραδυὰ τοῦ Νέου Ἑτους. Αἰτία: Ἐνα γνωστὸ κοσμικὸ ζευγάρι, ὁ δούξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Μπέντφορντ, ποὺ εἶχαν τὴν ἐμπνευση νὰ ὁργανώσουν στὴν πρωτεύουσα τῶν τυχερῶν παιχνιδίων ἓνα μεγάλο πάρτυ στὸ «Σπόρτινγκ Κλάμπ» καὶ νὰ ὑποδεχτοῦν μὲ τοὺς φίλους τους τὸ Νέον Ἑτος χορεύοντας καὶ γλεντώντας.

Ἀπὸ τὶς πρὶς γοητευτικὲς ἐμφανίσεις, τὰ πρωτεῖα κέρδισε ἡ πριγκίπισσα Γκρέης Κέλλυ τοῦ Μονακοῦ, συνοδευόμενη ἀπὸ τὸν πρίγκιπα Ραϊνιέ. Καὶ ἀπὸ τὶς πλέον ἐντυπωσιακὲς ἐμφανίσεις ὑπῆρξε ἡ Μαρία Κάλλας, τυλιγμένη σ' ἓνα ὀλόμαυρο φουρῶ, μὲ συνοδὸ τὸν κύριο Ὀνάση.

Ἀντίθετα, ἡ πρῶν κυρία Ὀνάση, ἡ Τίνα Λιδανού πέρασε τὸ πρωτοχρονιάτικο ρεβεγιὸν τῆς διασκεδάζοντας στὸ νυχτερινὸ κέντρο «Τσέζα Βέγκλια», τοῦ Σαίν Μόριτς, ὅπου τὸ ζεῦγος Νιάρχου ὁργάνωσε, ὅπως καὶ ἄλλοτε, ἓνα κεφάλαιο πάρτυ. Μέσα στὶς κομψότερες ἐμφανίσεις τῆς βραδιάς ξεχώρισαν οἱ δυὸ ἀδελφές Τίνα Λιδανού καὶ Εὐγενία Νιάρχου, ἐνῶ τὴν πρὶς χαριτωμένη ἐμφάνιση ἐσημείωσε ἡ τέταρτη σύζυγός τοῦ Πορφύριο Ρουμπιρόζα, ἡ Γαλλίδα Ὠντὶλ Ροντέν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΡΟΥΤΑΝ

(Δυνατοίτης)

Larguálos.

ήλ' από την 'Αμερική μας έρχεται ένα γουεπτικό ρό φακελάκι που με διόησις μόνο δραχμές προσφέρει σ' κάθε άνθρωπο, οποιαδήποτε ώρα της ημέρας, τη χαρά της καθαρσιότητος... Θέλετε να ντεμικινιρσίθητε; Νά πλύνετε τ' χέρια σας; Νά καθαρίσετε τὰ πόδια σας από τὴν λάσπη; Τὸ «Biddet», πού τὴν ἀποκλειστικὴ ἀντιπροσώπευσι πού ἔχει ὁ Κ. Πουλιάσης, στὴν ὁδὸ Πολυαλείτου 11, μπορεί νὰ σὰς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε δυσάρεστο λερώμα καὶ μυρωδιά. Πρόκειται γιὰ ἐνα καταπληκτικὸ λεπτὸ πανί βρεμένο καὶ πακεταρισμένο σ' ἐνα ρόκ φακελάκι, πού εἶναι ἑτοιμὸ καὶ καθαρίζει μέσα σ' ἄλλα δευτερόλεπτα κάθε λερώμα... Παράλληλα, ὅμως, εἶναι ἀπομνημικὸ καὶ τελείως ἀπλάδες... Γ' αὐτὸ μπορείτε νὰ πλύνετε ὅραθα τὸ πρόσωπό σας καὶ ὅλα τὰ μέρη τοῦ σώματός χωρίς νὰ υποψιάσεσθε ὅτι θὰ προκαλέσῃ ἐρεθισμοῦς... Τὸ λεπτὸ ἄρωμα πού θὰ ἀόσῃ στὸ δέρμα σας θὰ σὰς ἐκκουράσῃ καὶ θὰ δώσῃ στὴν ἐπιδερμίδα μιὰ πρωτογνωσθὲν ἐνεξία... Με δόσησιν, λοιπὸν, δραχμὲς θὰ μπορῇτε νὰ πλύνῃτε στὸ γυμνασιὸν, στὴν ἐκδρομὴν, στὸ ταξίδι... Δὲν ἔχετε παρά νὰ προμηθευθῇτε ἀπὸ τὰ καλὰ φαρμακεία καὶ μυροπωλεῖο μερικὰ φακελάκια «Biddet»... Ἔτσι θὰ μπορῇτε χωρὶς ἄλλα νερά καὶ σαποῦνα μέσα σ' ἐλὶγα λεπτὰ νὰ καθαρίσῃτε καὶ ν' ἀνακουφισθῇτε τὸ πρόσωπό σας καὶ τὸ δέρμα σας... Δοκιμάστε το καὶ θὰ γινετὲ Κ' εὐεῖς πιστὴ τοῦ θαλασπότη ὡπὸς τὰ ἑκατομμύρια τῶν γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου...

ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ η «Εθνική Λυρική Σκηνή» παρουσίασε την πρώτη δραβιά μπαλλέτου, που οργανώθηκε με τη δημιουργική φροντίδα του διασημού χορογράφου Μπόρις Κνιάζεφ. Άνωτέρω, στελέχη ενός εκ των δύο μπαλλέτων της «Λυρικής», που ένεφάνισαν ο διακεκριμένος καλλιτέχνης.

Οι θεατρικές σελίδες των «Εικόνων» έχουν πολλές όφειλες στο αναγνωστικό τους κοινό. Οι πολλές «πρεμιέρες» αυτής της σελίδας και γενικά τα θέματα της αμέσου επικαιρότητας, εδώ και αρκετόν καιρό έμπόδισαν τον γράφοντα να απαντήσει σε πολλές επιστολές που του έσταλθαν. Σήμερα θα προσπαθήσω να απαντήσω σε μικρό μέρος από τις επιστολές που ήρθαν από τη Θεσσαλονίκη και αναφέρονται στην ίδρυση του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Θα ξεχωρίσω εκείνη που υπογράφει ο κ. Αγγελος Αρτέμης. Διατυπώνει το παράπονο ότι εις το θέμα της διοικήσεως του νέου αυτού καλλιτεχνικού οργανισμού παραμερίζονται τα τοπικά στοιχεία και πρόκειται να σταλούν καλλιτεχνικοί ηγέτες από το κέντρο. Νομίζω ότι η επίκριση δεν εύστοχα. Φυσικά και απόψε να είναι προκειμένου για την αρχική οργάνωση ενός θεάτρου αξιόστων να έχουν το προβάδισμα εκείνοι που έχουν και την πείρα. Και ο Σωκράτης Καραντινός, που φέρεται ως βέβαιος διευθυντής του καινούργιου κρατικού θεατρικού οργανισμού, έχει και την κατάρτιση και τις γνώσεις και την πείρα γι' αυτή τη δουλειά. Επίσης ο Γιώργος Θεοτοκάς, που έχει διατελέσει γενικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου και έχει επίγνωση των αναγκών μιας επίσημης σκηνής, είναι ασφαλώς ότι χρειάζεται για να αναλάβει τα καθήκοντα του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου. Θα πηγαίνει και θα έρχεται τρεις φορές το μήνα από την Αθήνα στη Θεσσαλονίκη και δεν χωρεί αμφιβολία, ότι θα είναι χρησιμωτάτη η συνεργασία του. Γιατί άραγε θα ήταν καλύτερα να τοποθετηθούν στις θέσεις αυτές Βερεσιολαδίτες που όμως να μην ξέρουν τη δουλειά που θα τους ανέθεταν; Κανείς στην Αθήνα δεν είπε ποτέ ότι δεν θα έπρεπε να εργασθεί στο κέντρο ο Μουζενίδης, που βασικά είναι καλλιτεχνικό δημιουργήμα της Θεσσαλονίκης και που σήμερα ανήκει στην πρώτη σειρά των Ελλήνων σκηνοθετών. Βέβαια, θα συμφωνήσω με τον επιστολογράφο — καθώς και με την Έλλη Δημητρίου, τον Γ. Μαρινόπουλο, τον Δ. Γεωργίου, την Κλειώ Αργυράκη και άλλους — στην άποψη ότι το συμβούλιο του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος θα πρέπει να αποτελεσθεί από επίλεκτα στοιχεία του πνευματικού και καλλιτεχνικού κόσμου της περιοχής. Η «Τέχνη» και η «Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών» διαθέτουν διακεκριμένους ανθρώπους του πνεύματος, που από αυτούς αποκλειστικούς

επιβάλλεται να εκλεγούν εκείνοι που θα συνθέσουν το επίτελο του νέου κρατικού οργανισμού. Ένας οργανισμός που ήταν αληθινά απαραίτητο να δημιουργηθεί. Για τα στελέχη που θα τον απαρτίσουν είναι πρόωρο ακόμη να μιλήσουμε. Αναφέρονται τα ονόματα της Αλέκας Κατσέλη και της Έλενης Χατζηαργύρη, του Μαρίνου κ.ά. Αλλά ακόμη δα είναι εικασίες.

Τα 10χρονα Ξενόπουλου

Συνεχίζω απαντώντας εις την επιστολήν του κ. Δημ. Γεωργιάδου (Ηράκλειον Κρήτης): Ο Γρηγόριος Ξενόπουλος πέθανε στις 14 Ιανουαρίου 1951. Δηλαδή αυτή την εβδομάδα κλείνουν 10 χρόνια από την ημέρα του θανάτου του. Το «Εθνικό Θέατρο» τον τιμά ανεβάζοντας τον «Πειρασμό», που συνθέτει μια από τις μεγαλύτερες σκηνικές επιτυχίες του δημιουργού της «Στέλλας Βιολάντη» και της «Φωτεινής Σάντη». Νομίζω μ' αυτή την ευκαιρία ότι είναι ενδιαφέρον να γνωσθεί ότι το έργο του αυτό στην αρχή παίχθηκε ως... μεταφράση ξένου! Ο Ξενόπουλος, έπειδη ή «Ραχλά», που είχε γράψει ένα χρόνο πριν από τον «Πειρασμό» — αν δεν κάνω λάθος στα 1910 — είχε δεχθεί λυσσαλέα πυρά της κριτικής της εποχής, μεταχειρίστηκε αυτό το τέχνασμα: Παρουσίασε τον «Πειρασμό», που πρωτοεμφανίστηκε με μεγάλη μας Κυβέλη, σαν μεταφράση από τα γερμανικά. Είπε πως ήταν κάποιου συγγραφέως Φρεντ και το ένεφάνισε με τον τίτλο «Ένα στίτι άνω — κάτω». Και, όπως ο ίδιος έχει γράψει στην αυτοβιογραφία του, «χάρη στο άθλο τέχνασμα, έλειψαν από την πρεμιέρα όλα εκείνα τα ζιζάνια που πήγαιναν συνήθως για να ρίχνουν τα ελληνικά έργα. Τό κοινό άσέθηκε ήσυχο, ανεπηρέαστο να κοιμή. Η επιτυχία ήταν μεγάλη. Όχι πράξη, άλλ' ούτε σκηνή δεν έμεινε που να μη χειροκροτηθεί...».

Το βιβλίο του Μελά

Καί, αφού μιλάω για παλιότερο ελληνικό θέατρο, θα σημειώσω ότι εδώ και λίγες ημέρες κυκλοφορεί ένα καινούριο βιβλίο του Σπύρου Μελά. Ο ξέαιρετος αυτός συγγραφέας μας, με τον τίτλο «Πενήντα Χρόνια Θεάτρου», εξιστορεί το πώς καταπατήθηκε με τη σκηνική συγγραφική εργασία, πως παρουσιάσε και σαν σκηνοθέτης δημιουργίες της παγκοσμίου θεατρικής παραγωγής και παράλληλα αφηγείται ένα σωρό πολύ, μα πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία και ανέκδοτα γύρω από την καλλιτεχνική μας ζωή του πρώτου ήμισους του αιώνας μας. Θα α-

ναφέρω ένα από τα τόσα που διηγείται ο Σπύρος Μελάς: «Όταν έγινε η συνεργασία Κυβέλης και Μαρίκας και σκηνοθέτησε τα έργα τους, πρώτο ανέθηκε ο «Ευρισμός» του Ευγένιου Ο' Νήλ. Αυτό συνέβη επί της τελευταίας πρωθυπουργίας του Έλευθερίου Βενιζέλου. Ο μεγάλος, λοιπόν, πολιτικός παρευρέθη στην πρεμιέρα της κοινής εμφάνισής των δύο μεγάλων πρωταγωνιστριών. Ο Μελάς τον υπεδέχθη στην πόρτα του θεάτρου. Και ο Βενιζέλος του είπε γελαστός: «Σας συγχάρω... Έπετύχατε την Οικουμενική του Θεάτρου... Εγώ δεν το κατάφερα στην πολιτική...». Θα αναφέρω ακόμη — σύμφωνα πάντοτε με τα στοιχεία του ενδιαφέροντος βιβλίου που το αποτελούν 430 σελίδες — ότι τέσσερα έργα του Σπύρου Μελά είδαν τα φώτα του προσκήνιου των θεάτρων Αμερικής, Ευρώπης και Βαλκανίων. Τό «Άσπρο και το μαύρο». Τό «Μιά νύχτα — μιά ζωή». Ο «Μπαμπάς έκπαιδευται» και ο «Βασίλειος κι' ο σκύλος».

Οι διαλέξεις του Έθνικού

Την έρχομένη Δευτέρα θ' αρχίσουν, κ. Μιχ. Γαλανέ (Πειραιεύς), οι διαλέξεις που οργανώνει το «Εθνικό Θέατρο». Οι διαλέξεις αυτές θα δίδονται κάθε Δευτέρα με διακεκριμένους ειδικούς, επάνω σε θέματα του θεάτρου και της τέχνης γενικότερα. Την αρχή θα κάνει ο ακαδημαϊκός Θεόδωρος Καραντινός, που είναι και πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της Κρατικής Σκηνής. Κατόπιν — πάντοτε απόγευμα Δευτέρας — θ' άκουσθούν ο Θεοτοκάς, ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, ο Άγγελος Τερζάκης, ο Αιμίλιος Χουρμούζιος και ο διευθυντής Γραμμάτων και Θεάτρου κ. Κουρνούτος, του οποίου το βιβλίο με τις επιστολές του Παλαμά — «Γράμματα στη Ραχήλ» — προκαλεί αυτόν τον καιρό ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Οι περιοδείες των θιάσων

Η Μαίρη Άρσν, δεσποινίς Έλενη Ίακωβίδου (Λευκωσία), θα επισκεφθεί και την Κύπρο όπου τόση επιτυχία γνώρισε και γνωρίζει η Τζένη Καραζή με το θιάσό της. Η Άρσν τελειώνει τώρα τις εμφανίσεις της στη Θεσσαλονίκη και θα συνεχίσει σε άλλες πόλεις της Ελλάδος για να έρθει τελικά και στη μεγαλόνησο. Σημειώνω μ' αυτή την ευκαιρία ότι οι περισσότεροι από τους περιδεύοντες θιάσους — όσοι φυσικά διαθέτουν θιασάρχες και πρωταγωνιστές μεγάλης δημοτικότητας είτε σαν καλλιτέχνες της σκηνής είτε σαν στελέχη του ελληνικού κινηματογράφου — κάνουν χροσές δουλειές. Ίδιαίτερα εργάστηκαν

οι αδελφές Καλουτά, που πηγαίνουν τώρα στη Θεσσαλονίκη, όπου και θα μείνουν ως το τέλος της σεζόν. Πολύ — πολύ ικανοποιητική υπήρξε και η κίνηση του μουσικού συγκροτήματος Αύλωνιτη — Βασιλειάδου και Ρίζου, που το παρακολουθεί και ο γνωστός μέστρος και συνθέτης Σάκ Ιακωβίδης. Από τους θιάσους πρόζας ικανοποιητικώτατη είναι και η απόδοση του Κώστα Χατζηχρήστου που αυτόν τον καιρό εμφανίζεται στη Βόρειο Ελλάδα. Βέβαια, υπάρχουν και θιάσοι που δεν τα πάνε πολύ καλά ή και έπιτυχημένα συγκροτήματα που σε ώριμένες πόλεις έχουν μέτρια απόδοση. Ο κανών των τούτοις — αντίθετος, μπορεί να πη κανείς, με την Αθήνα... — είναι ότι οι εφετείνες περιοδείες στάθηκαν κατά το πλείστον έπιτυχημένες!

Η Έλλη Λαμπέτη

Θα κλείσω τις απαντήσεις στις επιστολές των αναγνωστών μας πληροφορώντας τον κ. Κώστα Χαράλαμπος (Αθήναι), ότι δεν υπάρχει καμιά έντελως άποσπονημένη πληροφορία αναφορικά με την Έλλη Λαμπέτη και τα μελλοντικά της καλλιτεχνικά σχέδια. Επαναλαμβάνεται επιμονώς η πληροφορία ότι την προσεχή σεζόν θα επαναρχίσει τις εμφανίσεις της στην αθηναϊκή σκηνή και ότι έχει ήδη κλείσει συμφωνία με διακεκριμένον θιασάρχην διά να ξασυνεργασθούν. Άλλ' αυτά όπως και άλλα πολλά πράγματα — όπως, να πούμε, ότι η Άλ. Βουγιουκλάκη θα κάνει μια εμφάνιση με το «Θέατρο Τέχνης», ή ότι θα συγκροτήσει θιάσο για κεντρικό αθηναϊκό θέατρο — λέγονται και κυκλοφορούν εις τα παροσκήνια. Έως την άρα, όμως, δεν υπάρχει κάτι το συγκεκριμένο, κάτι που να έχη γνωστεί καλύτερα, κάτι που να έχη γνωσθεί καλύτερα. Όλα λέγονται και όλα είναι πιθανά, αλλά δεν είναι δυνατόν να λεχθεί κατηγορηματικά και υπεύθυνα ότι θα συμβούν όπωσδήποτε. Πάντως είναι βέβαιον ότι θα υπάρξουν εξελίξεις και μεταβολές στην σύνθεση των αθηναϊκών θιάσων τον έρχομενα χειμώνα. Και οι μεταβολές οι οποίες κυκλοφορούν και που πρόκειται να εκδηλωθούν, δεν εχτοπίζονται σ' αυτά ειδικώς τα πρόσκαιρα διά τα οποία μιλήσαμε, υπάρχουν κι' άλλες κινήσεις και άλλες προοπτικές. Και αλήθεια: Πόσο άραια θα ήταν αν μπορούσε να γίνη κάτι για να σταματήσει η τόσο μεγάλη διάσπαση των δυνάμεων του εμψύχου καλλιτεχνικού υλικού μας. Συγκέντρωση και συνεργασία μαζί με κρατικά μέτρα που έδηλώθη ότι λαμβάνονται, ασφαλώς θα μπορούσαν να φέρουν πολύ εύχρησμενα αποτελέσματα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΟΥ κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Το ελληνικό φιλοτελικό έμπιστο μ' ένα καινούριο γραμματόσημο, μοναδικό στο είδος του. Πρόκειται για το αναμνηστικό γραμματόσημο της Ολυμπιακής Νίκης της Α.Β.Τ. του Διαδόχου Κωνσταντίνου στους Αγώνες της Ρώμης 1960. Όπως είναι γνωστό, ο διάδοχος κατόπιν μεγάλων προσπαθειών κατόρθωσε να αποσπάσει την πρώτη νίκη των Ιστιοπλοϊκών Αγώνων της κατηγορίας σκαφών «Ντράγκον», αναδειχθείς πρώτος Ολυμπιονίκης προς τιμήν της πατρίδος του και της θέσεώς του.

Την ιδέα της εκδόσεως αυτού του γραμματόσημου την είχε, ως ελπιροφορήθηκε, ο Γενικός Διευθυντής των Ταχυοφωμιών κ. Ι. Φαγκάκης, ο οποίος ομολογούμενος καταβάλλει προσπάθειες να εκμεταλλευτεί κάθε έπικαιρότητα, όπως επιβάλλεται από τους φιλοτελικούς κανόνες. Στην ιδέα αυτή του κ. Φαγκάκη έδωσε σάρκα και όστά ο γνωστός και δοκιμασμένος καλλιτέχνης του σχεδίου γραμματόσημων κ. Τάσος με τον ώριμοτερο τρόπο, ενώ το έργοστάσιο ΑΣΠΗΤΗ — ΕΑΚΑ, ανέδειξε την εργασία του καλλιτέχνη άνογα. Το γραμματόσημο αυτό, κλάσεως δραχ. 2,50 κυκλοφορεί στις 18 Ιανουαρίου σε 2.000.000 τεμάχια και σε φύλλα των 40 και 50 τεμαχίων. Η μέθοδος εκτύπωσής είναι λιθογραφική πολυχρωμία «Οφσσετ». Το γραμματόσημο εικονίζει τον Ολυμπιονίκη διάδοχο, το Ολυμπιακό σήμα και το δουλικό σκάφος «ΝΗΡΕΪΣ». Το δνομα του σκάφους συνδέεται με την ελληνική μυθολογία, όπως και το δνομα του Διαδόχου Κωνσταντίνου με την ελληνική ιστορία, και μάλιστα την Βυζαντινή. Με την κυκλοφορία, λοιπόν, του γραμματόσημου τούτου ερχονται στην έπικαιρότητα μυθολογικά και ιστορικά θέματα, που κανείς

αδελά του θυμάται, έχοντας μπρος στα μάτια του τον «ΝΗΡΕΑ» και τον Διάδοχο Κωνσταντίνου.

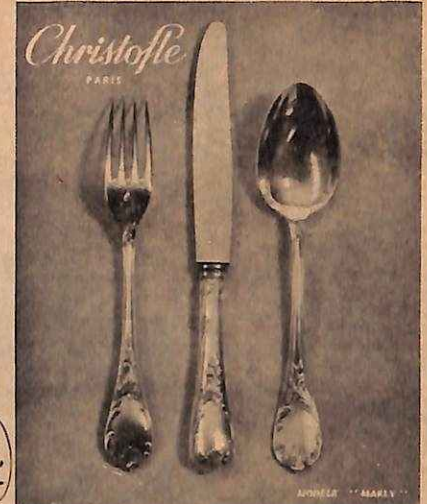
Σκόπιμο είναι να ορίσουμε μια ματιά πρώτα στην θεότητα αυτή της θάλασσας για να θυμίσουμε την ιστορία της στους φίλους των θαλασσιών από. Ο Νηρέας ήταν γιος του Πόντου και της Γαίας. Άδελφια του ήταν ο Θάυρας, ο Φόρυς, η Κητώ και η Εδονδία. Παντρεύτηκε την Ώκεανίδα Λωρίδα, από την οποία γεννήθηκαν οι Νηρηίδες. Μία από τις Νηρηίδες, την Άμφιτρίτη, παντρεύτηκε ο Ποσειδών. Τό χαρακτηριστικό στους μύθους βλως γύρω από τον Νηρέα είναι ότι παρουσιάζεται τούτος καλαινάντος, γι' αυτό και τον άνόμαζαν εό άγιος γέρονς, ο θαλάσσιος γέροντας. Ο Νηρέας ήταν προικισμένος με προφητική δύναμη και πορείε στον Πάρι για την άλωση της Τροίας. Ο Ήρακλής έζησε πολλές φορές την δοθήα και την συμβουλή του Νηρέα. Με την δοθήα του Νηρέα ο Ήρακλής πάρεσε και δοθήκε τον δομό που άδηγούσε στον κήπο των Έσπεριδων. Επίσης ο Νηρέας ανέθερε στο σκίτι του την Άφροδίτη. Οι κόρες του Νηρέα κατέχουν σημαντική θέση στη μυθολογία. Αναφέραμε πύ πάνω την Άμφιτρίτη. Τ' πάρε, όμως, και η Θέτις, η οποία, άφου απέκρουσε τον έρωτα του Δία και του Ποσειδών, έγινε σύζυγος του Πηλέα. Η Νηρηίδα Γαλάτεια έγκατέλειψε τη θάλασσα και έγινε σύζυγος του Κύνωλα Πολυμήμου. Λέγεται μάλιστα πως ο Πολύμημος είχε άντεραστή τον Άχιον, τον άποιον συνέτρεψε με ένα δοάχο από ξήλεια. Αυτό διεδοματίσθησαν στην Σικελία. Κάτω από τον δοάχο αυτό, ο Άχιος ανέβλυσε άνν ποταμός, ο άποιος φέρεται και σήμερα τό δνομά του.

Άπό τις συστάσεις του Έλληνικού Βασιλείου, μετά την επανάσταση του 1821, πρώτος Κωνσταντίνος άπήγε ο παπτός του Διαδόχου, ο άποιος έπολέμησε και έδοξάσε στους θαλασσινούς πολέμους. Εις τον Κωνσταντίνο ΙΓ', τον Διάδοχον του Έλληνικού δοάνου, περών άκόμη, έδόθη η ευκαιρία να συμμετάσχη σε μια ευγενική μάχη, που άναμετρούνται Διοι οι νέοι του κόσμου, να παλαίσω και να άποσπάσω την πρώτη δάφνην του. Φαίνεται πως δοδίξε στον δομό των προγόνων του και έλλίδα δλων είναι πως δεν θα είναι η τελευταία στον ελληνικό, εόκμοθα πάντα, στίβο.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΔΑΚΗΣ

Στην σελίδα 29 εκ λάθους στην φωτογραφία από τό έργο «Πικρό ψωμί», έποποδότητη άλλη, άσχετη λεζάντα άντι της όρθης ή όποία έχει ως έξης:

Απόδοτα, παλλόμενη από άληθεια και ύποβολή, χαρκτηρίζε την εικόνα αυτή από τό «Πικρό ψωμί» του Γρ. Γρηγορίου (1951), που σιάθηκε ή πρώτη και ή καλύτερη ως τώρα προσέγγιση του ελληνικού κινηματογράφου στον νεοροραλισμό και ή άοχη μιας λαμπής καρορίας στην όδοη για την Έλένη Ζαφειρίου.

Επάργυρα μαχαιροπήρουνα
"CHRISTOFLE"
μεταβιβάζονται από γενεάς
εις γενεάν!

Άρμονικός συνδυασμός
μεγίστης άντοχής και
λεπτού γούστου

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΠΛΗΡΗΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΚΡΟΝ-ΙΛΙΟΝ-ΚΡΥΣΤΑΛ

Στην Ελλάδα και παντού
τό προτιμούν!

Σταθερά ποιότης

Μεγάλη κατανάλωσις.

DEWAR'S
White Label
SCOTCH WHISKY

Παιδικές Προϊκες

στο
Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Τὸ ὄνοματεπώνυμον γνωστότατης Γαλλίδος ηθοποιού του σινεμά.
- Τρία σύμφωνα που δίδουν, προφερόμενα μαζί, ένα δημικὸν ἐπίρρημα, που σημαίνει «ἀτιμωρητὶ» — Οἱ Γάλλοι τὴν λέγουν Αἴξ — λά — Σαπέλ — Ποταμός τῆς Ἰταλίας.
- Σημεία των ἡ ἀστερόεσσα (ἀρχικά) — Διάσημος Γάλλος μουσουργός (1683-1764) Ἀρνητικόν.
- Βασιλιάς των Φαίικών (ἀντίστρ.).
- Σκεῦος τῆς κουζίνας που θυμίζει μία συνοικία (ἀντίστρ.) — Εὐρωπαϊκὸν κράτος.
- Ἡ μικρότερη ηλικία ψηφοφόρου — Γάλλος στρατάρχης (1851-1929).
- Χωριὸ τοῦ δήμου Ἀγίου Γεωργίου Κεραινίου Ἀττικῆς (γεν.) — Ὑποκόρυφος γυναικεῖον ὄνομα (γεν.).
- Ὅπλον σὲ πολλὰ ζῶα (γεν.) — Δύο φορές ὑπάρχει σὲ... γνωστὴ ρῆσι τοῦ Σωκράτους.
- Ἀριθμὸς, ὀπτικῶς — Ἑλληνίδα νησιώτισσα — Μουσικὸ ὄργανο.
- Ποταμὸς τῆς Ἑλβετίας — Ἐνας τύραννος αὐτοκράτωρ, ἐνάθρως.
- Εἶδος τεχνητοῦ δέρματος γιὰ τίς σάλες παπουτσιῶν.
- Μέρος τοῦ κορμοῦ (δοτ.) — Μία ἀρχαία γιὰ τὴν ἀνορεξία, ἀθδία, λέξις — Πληθ. θηλ. ἀναφορ. ἀντωνυμίας.

ΚΑΘΕΩΣ

- Αὐτὴ ἔχει σέξις μετὰ τὴν ἐκδιηκτικότητα (αἰτ.).
- Ὑπὲρ ἐξ ὅλων τοῦ Πέλοπος.
- Εἶδος διατήλου ἱστιοφόρου — Δύο σύμφωνα, που προφερόμενα μαζί, δίδουν ἓνα ἀρχαῖον ρῆμα (= ἀνακατώνω, ζυμώνω) — Καὶ ἄλλα τρία σύμφωνα που, προφερόμενα καὶ αὐτὰ μαζί, δίδουν πάλι ἓνα

- ἀρχαῖον ρῆμα που σημαίνει δυναμώνω.
- Ἀρνήσις (γεν.) — Συντετηγμένα ἀρχικά, που μπαίνουν συχνὰ σὲ ἐμπιστευτικὸς φακέλους — Ἀρχὴ καὶ τέλος.
- Νότα — Τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ Παντερέσκου.
- Προηγείται τοῦ ὀνόματος τοῦ Τουαίν — Πρωτεύουσα τῆς Ἀγγολᾶς στὴν Ἀφρική.
- Ἰσλαμικὸς τίτλος, ἐνάθρως — Τὸ σωματεῖον τῶν μεγάλων φίλων τοῦ δουνού (ἀρχικά).
- Ὑπονοεῖ καὶ κοίτην χειμάρρου (γεν. δημοτ.) — Μπουλούκι, ἀπειθάρχηςτος συρφετός.
- Ἀστὴρ, ὁ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ γινώσκω — Παινετικόν — Ὑποκορὴ τοῦ Λάμπε, ἐνάθρως.
- Ἀντίστροφος νότα — Ἐπαρχία τῆς Χαλκιδικῆς, ἀντιστροφῆς.
- Πρόθεσις — Ἐἵναι συνθεσῆς οἱ δίδυμοι ἀδελφοὶ (ἀντίστρ.) — Νότα.
- Ἰσπαλία... στὸ σκάκι — Ἐλλην δούφωρος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχη κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὁρίζοντως, καθεῖως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξι που μπορεῖτε νὰ βρῆτε. Σημειώστε τὰς λέξεις, που βρίσκετε καὶ σθῆστε τὰς τετράγωνα τὰ γράμματα που μεταχειρισθῆκατε. Φάγετε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Ν	Σ	Ο	Σ	Η	Ν
Δ	Ι	Ρ	Σ	Ι	Ρ
Β	Ο	Τ	Ε	Π	Ε
Ι	Β	Α	Ρ	Ν	Κ
Τ	Ν	Ι	Γ	Ο	Υ
Α	Ο	Π	Ε	Λ	Π

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν που μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογούνται μετὰ «ΜΕΤΡΙΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογούνται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογούνται μετὰ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογούνται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογούνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 13 ἕως 19 Ἰανουαρίου 1961

ΚΡΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου. Μὴν τὸ δάξετε κάτω, γιατί θὰ βρεθῆτε σὲ δύσκολη θέση. Θὰ προσπαθήσουν νὰ σὰς ἐπηρεάσουν γιὰ κάποιο προσωπικὸ σας ζήτημα. Συνεχίστε τὸ δρόμο σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 5.

ΤΑΥΡΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-21 Μαΐου. Περᾶσατε τὴν παγίδα χωρὶς νὰ χάσετε τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἄλλων στὶς ἐπαγγελματικὲς σας ἱκανότητες. Κάνετε μιὰ εὐγενικὴ χειρονομία. Θὰ ἐπιβληθῆτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Μαΐου - 21 Ἰουνίου. Ὁ ἀναγκαστὴς νὰ παραδοχῆτε τὴν ἀμελεία σας γιὰ ὁικονομικὰ ζήτημα που χρειάζεται ἀπὸ καιρὸ παρακολούθησιν καὶ ἐπίλυσιν. Μὴν κανετὲ τόσα λάθη. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουνίου-22 Ἰουλίου. Ἐχετε χαρακτῆρα ἀσταθῆ. Μὴν ἀποκλείετε τίς ἀλλαγές, γιὰ νὰ εἰσθε μέσα σὲ κάθε πιθανὴ ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως που ἔχετε δημιουργήσει. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 9.

ΛΕΩΝ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου. Σὰς κυριεύει ὁ φόβος καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ σκεφθῆτε λογικὰ στὸν ἐπαγγελματικὸ ταμέα. Προσπαθήστε νὰ ἐπιτύχετε τὴν συμπάραστασιν τῶν ἄλλων. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σεπτεμβρίου. Μόνο μετὰ τολμηροὺς ἐλιγμούς θ' ἀποφύγετε τὴν ἐπίθεσιν τῶν ἀνθρώπων που κακοδοκῶν. Ἐχετε μετὰ τὸ μέρος σας τοὺς καλοὺς σας φίλους. Μὴν ἀλλάξετε τακτικὴ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 9.

ΖΥΓΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου-22 Ὀκτωβρίου. Ἐργασθῆτε μετὰ περισσότερη ἐνταση καὶ ἀπόδοσιν. Θὰ προσελκύσετε τὰ διλήμματα τῶν προϊσταμένων σας που θέλουν ἐργατικότητα καὶ δυναμικὴ προσωπικότητα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. - 22 Νοβρίου. Ἡ συνήθεια εἶναι δεύτερη βῆξ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποβάλετε ἀρισμένες ἰδέες που ἔχετε γιὰ τὴν ὁικονομικὴν σας κατάστασιν. Θὰ σὰς παγιδεύσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 7.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοβρίου-22 Δεκεμβρίου. Σὰς ἔχει κυριεύσει συναίσθημα κατωτερότητας μετὰ τὴν ἀδυναμία σας σὲ ἀρισμένα σημεῖα τῆς δουλειᾶς σας. Τὰ αἰσθητικὰ ζητήματα θὰ περάσουν κρίσιμη περίοδο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 2.

ΑΙΓΟΚΕΡΝΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου-19 Ἰαν. Ἀποκτήσατε μεγάλη αὐτοπεποίθησιν καὶ αὐτὸ θὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἀποτολμήσετε μεγάλες ἐπιχειρήσεις, που θὰ στεφθοῦν ἀργότερα ἀπὸ ὁικονομικὴ ἐπιτυχία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 6.

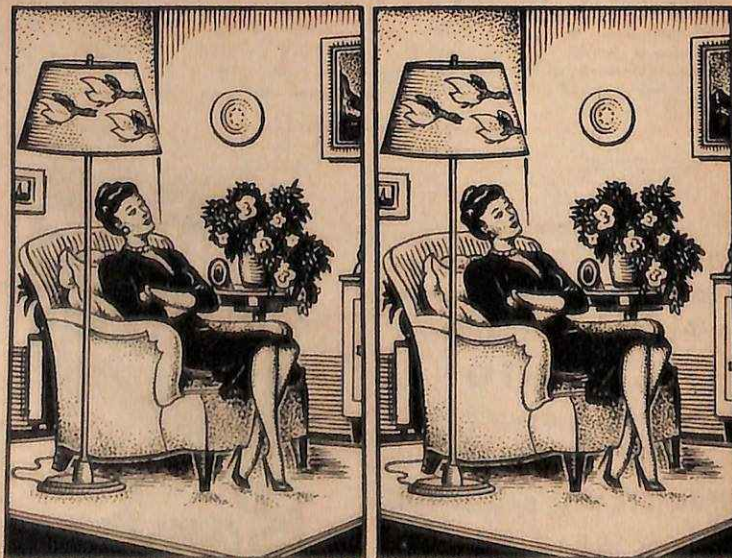

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. - 18 Φεβρουαρίου. Ὁ ἀπογοητεύσεως χωρὶς λόγο καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ κερδίσετε τὴ μεγάλη μάχη που σχεδιάζετε. Χρειάζεται τόλμη καὶ θάρρος μιὰ τέτια ἀπόφασις. Προσέξτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθμὸς 1.

ΙΧΘΥΕΣ. Γιὰ δσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου-20 Μαρτίου. Θὰ πάρετε χοήματα ἀπὸ κάποιο πρόσωπο που προσπαθεῖ μετὰ δ-λες του τίς δυνάμεις νὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἐπιτύχετε στὴ ζωὴ. Συγκρατήστε τὸν θυμὸ σας. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 5.

Ποιὲς διαφορὲς

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε; Δύσεις σελ. 60

Λέ ὄλην τὴν Ἀγγλίαν καὶ σὲ ὄλον τὸν κόσμον δὲν ζητοῦν «δῶσε μου ἓνα Σκωτσέζικο οὐίσκυ». Ζητοῦν: «Δῶσε μου ἓνα Haig!»

Haig

SCOTCH WHISKY

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΗΣ ΤΟ 1627

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΡΕΒΑΧ

ΟΔΟΣ ΠΑΛΛΑΔΟΣ 19
ΤΗΛΕΦ. 21.039

ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ ζωὴ εἶναι ὠραία

...Καὶ μετὰ Σπαγετίνη ΜΙΣΚΟ γίνεται ὠραιότερη!..
Χαρῆτε τὴν νέα κατὰ κτησιτῆς

ΜΙΣΚΟ

ΣΠΑΓΕΤΙΝΗ ΜΕ ΑΥΓΑ

Ἡ πείρα τῶν 35 ἐτῶν οὐδὲν τὴν ΜΙΣΚΟ
καὶ οἱ συνεχεῖς δι- πάντα πρῶτη
δνεῖς ἀναγνωρίσεις πρὸς τὸ καλύτερο

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Τελειώστε το γεύμα σας μ' ένα

MARTELL

COGNAC

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ: CELLAR - ΚΡΙΕΣΩΤΟΥ 14 ΤΗΛ. 612-808

Ούϊσκι Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
'Από το 1742

WHITE HORSE

Scotch Whisky

Η Ζωή μας

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ "ΠΙΝΟΚΙΟ..."

- ♦ Καρίσσιμε Πινόκιο,
- ♦ Τ' όνομά σου τούτον τόν καιρό άκούγεται σέ δίσκους καί μεγάφωνα, σέ ραδιόφωνα καί συναστροφές.
- ♦ Είσαι τής Μόδας...
- ♦ Μά ή δική μας ή μνήμη πάει πίσω, χρόνια πολλά, τότε πού ήσαν άπλώς ένα... άναγνωσμάτιο! 'Ο 'Αλέξης Σολωμός, ό Τάκης Χόρν (πού τώρα, καθώς μαθαίνω, τόν λένε Δημήτρη) καί όλες οι γενιές τών καλλιερημένων Νεοελλήνων, πού περάσανε άπό τόν λόφο τού Ψυχικού, σέ διάβασαν, σέ ζήλεσαν, σ' άγάπησαν...
- ♦ Είσαι ή Σεμνή 'Υπερβολή, μέ τή μεγάλη μύτη σου, τό ψηλό σου τό σκουφι καί τά στραβά σου ξυλοπόδαρα, πού λές κ' είναι φτιαγμένα γιά νά χορεύουν «ρόκ-εν-ρόλ».
- ♦ Γι' αυτό καί τώρα, τούτα τά χρόνια, ξαναδηγίες στην έπιφάνεια καί συνοδεύεις, πότε σά σκοπές καί πότε σάν έπωνυμία, τή μεγάλη έξόρμηση τής σύγχρονης άθηναϊκής νεολαίας, πού προσπαθεί νά ξεφύγη άπό τόν άποπνικτικό δρόμο τού καφενέ καί τήν ρυπαρή άπάτη τού μικροταβερνίου.
- ♦ Είσαι ένα παραμύθι, άγνό καί καθαρό, διασκεδαστικό καί κεφάτο. Κι άν μπορούσες μέ τή μεγάλη μύτη σου νά τσιμπήσης στά φαχνά τούς ίπποπόταμους τών άθηναϊκών δόλων, θά είχες συνεισφέρει άλλη μιá ύπηρεσία θετική στην ιστορική πορεία τών σύγχρονων γενιών.
- ♦ Πρωτοχρονιάτικο, καλωσυνάτο, άς ξανακουστή τό μήνυμα άπό τούτη τή στήλη: "Άστε τά νειάτα στή χαρά τους!
- ♦ 'Απ' όλες τίς γενιές πού προηγήθηκαν, τούτη είναι ή πιό σωστή, ή πιό γερή, ή πιό καθαρή, πού εύτύχησε νά διή ποτέ τούτος ό τόπος.
- ♦ 'Εμείς, οι πολαιότεροι, ζήσαμε τόν Πινόκιο σάν παραμύθι.
- ♦ Αύτοί, οι πολύ νέοι, τόν χορεύουνε...
- ♦ Δέν θέλουν πιά τά παραμύθια τά νέα μας παιδιά. Δέν όνειρεύονται ούτε καν τό φεγγάρι, γιατί ξέρουν πώς αύτοί -ναί, αύτοί, οι πρώτοι τυχεροί!- θά φτάσουν στό φεγγάρι...
- ♦ Κατάφεραν πιά, μέσα άπ' τά σκοτάδια τής άμφιβολίας καί τά λασπόνερα τών «συνδρόμων», νά εύθυραμίσουν τή ζωή τού ανθρώπου στούς δυό πόλους τής: Τό ψωμί καί τήν άγάπη.
- ♦ Τό ψωμί τό κερδίζουν εύθως μόλις θγάλουν τό σχολείο, μέ τά χέρια τους, μέ τό μυαλό τους καί μέ τή χαρά τής πιό πιστής καί τίμιας έρωμένης τους: τής Μηχανής, σ' όποια μορφή. Αυτόκίνητο, σκούτερ, τζιούκ - μπόξ, τρανζίστορ, κρίς - κράφτ, άεροπλάνο...
- ♦ Τήν άγάπη δέν τήν βλέπουν σάν έπαφή, μά σάν συνύπαρξη στόν ίδιο ρυθμό. Είναι άδύνατον σ' έμάς τούς πολαιότερους νά έρμηνεύσουμε αύτό τό χοροπήδημα πού τίς περισσότερες φορές δέν είναι καν άγύγιμα ή, κι άν είναι, είναι μόνον μέ τό ένα δάχτυλο, μέ τό ένα χέρι. Τούτος ό ρυθμός, ό καινούργιος, τό «τζάιβ», σ' όλες τίς παραλλαγές του, είναι ρυθμός γι' άγνές ψυχές...
- ♦ Πομφιλύτατε Πινόκιο, ό νέος χρόνος νά εύλογή τό ώραίο σκουφι τής ξεγονοισιάς σου. Καί νά μάς δίνη φώτιση, σέ μάς τους πιό υπεύθυνους, νά διασφαλίζουμε τή χορά τής νεότητος, όπου έτυχε καί τίμια τίμια καί σωστά: Στά γήπεδα, στίς πλάς, στίς νέες χορευτικές τους λέσχες, πού τους δένουν μέ τούς ρυθμούς καί τήν παράδοση όλων τών νέων παιδιών τού έλεύθερου κόσμου, άπ' τό Μιλάνο μέχρι τό Λός 'Αντζελες, άπ' τό Γιοχάννεσμπουργκ μέχρι τή Στοκχόλμη.
- ♦ Νέα χρονιά, νέοι άνθρωποι, σέ νέες μορφές ζωής.
- ♦ Καρίσσιμε Πινόκιο, ή σεβάσμια τούτη στήλη σ' εύγνωμονεί πού ξαναζωντάνεψες...

Index

Ρίπ Κίρμπυ

Ένώ ή άπρόοπτη περιπέτεια τών διακοπών έληγε τόσο εύχάριστα καί άνώδυνα, καί ό Ρίπ Κίρμπυ μέ τόν πιστό Ντέσμοντ επανέρχονταν στή βάση τους, τή Νέα 'Υόρκη, σ' ένα άλλο μέρος τής γής, χιλιάδες μίλια μακριά, στην έξωτική Μέση 'Ανατολή, έκτυλισσόταν ένα βουδό δράμα: 'Η ώραία χορεύτρια Σειρήνα, είναι δέσμια στά χέρια τού έκβιαστή Σιλκ Κάρτερ, πού τήν έξαναγκάζει νά κλέβη γιά λογαριασμό του, τούς πελάτες τών νυκτερινών κέντρων, όπου χορεύει τούς θαυμάσιους χορούς τής. Οι άλλεπάλληλες κλοπές 'Αμερικανών πολιτών προκαλούν τό ενδιαφέρον τού Σταίητ Ντηπάρτμεντ καί ό Ρίπ Κίρμπυ καλείται στην Ούάσινγκτων, όπου τού άνατίθεται ή άποστολή τής άνακαλύψεως καί συλλήψεως τών άγνώστων ένόχων.

© 1977 King Features Syndicate, Inc. World rights reserved.

ΉΞΕΡΑ ΟΤΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑ ΗΤΑΝ ΑΣΧΗΜΑ. ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΘΗΚΑ ΠΟΥ ΜΕ ΠΙΣΤΩΣΑΝ. ΟΡΚΙΣΤΗΚΑ ΠΟΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΞΑΝΑΚΛΕΥΣΩ.

ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΓΓΡΕΙΖΑ ΠΟΣΘΑ ΜΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΣ' ΑΚ ΚΑΡΤΕΡ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΑΝΑΓΚΑΣΗ ΝΑ ΚΛΕΥΣΩ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ.

ΓΡΑΦΕΙΣ ΠΑΛΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΗΛΙΘΙΟ ΒΙΒΛΙΟ. ΠΑΤΙ ΧΑΝΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΣΟΥ.

ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΜΗΛΗΝΗΣ ΕΔΩ ΜΕΣΑ. ΑΦΗΣ ΜΕ ΜΟΝΗ.

ΣΟΦΟ ΤΟ ΜΕΤΡΟ, ΝΤΕΣΜΟΝΤ. ΖΗΚΟΣΕ ΤΟ ΜΑΝΙΚΙ ΣΟΥ.

ΧΜ! ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΝΑ ΚΑΝΩΜΕ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΕΝΕΞΕΙΣ ΠΡΙΝ ΦΥΓΩΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΕΧΟΜΕ ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΩΜΕ ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΜΕ.

ΜΑΡΚΑ, ΔΡΑΧΜΕΣ, ΛΙΡΕΣ ΚΑΙ ΠΙΑΣΤΡΑ! ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΣΕ ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΖΑΛΙΖΕΣΑΙ.

ΟΧΙ ΔΑ! ΟΠΟΙΟΣ ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙ ΝΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΙ ΣΕΛΛΗΝΙΑ ΚΑΙ ΠΕΝΝΕΣ, ΔΕΝ ΖΑΛΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ.

ΤΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΒΑΣΗ ΜΑΚ ΓΚΑΥΡ.

ΜΟΙΡΑΙΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΡΟΣΕΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΡΩΕΣ.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩ, ΕΤΣΙ, ΣΙΛΚ. ΠΟΤΕ ΘΑ ΜΕ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗΣ.

ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΚΑΤ' ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΣΙΑΣ, ΣΕΙΡΗΝΑ! ΚΑΙ ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΗ.

ΣΕ ΜΙΑ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ, Ο ΓΕΩΛΟΓΟΣ ΤΖΙΜΜΥ ΤΖΕΗΜΣ, ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΜΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ.

ΣΕ ΜΠΕΡΔΕΩΑ! ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΩΝ ΓΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ, ΣΥΝΩΜΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΝΑ ΧΑΡΤΗ.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, ΝΤΕΣΜΟΝΤ, ΣΕ ΛΙΓΕΣ ΩΡΕΣ ΕΝΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΘΑ ΜΑΣ ΠΕΤΑΞΗ ΑΠΟ ΕΔΩ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

ΑΠΟ ΠΟΥ ΘΑ ΑΡΧΙΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ, ΚΥΡΙΕ.

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΙΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ, ΝΤΕΣΜΟΝΤ. ΑΠΟ ΚΕΙ ΜΑΣ ΗΛΘΑΝ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΛΟΠΩΝ.

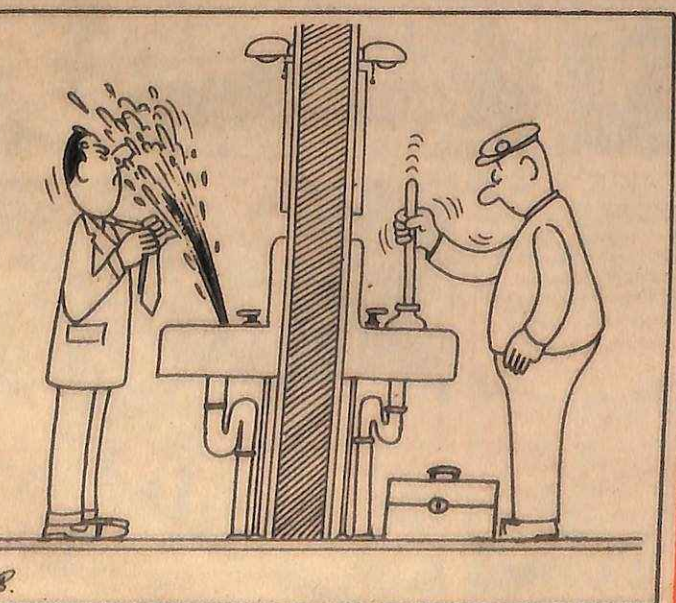
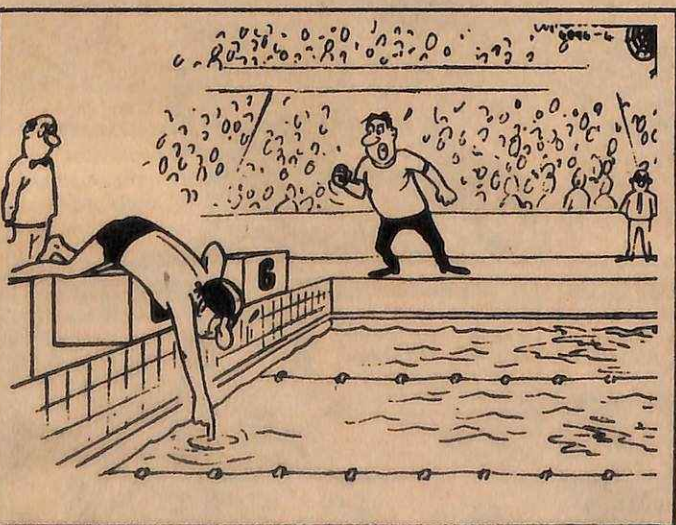
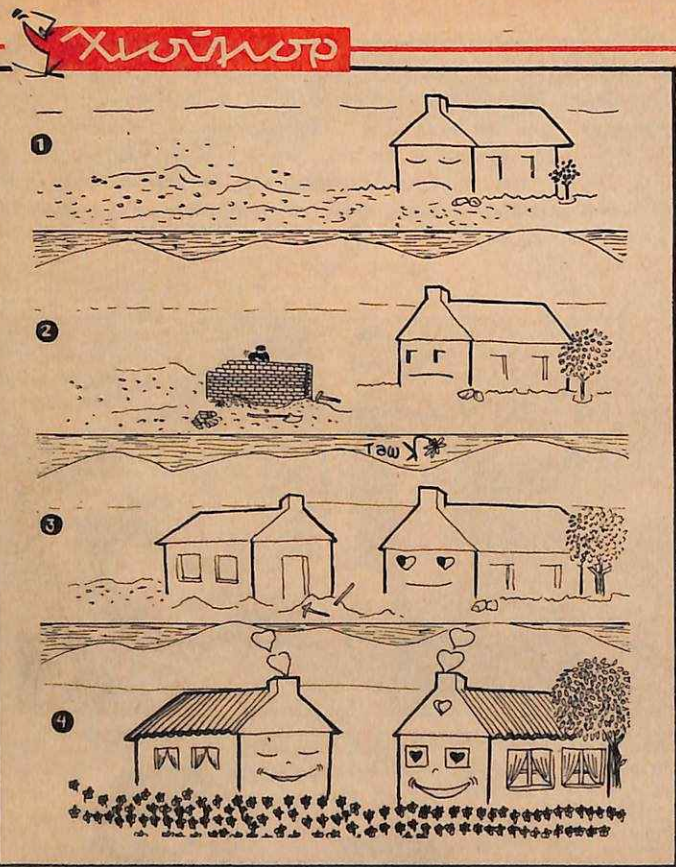
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΕΝΟΣ ΓΕΩΛΟΓΟΥ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΥ ΠΟΥ ΘΑ ΕΔΙΝΑΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΑΡΤΙ, ΤΖΕΗΜΣ. ΕΙΝΑΙ Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΕΩΝ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ. ΙΔΕΣ, ΑΝ ΤΥΧΩΝ ΚΑΙ ΠΕΞΗ ΣΕ ΕΧΘΡΙΚΑ ΧΕΡΙΑ.

ΜΗΝ ΑΝΗΕΥΧΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΝ ΕΜΠΛΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ. ΘΑ ΤΟΝ ΣΕΡΑ ΕΓΩ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΤΗΝ ΚΑΛΗ ΜΑΣ ΝΕΑ 'ΥΟΡΚΗ. ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΣΕΡΑ ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΧΩ ΜΑΖΙ ΜΟΥ.

JOHN JENNINGS 8-27

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΙΣΕΛ ΜΟΡ
ΓΚΑΝ. 2. ΝΠΝ (Νηπτοίει) — Α-
ΑΧΕΝ — ΠΟ. 3. Η.Π.Α. — ΡΑ-
ΜΩ — ΟΥ. 4. ΑΚΚΙΝΟΟΣ. 5.
ΓΟΥΔΙ — ΙΤΑΛΙΑ. 6. ΚΑ' (21)
— ΦΟΣ. 7. ΑΜΦΙΛΑΗΣ — ΛΙΑ.
8. ΚΕΡΑΤΟΣ — ΟΙΔΑ. 9. ΙΙ —
ΧΙΑ — ΠΙΑΝΟ. 10. ΑΑΡ — Ο
«ΝΕΡΩΝ». 11. ΝΑΣΤΟΔΕΡΜΑ.
12. ΩΜΩ — ΑΣΗ — ΑΙΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΝΗΣΙΚΑΚΙΑΝ.
2. ΠΠΟΔΑΜΕΙΑ. 3. ΣΝΑΟΥ
— ΦΡ (Ψύρα) — ΡΝΜ (Ρώνημι). 4.
ΝΟ — Ι.Α.Χ. (Ιδίαις αὐτοῦ χερσὶ)
— Α-Ω. 5. ΛΑ — ΙΓΝΑΤΙΟΣ. 6.
ΜΑΡΚ — ΛΟΑΝΤΑ. 7. Ο «ΧΑ-
ΛΙΦΗΣ» — Ε.Ο.Σ. (Ἑλλην. Ὁρει-
βατικ. Σύνδρ.). 8. ΡΕΜΑΤΟΣ
— ΟΡΑΗ. 9. ΓΝΩ — ΑΣ — Ο «ΝΟ-
Ε». 10. ΛΑ — ΑΡΝΑΙΑ. 11. Α-
ΠΟ — ΙΔΙΟΙ — ΜΙ. 12. ΝΟΥΛΑ
— ΛΑΠΠΑΣ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέ-
 τυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξε-
 ων: ΑΝΤΙ — ΓΕ — ΙΣΤΡΙΑ —
 ΛΟΥΚΕΡΝΗΣ — ΡΟΙΑΝ, σύνολον
 37 βαθμῶν.

1. Τὸ σκουλαρίκι τῆς γυναίκας διαφέρει. 2. Τὸ φουστάνι τῆς ἑίδας στὸ κάτω καὶ πῶς μέρος κάνει δι-
αφορετικὲς πτυχές. 3. Τὸ μαξιλά-
ρι στὸ πῶς μέρος διαφέρει. 4.
Στὸ ἀμπαζοῦρ τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ
ἀριστερά ποὺ εἶχει τὸ κεφάλι τοῦ
χαμηλόμενου. 5. Τὸ καλοῖο τοῦ
λαμπιᾶτορ στὸ πᾶντα ἀπλώνεται
διαφορετικά. 6. Στὰ λουλούδια τὸ
ἐπάνω ἄθος εἶχει μετακινήσι-
ς ἀριστερά καὶ πῶς χαμηλά. 7. Ἡ
δεύτερη ὀρίζοντια στενὴ δάση τοῦ
τραπεζιοῦ (κάτω ἀπ' τὸ πᾶντα τῶν
λουλουδιῶν) εἶναι μεγαλύτερη. 8.
Ἡ κλειδωνιὰ τοῦ ἄσπρου κομπο-
νοῦ εἶναι πῶς χαμηλά. 9. Τὸ μεγα-
λό κάδρο στὸν τοῖχο εἶχει διαφορετι-
κὴ παράσταση.

ΦΩΤ. ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΩΝ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 25)

Όπωςδήποτε, επειδή οι μεγεθύνσεις που γίνονται με το μικροσκόπιο αυτό δεν είναι μεγαλύτερες από εκείνες που γίνονται με το συνήθως μικροσκόπιο, δεν υπάρχει πιθανότητα ότι το μικροθόκιο αυτό θα αναγνωρίσει το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Το μικροθόκιο αυτό δίνει εξαιρετικά ωραίες εικόνες και επιτρέπει την φωτογράφιση λεπτομερείων που το μέγεθος τους είναι μικρότερο από ένα εκατομμυριοστό του χιλιοστού!

Ἐν τούτοις, ἡ παρατήρηση μὲ τὸ ηλεκτρονικὸ μικροσκόπιο δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλη. Ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τῆς δυσκολίας εἶναι ὅτι τὰ ἐξεταζόμενα ἀντικείμενα πρέπει νὰ θρίσκωνται ἐντὸς κενοῦ καὶ ὅτι στὶς περισσότερες περιπτώσεις ἡ διεισδυτικὴ δύναμη τῶν ηλεκτρονίων εἶναι πολὺ μικρῇ.

«Όμως, όταν μέσα στο κενό άτομο σώμα του ηλεκτρονικού μικροσκοπίου εισάγεται ζωντανή ύλη, τα τοιχώματα των κυττάρων σπάζουν και έτσι δεν διακρίνονται παρά νεκρά άντικείμενα.

Εξ άλλου, οι μικροοργανισμοί, το πάχος των οποίων φθάνει το χιλιοστό του χιλιοστομέτρου, είναι πρακτικώς άδιαφανείς, όταν τους βλέπει κανείς κάτω από τα συνήθως-χρησιμοποιούμενα μικροσκόπια και οι ιστολογικές εξετάσεις δεν μπορούν να γίνουν όταν το πάχος των παρασκευασμάτων, που κόνονται με ειδικούς μικροτόμους, είναι μεγαλύτερο από ένα δέκατο του χιλιοστού του χιλιοστομέτρου.

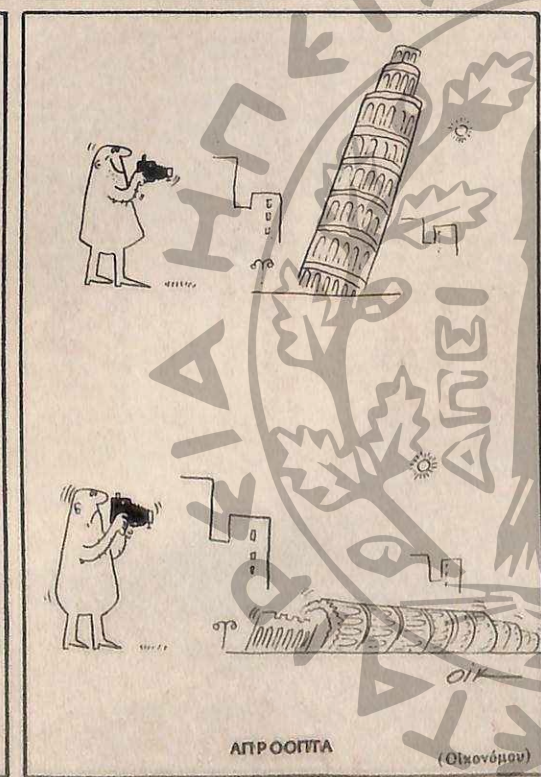
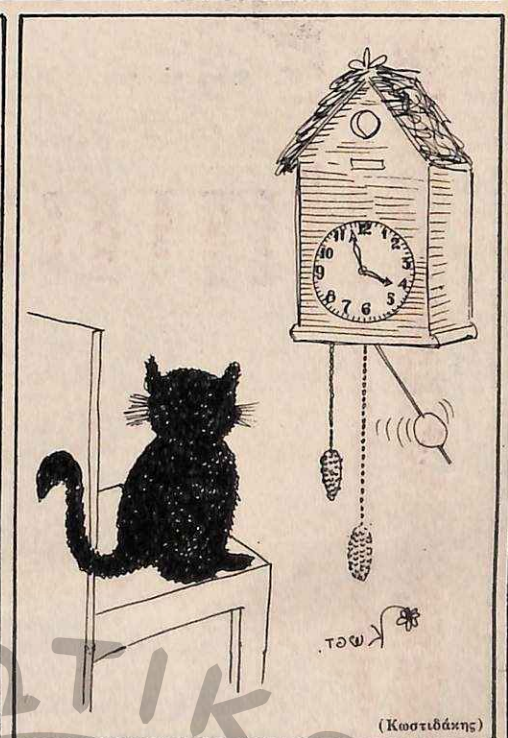
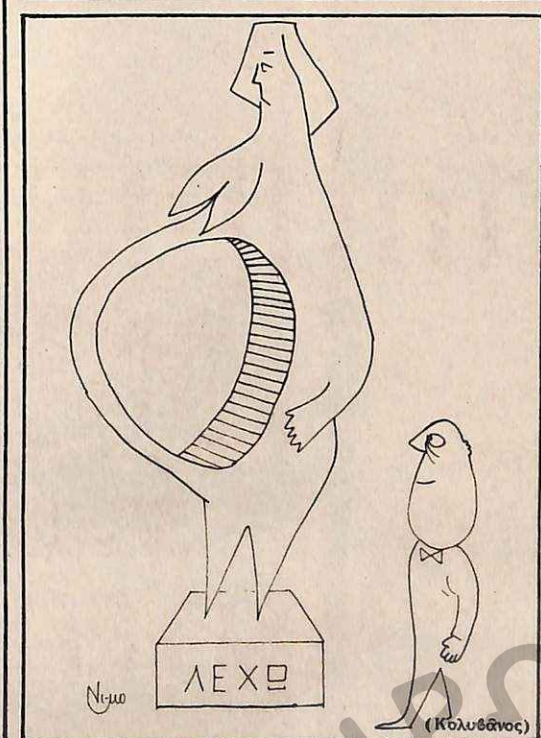
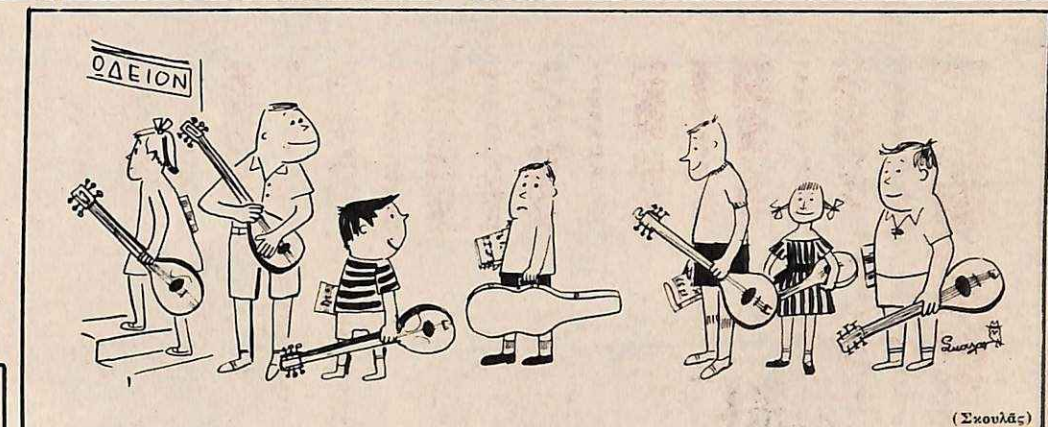
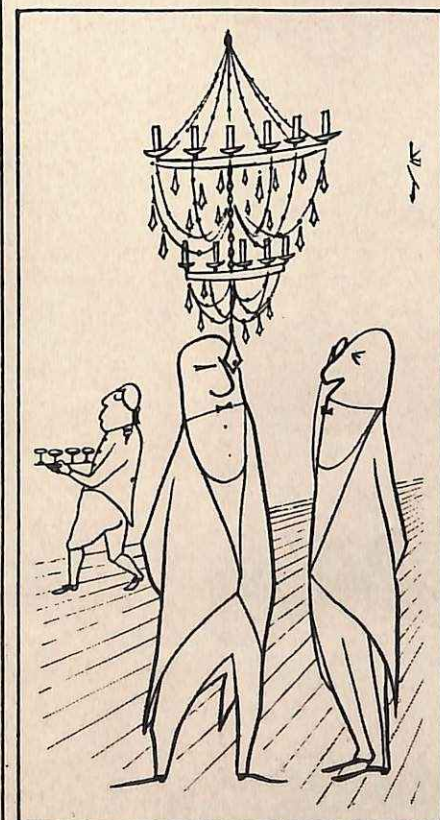
Για όλους αυτούς τους λόγους δεν ήταν έως τώρα δυνατή η παρατήρηση ζωντανών βιολογικών αντικειμένων με το ηλεκτρονικό μικροσκόπιο. Τώρα όμως οι ειδικοί επέτυχαν εκείνο που έθελαν: άκατόρθωτο: Για πρώτη φορά ο κ. Γ. Ντυπουά και οι συνεργάτες του, ο καθηγητής Περριέ και ο κ. Βερνιτέ, μηχανικός του έργαστηρίου της Τουλούζης, κατάφεραν να φωτογραφήσουν ζωντανά μικροοργανισμούς, χρησιμοποιώντας έπιταχυνμένα ηλεκτρόνια υπό τάσεις που φθάνουν από 750.000 έως 1.000.000 βόλτ.

Κατά τὰ πειράματά τους, ἡ συνηθισμένη ἀντικειμενοφόρος πλάκα ἔχει ἀντικατασταθῇ ἀπὸ ἕνα ἀντικειμενοφόρο κύτταρο σὲ σχῆμα σκαφάνδρου. Μέσα σ' αὐτὸ βρίσκεται τὸ βιολογικὸ ὑλικό. Καθὼς δὲν ὑπάρχει κενό, τὰ κύτταρα ἐξακολουθοῦν νὰ ζοῦν.

Οι μικροοργανισμοί ακτινοβολούνται με μία δέσμη ηλεκτρονίων, ή ταχύτης των οποίων είναι ίση περίπου με την ταχύτητα του φωτός. Μετά την φωτογράφησή τους οι μικροοργανισμοί τοποθετούνται μέσα σε καλλιεργήματα όπου αναπαράγονται.

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
στο

Bambino
ΕΡΜΟΥ 21 - ΑΘΗΝΑΙ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ ΓΛΥΦΑΔΑΣ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ	ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ	ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ
ΣΠΟΡ	ΤΑΒΕΡΝΑ "ΑΣΤΕΡΙΑ,"
ΓΗΠΕΔΑ ΤΕΝΝΙΣ ΚΑΙ ΓΚΟΛΦ	SNACK BAR
ΕΚΠΑΛΗΣΕΙΣ	ΜΟΥΣΙΚΗ - ΧΟΡΟΣ

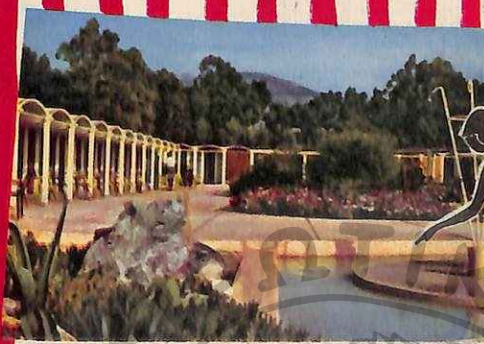
100 υπέροχα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών, ειδική σκεπαστή βεράντα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέφωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
από την Αθήνα

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Ταβέρνα «ΑΣΤΕΡΙΑ»

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"